

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. แนวทางการศึกษาสำหรับประเด็นเรื่องผู้หญิงกับสื่อมวลชน. ใน กาญจนา แก้วเทพ (บรรณาธิการ), ผู้หญิงกับสื่อสารมวลชน. หน้า 40-79. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

กาญจนา แก้วเทพ และ ศิริชัย ศิริกายะ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

บัณฑิตา ธนสภิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ตรีศิลป์ บุญขจร. นวนิยายกับสังคมไทย (2575-2500). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สร้างสรรค์วิชาการ, 2523.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ และ สุพัตรา เพชรมณี. บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เสรี วงษ์มณฑา. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความรุนแรงของเยาวชนกับพฤติกรรมการดูโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2533.

บทความ

กาญจนา แก้วเทพ. มิติด้านอุดมการณ์ในละครโทรทัศน์ไทย. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องผู้หญิงกับสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. (อัดสำเนา)

เกษม ตันติผลาชีวะ, นพ. ละครสะท้อนชีวิต. ใกล้หมอ 12 (กรกฎาคม 2531) : 30-32.

เจตนา นาควัชระ, ศ. ละครเพลงสมัยใหม่ : จุดบรรจบระหว่างประเพณีไทยกับตะวันตก.

ศิลปวัฒนธรรม 10 (มีนาคม 2532) : 106-122.

ชลธิรา สัตยาวัฒนา. อิทธิพลของนวนิยายต่อสังคม. โลกหนังสือ 3 (พฤศจิกายน 2522) : 78-82.

ทวนไท ธรรม. ทำไมคนเราจึงหลงใหลคนดังดารายอดนิยม. ไทยรัฐ (2 พฤษภาคม 2535) : 14.

มาณวิภา ดันดีสกฤต. ละครโทรทัศน์. วารสารมนุษยศาสตร์ 9 (ตุลาคม-ธันวาคม 2522) : 97.

_____. ละครวิทยุ. วารสารมนุษยศาสตร์ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2523) : 94.

รายการทีวีเด่น. มีเดีย (ธันวาคม 2534) : 112-116.

มาลี จันทโรธรณ์. ละครน้ำเน่า พิธีกรรมมวลชน. ศิลปวัฒนธรรม 12 (มกราคม 2534) : 114.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, ดร. การใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ : ทฤษฎีงานวิจัย และข้อเสนอต่อการศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ. วารสารนิเทศศาสตร์ 6 (สิงหาคม 2528) : 32-38.

เอกสารอื่น ๆ

จรัสศรี หาญสมวงศ์. การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็น ความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้โดยสารที่มีต่อวิทยุบนรถประจำทางทั่วไป ขององค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพฯ คลื่นพิเศษ F.M. SCA. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ. อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ชนิดา พลศรี. ความคาดหวัง และความพึงพอใจของเยาวชนที่มีต่อการจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- ธีรณง เกิดสุขคนธ์. อิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ประวิณ พัฒนพงษ์. พฤติกรรม การแสวงหาข่าวและความพึงพอใจต่อข่าวสารพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของคณะกรรมการหมู่บ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2534.
- เพาวีภา ภมรสกิตย์. ความสัมพันธ์ระหว่างละครกับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- มนต์ชัย นินนานนท์. อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วันทนี แสนแก้วดี. ความคาดหวัง ความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อมวลชน และความต้องการทาง
การเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สิริวรรณ ลอพันธุ์ไพบูลย์. การศึกษาเปรียบเทียบบทบาททางจริยธรรม ของตัวละครในละคร
และภาพยนตร์ชุดโทรทัศน์ไทย, จีน และญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- อุบลรัตน์ ศิริยุคศักดิ์, ผศ.ดร. กลุ่มผู้รับสารและการแสวงหาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม.
เอกสารประกอบการสอน วิชา 512 200 การกระจายเสียงเบื้องต้น.
กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
(อัดสำเนา)

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- Allen, R.C. Speaking of soap opera. North Carolina : University of
North Carolina Press, 1985.
- Ang, I. Watching dallas. London : Methuen, 1985.

- Berger, A.A. Sociological analysis. In Media analysis techniques. 7th ed., pp. 98-107. California : Sage, 1986.
- Berry, G.L. Multicultural role portrayals on television as a social psychological issue. In S. Oskamp (ed.), Television as a social issue, pp. 118 California : Sage, 1988.
- Brown, M.E. Soap opera and women's culture : Politics and the popular. In K. Carter, C. Spitzack (eds.), Doing research on woman's communication: Perspectives on theory and method, pp. 161-189. New Jersey: Ablex publishing, 1983.
- Cantor, M.G., and Pingree, S. The soap opera. California : Sage, 1983.
- Carey, J.W., and Kreilling, A.L. Popular culture and uses and gratifications : Note toward as accommodation. In The uses of mass communication, pp. 226-227. California : Sage, 1986.
- DeFleur, M.L., and Ball-Rokeach, S.J. Theories of mass communication. 5th ed. New York : Longman, 1989.
- Fiske, J. Introduction to communication studies. London : Methuen, 1982.
- Fiske, J. Realism and ideology. in Television culture. pp. 37-47. London : Methuen, 1987.
- Geraghty, C. Women and soap opera: A study of prime time soap. London : Policy Press Cambridge, 1991.
- Klapper, J.T. The effects of mass communication. 3rd ed. New York : Free Press, 1960.
- Wright, C.R. Mass communication : A sociological perspective. 3rd ed. New York : Random House, 1986.

ARTICLES

- Babrow A.S. An expectancy-value analysis of the student soap opera audience. Communication Research 16 (April 1989) : 155-178.
- Compesi, R.J. Gratifications of daytime serial viewers. Journalism Quarterly 57 (Spring 1980) : 155-158.
- Katzman, N. Television soap opera : What's been going on anyway? Public Opinion Quarterly 1 (1972) : 200-212.
- Levy, M.R., and Windahl, S. Audience activity and gratification : A conceptual clarification and exploration. Communication Research 11 (January 1984) : 51-78.
- Miyazaki, T. Housewives and daytime serials in Japan : A uses and gratification perspective. Communication Research 8 (July 1981) : 323-341.
- Palmgreen, P., and Rayburn, J.D. Gratification sought and media exposure : An expectancy value model. Communication Research 9 (October 1982) : 561-580.

ภาคผนวก

เรื่องย่อละครโทรทัศน์

เรื่องย่อละครเรื่อง “พี่เลี้ยง”

บทประพันธ์ของ -“ทมยันตี”

บทโทรทัศน์ -“จิตราภา”

กำกับการแสดง -มานพ สัมมาบัติ

ศศยาและคุณสุรางค์เป็นผู้เป็นแม่ ได้เข้ามาอาศัยอยู่กับคุณระริน หลังจากที่พักของศศยาเสียชีวิตขณะปฏิบัติราชการอยู่ชายแดน ตั้งแต่ศศยาอายุราว ๘ ขวบ คุณสุรางค์ตอบแทนบุญคุณด้วยการปฏิบัติหน้าที่แม่บ้านให้คุณระริน ผู้เป็นเพื่อนร่วมโรงเรียนเดียวกันมา และให้ศศยามีหน้าที่ต้องดูแลเลี้ยง “คุณเฒ่า” เธอ ลูกสาวคนเดียวของคุณระริน เธออายุอ่อนกว่าศศยา ๔ ปี และกำพร้าพ่อเหมือนศศยา เพราะท่านทูตพ่อของเธอเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังแบเบาะ

คุณระรินทำวิทยุและมาจากระดับสูง ผู้ดีเก่า ความเพียรพร้อมของคุณระรินเป็นที่ปรึกษาและหมายปองของคุณบงกชญาติผู้น้องของเธอ คุณบงกชมีสามีเป็นนักการทูตเช่นกัน ชื่อคุณประทีป เธอคาดหวังและพยายามทุกวิถีทางที่จะให้สามีได้เป็นใหญ่เป็นโตในกระทรวงการต่างประเทศ และวางแผนการชีวิตให้โชติวัน บุตรชายไทยคนเดียวได้เจริญรอยตามพ่อ อีกทั้งยังวางแผนให้โชติวันเข้าใกล้สนิทสนมกับเธอ เพราะหวังสมบัติของคุณระรินอีกด้วย

ศศยา เธอ และโชติวัน จึงเป็นเพื่อนเล่นและเติบโตมาด้วยกัน สายสัมพันธ์โยงกันอย่างแน่นแฟ้น

เมื่อโตขึ้น ศศยาเลือกที่จะเป็นวิศวกรแทนการเป็นทหารอย่างที่พ่อเคยเป็น ทั้งนี้เพราะไม่ชอบให้แม่ต้องเสียใจอีก หากเขาต้องตายในการรบเหมือนพ่อ ส่วนโชติวันต้องการหลีกเลี่ยงการอยู่ใกล้ชีวิตแม่ การอยู่ในครอบครัวที่แม่เป็นผู้กำหนด จึงเรียนเป็นนายทหารแทนการเป็นนักการทูต ข้อนี้ทำให้คุณบงกชโกรธเป็นฟืนไฟ แค้นที่สุดในที่สุด เพราะความรักลูกมากก็ต้องยอมตามลูก เธอสอบเข้าเรียนคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์พร้อมกับเพื่อนสนิทคือ เวณิกา

จากความสนิทสนมในวัยเด็ก ทำให้ทั้งศศยาและโชติวัน ต่างก็รักใคร่ด้วยกันทั้งคู่ ศศยานั้น เพราะเหตุที่เข็ญคิดว่ามันเป็นเพียงผู้อาศัยและอยู่ในความอุปการะของคุณระรินมาตั้งแต่เล็ก กับการที่อยู่ในฐานะเป็น “พี่ชาย” ของเธอไร้มารดลอด ทำให้เขาต้องเก็บความรู้สึกซุกซ่อนไว้ลึกที่สุด ต่างกับโชติวันที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน และเพราะไม่เคยสังเกตเห็นความรู้สึกของศศยาที่มีต่อเธอ และความรู้สึกของเธอก็มีต่อศศยา ทำให้โชติวัน

สถานความสัมพันธ์กับเธอในฐานะคนรัก ทั้งนี้ด้วยการผลักดันของศศยา และผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายที่ต่างก็ชื่นชมในความเหมาะสม ทั้งชาติวุฒิ วัชวุฒิ และคุณวุฒิของทั้งคู่ โดยไม่มีใครเคยล่วงรู้ถึงความรู้สึกที่แท้จริงของเธอเลย นอกจากศศยา

เธอนั้นแม้จะไม่คิดหลีกเลี่ยงความรู้สึกที่แท้จริงที่มีต่อศศยา...คือรักศศยาอย่างหญิงสาวรักชายหนุ่ม แต่เมื่อผู้คนรอบข้าง โดยเฉพาะศศยา “กำหนด” ความเหมาะสมของการใช้ชีวิตคู่ให้แกเธอ ประกอบกับโชติวันเองก็เป็นคนคิดอย่างเหลือเกิน เธอจึงรับหมั้นโชติวัน ศศยาเองยอมทำทุกอย่างเพื่อ “น้อง” แม้กระทั่งต้องฝืนความรู้สึกของตัวเอง ไปแสดงตนว่าชอบพอเวณิกาเพื่อนรักของเธอ เวณิกาเองก็รู้สึกว้าศศยาไม่น่าจะรักเธอ แต่สิ่งที่เวณิกาไม่รู้คือศศยาต้องการกันเธอออกห่างจากโชติวัน เพราะศศยาารู้ตั้งแต่แรกว่าเวณิกาแอบชอบโชติวัน

เมื่อรู้สึกว้าชีวิตนี้คงเป็นเล่นขนานกับศศยานั่นเอง และประกอบกับศศยาพยายามทุกวิถีทาง ที่จะหลีกเลี่ยงหน้าด้วยการทำงานอยู่ต่างจังหวัดนานๆ จึงจะกลับเข้ากรุงเทพฯ และกลับมา คราวไร ก็ “เชียร์” โชติวันเสียทุกครั้งไป ทำให้เธอประหลาดศศยาด้วยการรับปากจะแต่งงาน กับโชติวัน ทันทีที่โชติวันกลับจากเรียนการบินที่ต่างประเทศ โดยไม่รอให้ตัวเองเรียนจบมหาวิทยาลัยเสียก่อน ดังที่ตั้งใจไว้แต่เดิม โชติวันจากไปเรียนต่อด้วยความสุขเปี่ยมล้นหัวใจบอกกันไว้ว่า เมื่อหากถึงมาขอเวลาเพียง ๓ เดือน เพื่อใช้ทุนคืน ราชการด้วยการบินลาดตระเวนที่ชายแดน แล้วหลังจากนั้นเขาจะแต่งงานกับเธอทันที

เธอรู้ว่าชะตาชีวิตของเธอถูกตัดสินแน่นอนแล้ว เธอต้องสูญเสียคนที่เธอรักคือศศยาอย่างแน่นอน แต่เธอไม่เคยคาดคิดว่าเธอจะต้องสูญเสียของรักอีกอย่างหนึ่งเช่นกัน คือเพื่อนรักจากวัยเด็ก โชติวัน เครื่องบินลาดตระเวนของโชติวันถูกผู้ก่อการร้ายยิงตกที่สุราษฎร์ธานี โชติวันเสียชีวิตทันที คุณบงกชแทบเสียดใจเมื่อรู้เรื่อง เธอเองก็เสียใจมากเสียใจเพราะความผูกพันที่มีต่อกันมานานส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งคือเสียใจที่มีได้ติดต่อโชติวันให้สมกับที่เขามีใจเชื่อมโยกับเธอเลย

หลังการจากสูญเสียลูกชาย คุณบงกชกลับกลายเป็นคนที่สมณะ ไม่ทะเลาะทะเลาะกันแต่ก่อน ความที่ยังคิดถึงลูกทำให้เธอหันมาซัดเหนี่ยวศศยาแทนโชติวัน ศศยาเองก็เข้าใจความรู้สึกของคุณบงกช จึงดูแลเธอเหมือนเธอเป็นแม่อีกคนหนึ่งของเขา จากการที่เข็ญมองศศยาในแง่ร้ายมา

ก่อน คุณบงกชเปลี่ยนความรู้สึกของเธอได้จากการที่ได้ประจักษ์ในน้ำใสใจจริงของสัตยา และเมื่อใกล้ชิดกันมากขึ้น ด้วยสายตาของผู้ที่ผ่านโลกมาก่อน คุณบงกชรู้ว่าสัตยารักใคร่คนนั้นวันหนึ่ง “ผู้ใหญ่” จึง “คุย” กัน

เรารับรู้อย่างหุคหริดใจว่า ที่บ้านเธอจะ “มีงาน” และเราต้องแต่งตัวเต็มที่เพื่อต้อนรับแขกหรือผู้ใหญ่ ตามใครทั้งบ้าน แม้แต่สัตยาก็แทบไม่ยอมบอกเธอ ถ้าเราไม่ขู่เชิญจนถึงที่สุด ก็คงจะไม่ได้รู้ก่อนวันงานว่า...“กลัวแล้วจะ ...พี่ ทั้งรักทั้งกลัวคุณเราจะแยกอยู่แล้ว...”

และใน“วันงาน” เรารู้สึกเหมือนตัวเองเบาจนไร้น้ำหนัก แหวนที่ส่องประกายพราวพรายอยู่ในมือ แม้จะเป็นวงเดิม หากเราไม่ได้รู้สึกเหมือน ถูกผูกมัดจองจำดังเช่นที่เคยรู้สึกมา ความอบอุ่น จากมือที่เกาะอยู่ไม่วางแผ่ซ่านขึ้นเต็มหัวใจ...

“อย่าห่วงเลขครับ ผมนะเป็นที่เลี้ยงคุณเร มาตั้งแต่เด็กก็คงต้องเป็นที่เลี้ยงไปจนตายแหละ” สัตยาบอกผู้ใหญ่ทุกคนเช่นนั้น

เรื่องย่อละครเรื่อง “แม่หญิง”

บทประพันธ์ของ วราภา

ความรักของหญิงสาวกับชายหนุ่มต้องถูกคัดค้าน เพราะเธอเกิดในตระกูลสูงศักดิ์ เขาเป็นเพียงนักคนตรีหนุ่มสามัญ... เพื่อความปลอดภัยของคนที่เธอรัก เธอยอมสละทุกสิ่งทุกอย่างและหนีจากเขาไป แล่นที่สุล... เขาก็จากเธอไปตลอดกาล

โชคชะตาพาให้เธอต้องพบกับอีกบุรุษหนึ่ง ผู้เปรียบเสมือน... เขา... ผู้ที่รักและเกิดทุนเธอยิ่งกว่าสิ่งใด เพราะเธอ... คือ... แม่หญิง

ม.จ.หญิงอุณาโลม รัชชี (หญิงใหญ่) ธิดาของเสด็จในกรม กับหม่อมมาลัยพรรณ ถูกเสด็จพ่อบังคับให้แต่งงานกับ ม.จ.เทวัญวิชัย แต่เธอได้ปฏิเสธเพราะมีคนรักอยู่แล้ว เป็นนักคนตรีหนุ่ม ชื่อ เอื้อ อิศรา ทำให้เสด็จพ่อโกรธมาก จนถึงกับปล้ำปากว่าใส่คำเหมือนแม่ ทำให้อุณาโลมเสียใจและน้อยใจเสด็จพ่อมาก แม้ว่าเรื่องที่เสด็จพ่อพูดนั้นจะเป็นความจริง เนื่องจากหม่อมมาลัยพรรณนั้นได้หนีตาม จักร ธรง-เวท ลูกผู้น้องของ หม่อมวาปี ไป โดยหม่อมมาลัยพรรณมาทรบภายหลังว่า เป็นแผนของหม่อมวาปี ที่ต้องการจะเป็นชายาของเสด็จในกรม ในที่สุดมาลัยพรรณก็แยกทางกับจักร

อุณาโลมกลุ่มใจมากเรื่องที่ถูกรับบังคับให้แต่งงาน จึงคิดจะไปปรึกษากับเอื้อ เธอจึงแอบไปหาเอื้อที่กลับโดยปลอมตัวเป็นชาย ด้วยความรีบร้อนบวกกับเป็นเพราะความมืด ทำให้เธอเกือบถูกรถชน คนขับรถคันนั้นได้อาสาพาเธอไปส่งถึงกลับ ชายผู้นั้นคือ พราหมณ์ เทพราช (แขก) หลังจากที่อุณาโลมได้พบกับเอื้อและเล่าเรื่องทุกอย่างให้เอื้อฟัง เอื้อ จึงบอกว่า หากเธอไม่รังเกียจเขา จะรีบจัดการเรื่องแต่งงานโดยเร็ว ทำให้อุณาโลมดีใจมาก แต่หลังจากที่เธอได้ทราบว่าจะเสด็จพ่อมีรับสั่งว่า หากอุณาโลมยังคงคิดที่จะแต่งงานกับเอื้อ จะจ้างคนไปยิงเอื้อตาย ทำให้เธอต้องเปลี่ยนความตั้งใจ โดยรับปากกับเสด็จพ่อว่าจะแต่งงานกับ ม.จ.เทวัญวิชัย เพราะกลัวว่าคนที่ตนรักจะต้องตกอยู่ในอันตราย ประกอบกับเข้าใจผิดคิดว่าเอื้อมีความสัมพันธ์กับมาลา นักร้องสาวใหญ่ที่มีชื่อเสียง โดยที่เธอไม่ทราบว่ แท้ที่จริงแล้ว นักร้องผู้นี้คือหม่อมแม่ผู้ให้กำเนิดเธอนั่นเอง เธอจึงเขียนจดหมายประ-

กาศคัดความสัมพันธ์กับเอื้อ และได้หนีออกจากวังไปในวันเดียวกับที่จะมีพิธีหมั้นนั่นเอง ทำให้เสด็จพ่อโกรธ จนถึงกับประกาศว่า ห้ามทุกคนเอื้อชื่อ อุณาโลม และบอกว่ามีลูกอยู่เพียงสองคนที่เกิดกับหม่อมวาปี คือหญิงมาลา กับ ชายอุณห์ศ เจ้านั้น เรียกได้ว่าชายชื่อนี้ ยังเป็นของหม่อมวาปีสามเคย

หลังจากที่อุณาโลมได้หนีออกจากวัง เธอได้ไปอาศัยอยู่กับน้องของ นมจีบ (แม่มนของอุณาโลม) ซึ่งมีเชื้อสีปลูกดอกกุหลาบชวย ชื่อ ป้าแก้ว จากนั้นอุณาโลมได้เปลี่ยนชื่อเป็น อร อิศรา โดยที่เธอหาว่าไม่รู้ว่า เอื้อนั้นได้เสียชีวิตลงแล้วด้วยฝีมือของลูกน้องจักร และเช่นเคย คนที่บงการจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากหม่อมวาปี

การเสียชีวิตของเอื้อ ทำให้ทุกคนที่รู้จักและมีความผูกพันกับเอื้อเสียใจมาก โดยเฉพาะพี่สาวของพราหมณ์ ผู้เป็นญาติห่างๆ ของเอื้อ คือ ปารวดี หญิงสาวผู้ทีหลังรักและเกิดบุญเอื้อมาก ในงานศพของเอื้อ จักรซึ่งขณะนี้ได้ทำงานอยู่กับพันส โดยไม่รู้ว่าเจ้าของหนังสือพิมพ์ตัวจริงที่ตนทำงานนั้นคือ พราหมณ์ เทพราช หาใช่ชายพันสที่ทุกคนเข้าใจ จักรได้พบกับมาลา ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นภรรยาของคณากับพราหมณ์ ด้วยความที่มาลาอ้างถึงความสวามิปลี่ยนแปลง ประกอบกับเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง ทำให้จักรเกิดความรู้สึกเสียสหาย หึงหวง และอยากให้มาลากล้ามาเป็นของตนตามเดิม

หลังจากที่หญิงมาลาถูกกล่าวหาว่าประทุษร้าย และทราบจากหม่อมวาปีผู้เป็นแม่ว่า พี่หญิงใหญ่ของคณนั้นหนีออกจากวังไปกับผู้ชาย จึงทำให้หญิงมาลาพลอยเกลียด และโกรธอุณาโลมไปด้วย ต่อมาภาณุภาคได้เข้าเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเดียวกันกับปารวดี จึงทำให้รู้จักกับพราหมณ์ผู้เป็นน้องชายไปด้วย และเนื่องจากพราหมณ์เป็นชายที่มีคุณสมบัติพร้อม จึงไม่เป็นการยากเลย หากหญิงมาลาจะหลงรักพราหมณ์เช่นเดียวกับมาลา หากแต่พราหมณ์เองยังไม่ได้ปักใจรักใคร่จริงจัง จนกระทั่งได้รู้จักกับหญิงสาวที่มินามว่า อร อิศรา

จากการที่มีบ้านอยู่ใกล้กัน ประกอบกับการที่อรต้องมาสอนการจักดอกไม้ให้กับปารวดี จึงทำให้ทั้งสอง คือ อรและพราหมณ์มีความใกล้ชิดกัน และเริ่มมีความรักต่อกัน โดยไม่รู้ตัว หากเป็นเพราะพราหมณ์ยังสงสัยในความเป็นมาของอร จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ทั้ง

สองยังไม่เข้าใจกัน เพราะอรโกหกว่าคนนั้น เป็นน้องสาวของเอื้อ ทั้งที่ความจริงแล้ว พราหมณ์ทราบดีว่า เอื้อเป็นลูกโตน อีกทั้งอร ยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่า เอื้อได้เสียชีวิตแล้ว จนท้ายที่สุด อรก็ต้องสารภาพว่า คนไม่ได้เป็นน้องสาว หากแต่เป็นหญิงที่มีความรักต่อเอื้อ แต่เธอก็ยังไม่ยอมเปิดเผยถึงฐานะที่แท้จริง จึงทำให้ พราหมณ์ยังคงระแวงในศิวอร์ และสงสัยว่าอร จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับภรรยาของเอื้อ นอกจากนี้ พราหมณ์ยังสงสัยในพฤติกรรมของจักรอีก คนหนึ่งด้วย เนื่องจากมีเหตุการณ์หลายๆ อย่าง ที่ทำให้พราหมณ์สังหรณ์ใจว่า จักรจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับภรรยาของเอื้อเช่นเดียวกัน

เหตุการณ์ทุกอย่างได้คลี่คลายความ จริงในวันที่จักรจับศิวอร์ไป เพราะรู้ว่าอรคือ ลูกของมาลา นั่นก็คือ ม.จ.หญิงอุณาโลม รั้งนี้ เนื่องจากจักรต้องการนำเอาศิวอร์มาเป็น เครื่องต่อรองให้มาลาขอมแต่งงานกับคน หญิง เล็กซึ่งภายหลังได้ทราบความจริงว่า เรื่องเลวร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้น หม่อมแม่ของตนเป็นผู้ก่อขึ้นเองทั้งสิ้น จึงรีบตามมาเพื่อช่วยอุณา-โลมแต่กลับถูกจักรจับตัวไปด้วยอีกคน ปรากฏว่าหม่อมมาปี่เองก็ได้ไปหาจักร เพื่อที่จะมา เขยเข้าอุณาโลม แต่แล้วก็ต้องเปล่งใจให้เห็น หญิงเล็กอยู่ด้วย และเมื่อทราบสาเหตุที่แท้จริง ว่า จักรจับศิวอร์มากเพราะต้องการให้มาลา ขอมแต่งงานด้วย ทำให้หม่อมมาปี่ ซึ่งมีความ สัมพันธ์กับจักรนั้นโกรธแค้นจักรมาก ในขณะที่

เดียวกันนั่นเอง มาลา กับพราหมณ์ก็ได้มาถึง พราหมณ์ได้ประกาศว่าจะมาช่วยหญิงที่ตนรัก นั่นคือ อร อิศรา ทำให้ทุกคนไม่คาดฝันว่าแท้ที่

จริงแล้ว ผู้หญิงที่พราหมณ์รักคืออร มาลาเอง ก็บอกจักรว่า คนไม่ยอมแต่งงานด้วย การณ์ กลับกลายเป็นว่า ทุกคนขอกลับไปพร้อมกับ พราหมณ์ แต่จักรไม่ยอมให้พราหมณ์พาใคร กลับไปทั้งนั้น จึงเกิดการต่อสู้กันขึ้นระหว่าง จักรกับพราหมณ์ ขณะที่เหตุการณ์ซุลมุนนั้น ปืนของจักรได้กระเด็นหลุดจากมือ และผู้ที่เก็บ ได้คือหม่อมมาปี่ จักรขอปืนคืนแต่หม่อมมาปี่ ไม่ให้ จักรจึงโถมตัวเข้าไปทำให้กระสุนลั่นใส่

จักรที่ไหล่ ด้วยความบังเอิญจึงทำให้จักรหนีปืน และยิงหม่อมมาปี่ตายจากนั้นก็หลบหนีไป แต่ หนีไปไม่ไกล ก็ถูกตำรวจจับได้ จากนั้นอุณาโลม ก็ได้กลับไปอยู่ที่วังตามเดิม และในที่สุดอุณา-โลมกับพราหมณ์ต่างก็เข้าใจกัน

เรื่องย่อละคร

“ชีวิตเพื่อนฝูง”

บทประพันธ์ ของ เพชรน้ำค้าง
บทโทรทัศน์ โดย วิลาสินี

คุณพระย เสรฐใจบุญผู้มีอุดมการณ์อันแรงกล้าที่จะช่วยเหลือผู้คนในสลัมให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ได้ตั้งมูลนิธิหาเงินบริจาค และมีโครงการที่จะสร้างที่อยู่อาศัยให้ชาวสลัม การดำเนินงานของคุณพระย มีอุปสรรคเพราะการขัดขวางของ วิฆานลูกชาย กมลลาศกับ จันทคามลูกสาว แต่คุณพระยก็ไม่ย่อท้อพยายามค้นหาโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อคนยากไร้สำเร็จลุล่วงไปจนได้

เมลานี ลูกสะใภ้ของคุณพระย มีลูกชายอายุ ๔ ขวบ ชื่อ เตี้ย สามีคือ วิธร์ ลูกชายของคุณพระยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุปืนสั้น ซึ่งเมลานีรู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะไม่ใช่ปืนสั้นแต่เป็นการเจตนาฆ่าของวิฆาน พี่ชายคนโต แต่เมลานีก็ไม่สามารถทำอะไรได้ วิฆานนั้นรักชอบเมลานีมาก่อนหน้าที่เมลานีจะแต่งงานกับวิธร์ แต่ด้วยจิตใจที่มีแต่ความทุกข์ร้อนแรงผิคนึกคิดของคุณพระยทำให้เมลานีบ่น้ำขุ่น เมลานีให้ความสนิทสนมกับ วศค หลานชายของคุณพระยมากกว่าใคร เพราะความที่เป็นคนไม่มีพิษมีภัยของวศค ผู้ชายอีกคนที่เข้ามาติดพันเมลานี คือ ชนรพ จิตรกรหนุ่มที่โดน คุณชลธิชา ผู้เป็นแม่บังคับให้เป็น แท้จริงไม่ได้มีความเป็นจิตรกรอยู่ในสายเลือดเท่าใดนัก แต่ในที่สุดชนรพก็ต้องล่าถอยไปเพราะเมลานีทนความเป็นศิลปินของชนรพไม่ไหว

ป๊อง เด็กชายชาวสลัมวัย ๘ ขวบ อยู่กับชายที่พร่ำสอนไม่ให้ขโมยของและให้อื้อเพื่อผู้อื่น ป๊องตั้งมูลนิธิช่วยเหลือเด็กสลัมแต่ก็โดนเปี้ยก ริดไถเป็นประจำ เปี้ยกเป็นอันธพาลประจำสลัมคบหากับพวกนักเลงหัวไม้อันมีจอมหัวโจกกับ ทวน มือขวาของจอม ในส่วนลึกของเปี้ยกต้องการบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง ต้องการให้ครอบครัวอยู่ดีกินดี เมื่อ ป๊ว พี่สาวของเปี้ยกทนลำบากจากการขายลูกชิ้นปิ้ง และต้องวิ่งหนีตำรวจไม่ไหวไปเป็นหมอนวด เปี้ยก

ก็ตัดสินใจเข้าแก๊งขโมยรถยนต์ แต่ก็เปลี่ยนใจเสียก่อนเมื่อทวนถูกวิฆานยิงตาย

พระยให้วิฆานดำเนินการเรื่องมูลนิธิช่วยคนสลัม วิฆานดำเนินการไปอย่างไม่เต็มใจ โดยคอยหาโอกาสขยอกเงินมูลนิธิไปซื้อสต็อกที่เมืองนอก ในที่สุดวิฆานก็ไปหา ไรอัน เจ้าของมูลนิธิช่วยคนยากจนที่มีชื่อเสียงระดับโลกเพื่อขอทุน ไรอันเป็นจอมโกงพบกับวิฆานมาดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับสลัมอย่างไม่จริงใจ เพียงเพื่อนำสภาพความแร้นแค้นของชาวสลัมไปเรียกเงินบริจาคจากประชาชน ไรอันมาชอบเมลานีเข้าอีกคน ต้องการให้เมลานีเป็นเมียน้อย แต่ไรอันไม่ได้อยู่ในสายตาเมลานีเลย

ความฝันของทั้งคุณพระยและชาวสลัมเริ่มเลือนหายไปทีละน้อยจนในที่สุดคุณพระยตัดสินใจแยกตัวจากวิฆานและไรอัน เอาเงินทุนเพียงน้อยนิดมาเริ่มโครงการช่วยคนสลัมกันใหม่ รับเอาเปี้ยกกับป๊องมาอุปการะและส่งไปเรียนเมืองนอก ขณะอยู่เมืองนอกเปี้ยกกับป๊องล่าแดงฤทธิ์เดชฟ้องไรอันว่าโกงเงินบริจาค และสามารถเรียกเงินคืนกลับมาเข้ามูลนิธิของคุณพระยเป็นจำนวนเกือบพันล้านบาท

โครงการของคุณพระย เป็นรูปเป็นร่าง คนที่เจตนาร้ายคือเพื่อนมนุษย์ทั้งวิฆาน จันทคาม กมลลาศต่างพากันประสบเหตุต่างๆ นานา ชาวสลัมได้พบชีวิตใหม่ ชีวิตที่มีหนทาง ชีวิตที่แต่ก่อนเคยไร้ความหมายแต่คุณพระยได้เติมความมีคุณค่าเข้าไป

-จบ-

เรื่องย่อละคร เรื่อง

“โทน”

ของ - เปี้ยก โปสเตอร์

“โทน” เด็กกำพร้าที่เติบโตมาจากข้าวคันบารของ “หลวงคา” ที่อุปการะเลี้ยงดูมา โทนมีความใฝ่ฝันที่อยากจะได้เรียนด้านออกแบบภายใน และมีเพื่อนร่วมบุญคือ ยักษ์ วันหนึ่ง ยักษ์ชวนโทนไปงานบวช “ครูเทพ” ซึ่งมีน้องสาวชื่อ “กุหลาบ” ในงานนั้น กุหลาบได้ร้องเพลงจนโทนประทับใจมาก... ส่วนยักษ์ก็ชอบการร้องเพลงเช่นกัน จึงขอขึ้นปรีรองต่อจากกุหลาบ โทนได้มีโอกาสพบกุหลาบและคุยกันเรื่องจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ซึ่งโทนเองคิดว่าเขาคงไม่มีโอกาส... จากนั้นเขาได้ชวนน้องกุหลาบอีกและสารภาพรักกันเธอ...

“อ๊อด” เป็นหนุ่มเจ้าสำราญ ได้มาเที่ยวบ้านนอกกับนิพนธ์ อ๊อดพบกับกุหลาบด้วยเหตุที่เขาเดินชนรถจักรยานของเธอ...

เช้าวันหนึ่ง ขณะที่โทนกำลังนำสำรับกับข้าวไปถวายหลวงคา ก็เจอกับอ๊อดซึ่งอ๊อดกับนิพนธ์ชนสำรับหกหมด ทั้งสองจึงไปหาหลวงคาและขออุปการะโทนไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ วันต่อมากุหลาบซึ่งจักรยานจะมาหาโทน พบกับอำนาจลูกชายผู้ใหญ่บ้านมาดกรออยู่ อำนาจพยายามจะลวนลาม ยักษ์และเพื่อนกำลังเล่นกันอยู่ได้ยินเสียงกุหลาบร้องให้ช่วย ยักษ์เข้ามาช่วยกุหลาบไว้ได้ทัน กุหลาบบอกยักษ์ว่าจะมาลาโทนไปอยู่เชียงใหม่กับพี่สาว แต่ยักษ์บอกว่าโทนไปกรุงเทพฯ แล้ว

โทนมาอาศัยอยู่กับอ๊อดเพื่อเรียนคือ ศิลปะ พบ “แดง” น้องสาวของอ๊อด ซึ่งดูถูกโทนมาก สั่งให้คนใช้ทุกคนเรียกโทนว่า “เป็น” อ๊อดเข้ามาชวนโทนไปเที่ยว โทนปฏิเสธ เพราะต้องรีบส่งงาน อ๊อดชมโทนว่าดีที่เรียนด้วยทำงานไปด้วย

เพื่อนๆ ของแดงมาเยี่ยมที่บ้าน คุยกันเรื่องโทนว่าทำไมเข้ากันไม่ได้ แดงบอกว่าไม่ชอบ เพราะมาอาศัยอยู่ด้วยแล้วยังทำหึงทุกคนชมโทนว่าหล่อทันสมัย แต่ทำไมแดงถึงไม่พอใจที่เพื่อนๆ บางคนสนิทกับโทน จากนั้นทุกคนพูดถึงชายหนุ่มขับรถสปอร์ตที่มาจีบแดง

ภายในห้องโทน โทนเอารูปกุหลาบออกมาดูรำพึงว่า อีกปีเดียวก็จะเรียนจบมีอนาคตแล้วจะไปพบกุหลาบ

วันหนึ่งในกรุงเทพฯ อ๊อดขี่มอเตอร์ไซด์เห็นกุหลาบเดินอยู่ รีบเข้าไปทักพื้นความหลังเรื่องจักรยานชนที่บ้านนอกและกุหลาบมีเพื่อนอ้วนๆ ที่ชอบขี่จักรยานยางแบน จากนั้นทั้งสองพัฒนาความสัมพันธ์ นัดพบกันบ่อยครั้ง จนกระทั่ง ๑ ปีผ่านไป

อ๊อดรำพึงถึงสาวคนรักและชมเธอต่างกุนานาให้โทนฟัง โทนพยายามถามชื่อของสาวคนนั้น อ๊อดบอกว่าจะเปิดคิวในงานวันเกิดและถามโทนว่าเคยมีความรักมั๊ย ขณะนั้นอิทธิพลขับรถมารับแดง อ๊อดบอกโทนว่า ไม่ชอบอิทธิพล เพราะเหมือนพวกมารสังคาม ผากให้โทนช่วยดูแลแดงด้วย โทนไม่กล้าเพราะแดง

ไม่ชอบ อ๊อดเล่าให้โทนฟังตอนที่โทนกลับจากเยี่ยมบ้าน แดงไม่เป็นอันทำอะไรหุคหัดทั้งวัน โทนรีบออกจากบ้านโดยชวนอ๊อดไปด้วย แต่อ๊อดปฏิเสธ

ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง อิทธิพลคุยถึงเรื่องการค้ากับแดงว่า ปีๆ หนึ่งมีกำไรเป็น ๑๐ ล้าน และขอคิวไปข้างนอก เพื่อให้ลูกน้องทำคามแผนการ โทนเข้ามาในร้าน แต่ทั้งสองไม่เห็นเขา อิทธิพลชวนแดงไปเที่ยวคือ โทนจับรถตามไปห่างๆ ระหว่างทางแดงสงสัยเส้นทางที่อิทธิพลพาไป แต่เขาแค้นว่านัดเพื่อนเอาไว้ ขอแวะไปบอกเลิกนัดก่อน

ที่บ้านอิทธิพลมีลูกน้องรออยู่ เขาพาแดงเข้าห้องจนแดงสงสัย อิทธิพลจึงให้ลูกน้องช่วยกันจับแดงไว้ เขาพยายามจะลวนลามแดง ระหว่างนั้นโทนใช้อุบายเข้าไปช่วยแดงออกมาได้ และพาแดงหนีออกมาจนถึงที่ปลอดภัย โทนจึงให้แดงคือแท็กซี่กลับบ้านเอง โดยอ้างว่ารถของเขาเก่าไปไม่เหมาะกับเกียรติของเธอ แดงโกรธมาก แต่ก็สังเกตเห็นว่าโทนถูกแทงจึงตกใจ

อ๊อดคุยกับรุจน์เรื่องจัดงานวันเกิด รุจน์ชมโทนว่าเป็นคนคิมิเสียแรงที่อุปการะ ทั้งสองสังเกตเห็นว่าแดงไม่สู้จะสบายใจเท่าไรนัก อ๊อดบอกว่าจะแนะนำให้รุจน์รู้จักเพื่อนสาวในงานวันเกิด

โทนนอนป่วยอยู่ในห้องของเขา แดงแอบเอากาแฟมาให้ โทนคิดว่าน้ำอ่อนเอามาให้ ขณะที่แดงกำลังเก็บกาแฟ น้ำอ่อนเข้ามาเห็นและเหลือบไปเห็นกล่องเกลือซึ่งแดงคิดว่าเป็นน้ำตาล จึงตกใจแดงตกใจ โทนเข้ามาในครัวเพื่อขอบคุณน้ำอ่อนเรื่องกาแฟ แต่เขาบอกว่ารสเค็มไปหน่อย อ่อนจึงสังเกตเห็นว่าซึกมีอะไรแปลกระหว่างคนทั้งสอง

แดงคืนแต่เข้าด้วยเสียงนาฬิกาและ
แอบไปดูโทน เห็นว่าเขากำลังหลับอยู่ จึงแอบ
ไปซงกาแฟ แล้วเอามาให้... โทนคืนขึ้นมาถาม
ว่า วันนี้ใส่น้ำตาลหรือเปล่า แแดงตกใจวิ่งหนี
ไป...

ในบ้านอิทธิพลซึ่งกำลังค่าลูกน้องและ
เจ็บแค้นโทนมาก บอกกับลูกน้องว่าจะมีลูก
น้องของอำนาจมาช่วย และจัดการกับแดงและ
โทนให้ได้

งานวันเกิดอ๊อดซึ่งหงุดหงิดจนแดงเข้า
มาแซว ขณะนั้นนิพนธ์เข้ามาในงาน ทำให้
เพื่อนๆ เกือบจำไม่ได้ เพราะเขาไปอยู่เมือง
นอกมา กุหลาบเข้ามาในงานและกล่าวขอโทษ
อ๊อดที่มาช้า อ๊อดดีใจมาก เพื่อนๆ ชวนให้ดูคน
ทั้งสองจนโทนหันไปเห็นถึงกับตกตะลึง กุหลาบ
ชมอ๊อดว่ามีน้องสาวสวย อ๊อดจะแนะนำเพื่อน
ที่รักเหมือนญาติให้กุหลาบรู้จัก ซึ่งขณะนั้น
อ๊อดเรียกโทนว่าเป็น กุหลาบและโทนพบกัน
ทำให้อ๊อดงมงาย ที่ทั้งสองรู้จักกันมาก่อน
อ๊อดหากุหลาบไปรู้จักกับรุจน์ ตลอดเวลาโทน
รู้สึกเสียใจมากเรื่องกุหลาบกับอ๊อด

วันต่อมา อ๊อดเห็นแดงร้องไห้อยู่ แแดง
พูดเรื่องกุหลาบกับโทนให้อ๊อดคิดดีๆ อ๊อดไม่
เชื่อว่าทั้งสองจะรักกันมาก่อน แแดงกับโทนมี
ความสัมพันธ์ดีต่อกันขึ้นเรื่อยๆ ...

อิทธิพลวางแผนจับตัวแดงและกุหลาบ.
...โทนรู้ข่าวจึงตามไปจนถูกจับ ส่วนอ๊อดกับ
นิพนธ์รีบตามไปเมื่อได้ข่าว... โทนกำลังถูกอิทธิ-
พลซ้อม อำนาจได้เข้ามาดกลงเรื่องผู้หญิงซึ่ง
อำนาจจำได้ว่าเป็นกุหลาบ จากนั้นก็จับกุหลาบ
ขึ้นรถไป...แดงแก้มัดตัวเองได้ โทนจึงบอกให้
หนีไปก่อน อิทธิพลหันมาเห็นขณะที่แดงหนี
โทนต่อสู้กับลูกน้องของอิทธิพลและได้ยื่น
เสียงแดงร้องไห้ช่วย...ครู่หนึ่งต่อมา อิทธิพล
กลับมาซ้อมโทนต่อ ซึ่งอ๊อดก็เข้ามาช่วยพอ
ดี...อิทธิพลวิ่งหนี แต่โทนตามไปจับได้และซักม
อย่างบ้าคลั่งจนอ๊อดต้องเข้าห้าม ระหว่างนั้น
มีเสียงปืนดังขึ้น ทำให้อิทธิพลล้มลง แแดงถือ
ปืนอยู่ในมือ โทนวิ่งเข้าไปหา...อ๊อดให้นิพนธ์
พาแดงไปแจ้งตำรวจและถามถึงกุหลาบ โทน
บอกว่าถูกอำนาจจับไป อ๊อดจึงตามไปช่วยกับ
โทน...

โทนกับอ๊อดตามอำนาจจนทันและช่วย
กุหลาบไว้ได้...โทนต่อสู้กับอำนาจจนตัวเอง
บาดเจ็บสาหัส ส่วนอำนาจเสียชีวิต...

ที่โรงพยาบาล ตำรวจมาสอบปากคำโทน
อ๊อด แแดง และกุหลาบ...รุจน์ถามถึงรูปคดี ซึ่งตำ-
รวจบอกว่าไม่น่ามีปัญหา เพราะลูกน้องของอิทธิ-
พลสารภาพหมด...หลังจากตำรวจกลับไป รุจน์ก็
อบรมสั่งสอนน้องๆ โทนได้ปลอบแดงว่า สิ่งที่ผ่านมา
เหมือนฝันร้าย และคงไม่กลับมาอีก ขอให้
แดงลืมเสีย...แดงร้องไห้ทอดโทนด้วยความซึ่งใจ

เรื่องย่อละคร “เขาวานให้หนูเป็นสายลับ”

“ฐานะมาศ” หรือ ส้วม หรือ หนูส้วม เป็นลูกของนางบุญยืนกับนายประกอบ ประกอบเป็นคนเกียจคร้าน อาศัยเมียขายข้าวแกงเลี้ยงลูกและผัว...“ธรรมา” ลูกสาวคนโตซึ่งเรียนยังไม่จบก็ตั้งท้อง โศกหาพ่อของเด็กไม่ได้ บุญยืนคบสรวมทั้งประกอบเข้าร่วมด้วย ฐานะมาศเข้าช่วยพี่สาว ยิ่งทำให้ประกอบโมโห จึงระดมทั้งมือทั้งเท้า...ส้วมจึงเจ็บทั้งกายและใจประกาศก้องกลางแกลงในความเป็นพ่อ เพราะคลอเวลา...ประกอบมีแต่ความเกลียดชังเธอสองพี่น้อง ทั้งเหยียดหยามและกลั่นแกล้งเสมอแรงกดดันจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ส้วมจึงออกจากบ้าน โดยมี “หนึ่งธิดา” เพื่อนผู้พี่ลูกนารถทหารผู้ใหญ่ช่วยเหลือให้อาศัยอยู่ด้วย... ส้วมเจ็บตัวเสมอ ทำงานทุกอย่างในบ้าน “เอกสิทธิ์” พี่ชายหนึ่งธิดา ก็คอยช่วยเหลือและถ่ายทอดศิลปะป้องกันตัวให้ส้วม...

เวลาผ่านไป...หนึ่งธิดาสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ จึงไปเรียนต่อต่างประเทศ เอกสิทธิ์และส้วมจึงสนิทกันมากขึ้น จนคุณหญิงต้องรีบให้เขาแต่งงานกับ “คาริภา” ลูกสาวรองอธิบดีกรมตำรวจ แต่เอกสิทธิ์ก็ยังให้ความอารีกับส้วมเหมือนเดิม ทำให้เกิดปากเสียงกับคาริภา จนคุณหญิงต้องขอร้องให้ส้วมพิจารณาตัวเอง เธอช่วยตัวเองด้วยการหางานทำและเรียนไปด้วย เข้าหอพักอยู่ เอกสิทธิ์คอยถามดูแลช่วยเหลือเหมือนเคย เขาสารภาพรักเธอ แต่ส้วมเคารพรักเขาเหมือนพ่อพระ...

ธรรมาคลอดลูกชายชื่อ “ณัฐ” และไปเป็นพนักงานขายของที่บ้านของส้วมกลายเป็นบ่อนลับๆ บุญยืนเลิกหอบข้าวแกงแต่ตั้งขายที่บ้าน ลูกค้าส่วนใหญ่คือขาไฟนั่นเอง ประกอบขี้ออาชีพเล่นม้า เล่นมวย ประกอบไปก่อคดีมา นางบุญยืนจึงเอาบ้านไปจำนอง “เสี่ยฮะ” ซึ่งเป็นเจ้าพ่อใหญ่และมีผู้ใหญ่หนุนหลังอยู่ มีโกดังอยู่ในซอยบ้านของส้วม ว่ากันว่ามิชอบผิดกฎหมาย ซุกซ่อนในนั้น แต่ไม่มีใครทำอะไรเสียได้ ธรรมาเป็นที่ยกป้องของเสี่ย...

ธรรมาถูกทาบหมายให้ไปเป็นคารา จึงชวนให้ส้วมกลับมาอยู่บ้าน เมื่อรับเล่นหนังแล้ว จึงคิดแยกออกไปอยู่ต่างหาก เธอเล่าให้ส้วมฟังว่า แม่พาไปถามกุมารทองแล้วบอกว่า เธอจะเป็นคาราได้สองปีแล้วจะตายโหง ส้วมจึงให้ธรรมาพาไปในพิธีทรงกุมารบ้าง แล้วจึงถามว่ามีวิธีแก้ไขให้พี่สาวหรือไม่ กุมารว่ามีและยังหักส้วมว่า มืองค์ประทับอยู่ สามารถเป็นร่างทรงได้เช่นกัน...

เมื่อส้วมแยกกลับหอพัก ก็ถูกนักเลงสองคนคิดร้ายแต่อาศัยสติและมีมือ จึงรอดตัวโดยทำร้ายคอบ จนทั้งสองขาดเจ็บสาหัส ส้วมถูกสอบสวนจาก สารวัตรคนรูจ สังขปัทม์ ซึ่งบอกว่าคนร้ายนั้นเป็นคนที่ทางตำรวจต้องการตัว ส้วมจึงไม่มีความผิด พวกนักข่าวต้องการทำคดีนี้มาก แต่ส้วมไม่ต้องการเป็นข่าว เพราะยังเรียน จึงขอให้คนรูจช่วย ซึ่งเขาก็ช่วย คนรูจเป็นญาติกับคาริภา ภรรยาของเอกสิทธิ์ เธอคงจะชอบเขาไม่ได้ตามประสาวัยรุ่น แต่เมื่อเธอพบภาพถ่ายของคนรูจกับหนึ่งธิดา จึงรู้ว่าตัวเองไม่มีสิทธิ์ คนรูจมีเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่งคือ ร.ต.ท.เผด็จ ซึ่งก็ดูจะไม่ชอบส้วมเท่าไรนัก...

ส้วมแอบรับเงินหายเดือนเพราะเงินไม่พอใช้ และเห็นรายจ่ายที่หนักของพี่สาวด้วย เอกสิทธิ์ได้ลูกชายหนึ่งคน จึงขาดการติดต่อไปบ้าง...ส้วมมารับโทษหายแถวบ้านและได้รั้งคุยกับพ่อค้าขายไข่ปิ้ง ซึ่งเขาขายเพื่อส่งลูกเรียน ส้วมรู้สึกสนิทกับเขาอย่างรวดเร็ว เมื่อเขาถามว่าในซอยเป็นอย่างไร ถ้าจะเข้าไปขาย ส้วมจึงเล่าอย่างละเอียด เขาชื่อ “ทวน” ซึ่งเรียกส้วมว่า “หนูส้วม”...

ส้วมรู้ว่าแม่เอาบ้านไปจำนองเสี่ยฮะ จึงไม่พอใจเพราะเป็นห่วงพี่...ส้วมรับโทษหายจากแม่แล้วรู้สึกขมขื่นที่ตัวเองต้องทำในสิ่งที่ผิด จึงพยายามชวนแม่ให้ไปอยู่กับธรรมา แต่ไม่เป็นผล กลับถูกล่าเลิกบุญคุณและยังถูกลูกเธอด้วย...

นำทวนเดินมาขายไข่ปิ้งที่หน้าบ้าน ซึ่งพอดีกับที่ตำรวจมาบุกบ่อนไฟบ้านแม่ ส้วมรีบช่วยทำลายหลักฐานตามคำแนะนำของนำทวน จึงรอดพ้นการจับกุม แต่เมื่อส้วมตามไปตามโทษกับเสี่ยเล็กคนงานของเสี่ย ซึ่งมีนำทวนเดินตามหลังมาด้วย เมื่อเธอตามหาเสี่ยเล็กและมีโอกาสเข้าไปหลบฝนในโกดังพร้อมกับทวน ส้วมเกิดอยากเข้าห้องน้ำ จึงขอใช้ในห้องทำงาน ขณะรอฝนซาสาวใช้ของสุชาวลูกสาวเสี่ยฮะก็มาซื้อของนำทวน แล้วว่าแหวะส้วม จึงเกิดเรื่อง เมื่อเห็นท่าไม่ดี จึงรีบออกมาทวนนำทวนจึงถูกซ้อมแทน ส้วมรีบเข้าช่วย แต่ทวนให้เธอโทร.ให้เพื่อนมารับ ซึ่งส้วมก็ช่วยเขาอย่างดี...

ส้วมนอนชมด้วยพิชชี จึงไปหาหมอและพบกับทวนซึ่งที่จริงคือ พลตำรวจตรีทวนเทพ ผู้บังคับการกองปราบปราม เขาขออุทธรณ์เธอและอยากให้ช่วยราชการลับกับกรมตำรวจ ต้องการล้มอิทธิพลของเสี่ยฮะ ขอให้เธอกลับไปอยู่บ้านและรับหายเดือนต่อ ส้วมรับปากช่วย...

เอกสิทธิ์มาบอกว่า หนึ่งธิดากลับมาแล้ว เขาพูดถึงความไม่ชอบในครอบครัว...ส้วมซึ่งยังเกลียดกับพี่ เอกสิทธิ์จึงพากลับ แล้วได้พบคาริภากับคนรูจ ซึ่งแอบตามมา จึงมีปากเสียงกัน เอกสิทธิ์พาคาริภาเลี้ยงไป คนรูจจึงให้ส้วมขึ้นรถเขา แต่เธอไม่ยอม คนรูจจึงจับพาเข้าไปนอกเมือง ทั้งๆ ที่ใจชอบ แต่ส้วมก็อดดูแลไม่ได้ ที่เขาร่วมมือกับคาริภา เธอทั้งกลัวและแค้น จึงระดมดำเนินการใหญ่ คนรูจก็ได้เจ็บแสบพอกัน เขาพยายามระงับโทษและพูดกับเธอ ขอให้ไปจากครอบครัวของเอกสิทธิ์ ส้วมชี้แจงว่าเอกสิทธิ์มีพระคุณกับเธอ เพียงแต่ตามข่าวทุกขุสุขกันเท่านั้น คนรูจอบรมเธอ แต่ด้วยฤทธิ์ใช้ทำให้ส้วมเหลือกลับ...รอดเกิดคิดหล่นเพราะฝนตกหนัก ส้วมหนาวสั่นด้วยพิชชี คนรูจจึงต้องกอดให้อุ่นแก่เธอ เมื่อฝนซาเขาตามคนมาช่วยแล้วพาส้วมไปพักที่บ้าน และให้หมอมารักษาอาการ เพราะส้วมป่วยมาก...

คนรูจเป็นลูกชายคนเดียวของ ร.ต.ท.ดิถก สังขปัทม์ ตำรวจสากล แม่เป็นราชชนดิของกษัตริย์เนปาล ใช้ชีวิตสามัญชนเฉียบๆ พ่อแม่จบชีวิตพร้อมกันด้วยอุบัติเหตุ เมื่อเขาอายุ ๑๓ ปี จึงอยู่ในความดูแลของจิเรกผู้เป็นลุง ซึ่งรั้งตำแหน่งรอง ออ.อยู่ในสังกัดรัฐเพียงว่าจิเรกได้ซบเลียงหลานชาย ส่งเสริมให้ได้ดี และได้คิดหย่อนตำรวจครั้งแต่อายุยังไม่ถึง ๓๐ คนรูจรู้ว่าลุงไม่ใช่ตำรวจมือสะอาดนัก และยังคงสนับสนุนสุชาวลีให้กับเขาจนผิดสังเกต...

ส้วมพบกับหมอน้ำตาอาการ เธอรีบออกจากบ้านคนรูจ

ไปพบกับสงครามตำรวจคนสนิทของน้ำทวน เธอเล่าถึงความแปลกของห้องน้ำในโกดังเสียซะให้ทวนฟัง... ส้วมเริ่มวางแผนสิ่งสำนึกทรง นางบุญขึ้นว่า คนรู้งมาขอเธอกับนางและได้จ่ายเช็คให้ก่อน ๑ แสนบาท แล้วจะให้อีกเมื่อเธอยอมจดทะเบียนสมรสกับเขา ส้วมเล่าให้แม่ฟังว่าเขาเป็นญาติข้างเมียของเอกสิทธิ์และยังหลอกเมื่ออีกว่า คนรู้งเป็นคนสูบส้วม ถือวิทยุเล็กทำอวดชาวบ้าน เชื่อก็คือเป็นเช็คปลอม นางบุญขึ้นเชื่อและพาลโกรธมาก ส้วมยังใส่ไฟเพิ่มอีก...

ขิงส้วมแสดงความหยิ่งว่าเงินซื้อไม่ได้ คนรู้งขึงอยากเอาชนะ ส้วมรู้ว่าตัวเองว่ารักเขา แต่ก็รู้สึกความสำคัญของเขาลงไป เพราะนั่นคือที่เหยียดขมเธอ คนรู้งบอกว่าเขาต้องการจดทะเบียนสมรสในแผนเท่านั้น ที่เลือกเธอเพราะเห็นว่าพูดกันง่าย และเพื่อคาริกากับเอกสิทธิ์ด้วย แต่ส้วมไม่ยอมตกลง... ส้วมไปพบน้ำทวนปรึกษาเรื่องทะเบียนสมรส ทวนขอให้เธอรับ เพราะกำลังต้องการดึงคนรู้งมาช่วยเช่นกัน...

ส้วมกับรจนาที่รู้ว่าประกอบมาได้เงินไปให้เมียใหม่ เธอจึงให้แม่ไปอยู่กับพี่สาว และตัวเองจะมาตั้งสำนักทรงที่บ้านซึ่งแม่ก็ยอม คนรู้งมาตกลงเรื่องกรรขรับจ้างอีก เธอแกล้งโก่งค่าตัวเป็นห้าแสน พร้อมกับต่อรองเรื่องคังสำนึก คนรู้งตกลงด้วยดี... เมื่อเขามาขอเธอที่โรงเรียน ส้วมหมั่นไส้มาก เพราะไม่ต้องการให้ใครรู้ จึงแกล้งฆ่าซ่อนท้ายมอเดอริซค์สมชาย ซึ่งเป็นเพื่อนเรียน แต่เมื่อถูกเขาวจากหนุ่มอื่น สมชายจึงแกล้งเอาระเบิดปลอมมาโยนใส่จนผู้คนที่พากันแตกฮือ สมชายซึ่งหนี แต่ส้วมก็ไม่พ้น จึงถูกคนรู้งจับตัวไว้ เธอยอมเซ็นชื่อในทะเบียนสมรสพร้อมกับบอห์ยาให้เขา...

ส้วมไปซื้อของคังสำนึกกับสมสุข ซึ่งน้ำทวนส่งมาช่วยแล้ว เลยไปที่สำนักทรงแห่งหนึ่ง ที่นั่นรับว่าส้วมมีร่างประทับแต่ต้องขออนุญาตครูที่คุ้มครองก่อน แล้วส่งกระแสจิตให้ส้วมได้เห็นเหตุภายใน เธอเห็นโกดังของเสียจะถูกตำรวจกันและอาวุธที่ซ่อนอยู่ในป่า เห็นคนรู้งกับเผด็จต่อสู้จนบาดเจ็บ ร่างทรงยินดีไปช่วยเรื่องที่ส้วมจะเข้าทรงเห็น ชาวบ้านพากันจับดาคุมมาก...

คนรู้งไปจับผู้ร้ายถูกยิงบาดเจ็บและเป็นข่าว บุญขึ้นจึงรู้ว่าถูกลูกโลก... ส้วมต้องไปคังที่บ้านของคนรู้งตามคังเส็ง เธอคิดว่าเขาไม่อยู่บ้านจึงทำควมสบาย แกล้งป่วนผ้าเก่าๆ ส้วมเป็นห่วงเขาแต่ไม่แสดงให้รู้ เผด็จมาตามคนรู้งไปคังโกดัง... ส้วมพยายามบอกทวนถึงแผนผังห้องใต้ดินจากพลังจิต แยกได้ว่าทวนจะไม่เชื่อ เมื่อเห็นว่าทวนรับฟังโดยดี จึงเล่าเรื่องอื่นๆ ที่เห็นจากพลังจิตให้ฟังจนหมด...

คืนแรกที่ส้วมเข้าทรง มีคนมาดูกันมาก และมีคนล้อเลียนจนเจอดี ทำให้พิศขลุ้งขึ้น ส้วมช่วยรักษาถูกเศรษฐีให้หายจากโรคที่เป็นและได้เงินมาจำนวนหนึ่ง แต่ส้วมนำเงินนั้นไปทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ผู้คนจึงนิยมชมชอบเธอ... คนรู้งกลับบ้านได้พบสุชาวดีมารอหนึ่งธิดากีมาเช่นกัน ทั้งสองได้รับการแนะนำให้รู้จักกับภรรยาของคนรู้ง คือส้วมที่แอง สองสาวโกรธมาก... คืนนั้นส้วมถูกบังคับให้นอนห้องเดียวกับเขาเพื่อให้คู่สมจริง ส้วมฝันเห็นพระเมอูมาปปลุกให้ตื่น เพราะมีคนร้ายมาวางระเบิด เธอทำให้คนร้ายตกใจหนีไป นักข่าวพากันมาทำข่าว คนรู้งจึงเปิดตัวกรรขให้รู้จักกันทั่ววงการ...

คนรู้งพบสุชาวดีและคาริกา สองสาวต่อว่าเขาและตามไปบ้าน คาริกาแกล้งจับรถชนส้วม คนรู้งเป็นห่วงแต่ก็เกรงใจคาริกา เพราะไม่อยากมีเรื่อง ทำให้ส้วมโกรธ เมื่อสองสาวกลับเขาจึงอยากคุยกับส้วม แต่เธอต้องรีบส่งรายงาน คนรู้งฉกรายงานนั้น ทำให้เธอโมโหลิ้มตัว ทำร้ายเขาอย่างบ้าคลั่ง จนเขาตกใจมาก รายงานชิ้นสุดท้ายที่เธอพยายามทำมาตลอด เมื่อคนรู้งเจ็บจึงขออนุญาตทำศพโดยการข่มขืนส้วม...

ต่อมา ส้วมถูกลอบยิงขณะกำลังเข้าทรง แต่ไม่เป็นอันตราย พรกพวกพากันส่งโรงพยาบาล มีคนเห็นรถของคาริกาในชอนนั้น ซึ่งทำให้เผด็จมั่นใจว่าเป็นเธอ คาริกากลับบ้านด้วยมีพิรุณเอกสิทธิ์กับหนึ่งธิดาสงสัย ไม่นานเอกสิทธิ์ก็รู้ว่าเธอไปทำอะไรมา คาริกาตกใจมาก ขอร้องเขาไม่ให้บอกใคร เขาจึงขอแลกกับอิสรภาพคือบอห์ยา คาริกาต้องจำยอมและแอบหนีไปต่างประเทศ...

คนรู้งรีบมาเยี่ยมส้วมด้วยความเป็นห่วงและให้เผด็จจัดการคดีนี้ ส้วมขอไม่เอาเรื่องและเพิ่งรู้ว่าเธอรักเขา คนรู้งเองก็เช่นเดียวกัน เขาอ่อนโยนและดูห่วงหาเนื้อเธอ ขอร้องให้เธอเลิกเข้าทรง แต่เธอเลิกไม่ได้ด้วยเหตุผลที่บอกไม่ได้เช่นกัน ได้แต่บอกว่าต้องการช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากเท่านั้น...

ส้วมไปเยี่ยมพี่สาวรู้ว่าประกอบมาซ้อมแม่ จึงโมโหและหาทางจัดการ... เอกสิทธิ์มาเยี่ยมส้วมและรู้ว่าเธอเต็มใจแต่งงาน เอกสิทธิ์พูดให้คนรู้งเข้าใจส้วม คนรู้งรับว่ารักส้วมจริงและเอาใจเธอสารพัด เมื่อเขามาดี ส้วมก็ดีด้วย คนรู้งให้เธอเลิกทรงอีกครั้ง เพราะอยู่ในท้องที่ของเขา อยากให้เธอช่วยงานเขา เพราะรู้ว่าตัวเองกำลังขัดผลประโยชน์ของลุงอยู่ แต่ส้วมต้องทำตามที่รับปากไว้กับน้ำทวน...

ส้วมไปเยี่ยมแม่ที่บ้านรจนา พบประกอบที่พูดจาสะท้อปรกกับเธอมาก พอเผด็จไปพบและทนไม่ได้ จึงจัดการกับประกอบและพาเธอไปลอบ เผด็จเชื่อว่าประกอบไม่ใช่พ่อของเธอคาริกาแอบมาดำรูปทั้งสองคนไป ส้วมกับเผด็จรีบไปปรึกษา น้ำทวน แต่ทวนบอกให้เลขตามเลข และยังบอกว่าคังคนรู้งมาเป็นพวกแล้ว เพราะเขาเท่านั้นที่จะเข้าคังเสียได้ โดยผ่านสุชาวดี ส้วมเล่าเรื่องเธอกับเผด็จ แต่คนรู้งกับโกรธถึงออกปากไล่ส้วมกลับไปอยู่บ้านเดิม และให้สมสุขเอาเงินค่าจ้างเป็นกรรขไปคืนเขา เผด็จตามไปชี้แจง แต่ถูกคนรู้งต่อ

ส้วมเป็นอิสระจึงออกเที่ยว ทุกคนสนุกสนานกันมาก เธอพบคนรู้ง สุชาวดี คาริกา และคนบุล สุชาวดีระแวง แต่เมื่อเห็นคนรู้งไม่สนใจส้วมกับเอกสิทธิ์ จึงทำให้เธอวางใจ เธอเตือนคนรู้งให้ระวังคนบุล เพราะเขาเป็นคนเลือดเย็น

นางบุญขึ้นมาเยี่ยมส้วม แต่พบกับสมสุข จึงบอกว่าจะเอาบ้านคืน มิฉะนั้นก็ห้ามส้วมไปบ้านรจนา ส้วมนัดรจนาให้มาพบ และถามถึงพ่อของฉนิฐ ว่าใช้นายประกอบหรือเปล่า รจนาสารภาพว่าใช่ เธอจึงแน่ใจว่าประกอบไม่ใช่พ่อของเธอ

ส้วมเข้าทรงอีก เอกสิทธิ์มาดูเพราะอยากรู้ เขาพบกับสมสุขและถูกชะตากัน เมื่อส้วมรู้ก็พยายามทำให้ทั้งคู่ชอบกันในเวลาต่อมา ซึ่งแม้ว่าเอกสิทธิ์จะพยายามรอส้วมยังไง และไม่รู้ฐานะที่แท้จริงของสมสุข แต่เธอก็ยินดีรักษาใจให้เขา

คุณพลมหาสุชาวดี เพื่อให้คุณรูจลาออกจากคำวาง เลิกยุ่งเกี่ยวกับเสี่ยสะ ไม่นานนั้นจะไม่รับผิดชอบความปลอดภัยของเขา ส่วนตัวผมเตรียมตัวไปทอดผ้าป่ากับลูกศิษย์ และได้รับข่าวการชดชั่งแสงของผู้ก่อการร้ายสำเร็จ แต่เมื่อปราบ พันตำรวจตรีคุณรูจสิ้นชื่อ ทั้งเผด็จและนำทวนไม้เชือกข่านั้น แสร้งว่าคุณรูจกำลังอยู่ในอันตราย เมื่อไปวนผ้าป่ากลับมาถึง สัมรู้ข่าวเอกสิทธิ์มาเยี่ยม จึงโทรศัพท์ไปหา หนึ่งในฉายเป็นคนรับสาย ข่าวดูรูจจึงไม่เป็นความลับต่อไป ยิ่งเมื่อได้รับคำยืนยันจากเอกสิทธิ์ สัมรู้จอก เธอแน่ใจว่าเขาต้องอยู่ในโกดังเสี่ยสะแน่ เธอก็คงจะไปช่วยเขา แต่สมสุขห้ามไว้

ส่วนผืนเห็นพ่อเธอ จึงนั่งทรงคมลำพัง และเห็นภาพคุณรูจซึ่งคุณพลจับไปทรมาน เห็นกลไกต่างๆ ในโกดัง เมื่อคิดจะไปช่วยคุณรูจ สมสุขจึงพาไปให้น้ำทวนควบคุมไว้ แต่ตัวผมถ่ายถอดสิ่งที่พบเห็นจากพลังจิตให้น้ำทวนรู้

ที่โกดังเสี่ยสะ ทุกคนกำลังประชุมอยู่ คุณพลให้เก็บคุณรูจเสี่ย เพราะถ้ายังมีชีวิตอยู่ เขาก็จะไม่ยอมหยุดเรื่องฆาตกรรมหมายแน่ สุชาวดีเอาใจคุณรูจอย่างดี แต่เขาก็ยังคิดหาวิธีหนีระหว่างที่คุณรูจกำลังค้นหาทางลับอยู่นั้น คุณพลก็ปรากฏตัวพร้อมสมบุญ และพาเขาไปห้องประหาร คุณรูจอาศัยความไวจับคุณพลไว้เป็นตัวประกัน เสี่ยสะจึงสั่งให้ยิงทิ้งทั้งคู่ คุณพลสัดตัวหลุดและวิ่งเข้าหาพรรคพวก จึงถูกยิงร่างพรุน คุณรูจก็โดนยิงด้วย แต่มีรถคันหนึ่งมาช่วยไว้ทัน

ตัวถูกเก็บตัวไว้ จึงโทรศัพท์ไปบ้านและรู้ว่าคำวางกำลังบุกโกดัง น้ำทวนและคณะทำงานสำเร็จ สุชาวดีถูกจับพร้อมพ่อคุณรูจนำคำวางเข้าคลีคลายสถานการณที่ที่ถูกยิง สัมไม่ยอมไปเยี่ยมเขา และทำตัวห่างไปจากเขา

ตัวหนักทรงถูกยุบไป ฐานะมาศหรือตัวม กลายเป็นลูกบุญธรรมของผู้การกองปราบ เธอพาน้ำทวนไปหาแม่ เรื่องในอดีตก็ถูกเปิดเผยจากนางบุญขึ้น ซึ่งเป็นอดีตสาวงามประจำท้องถิ่นแห่งหนึ่ง มีสัมพันธ์กับนายสิงห์ จนหนีตามกันไป นายสิงห์ถูกจับเพราะก่อคดีไว้ บุญขึ้นจึงกลับบ้านเก่า พ่อแม่ก็ขายที่ทางไปอยู่ที่อื่น บุญขึ้นพบรักใหม่กับนายประกอบ จนอยู่กินด้วยกัน เมื่อสิงห์แหกคุกออกมา นางบุญขึ้นไม่กล้าปรึกษาบอกประกอบ ไม่นานนายสิงห์ก็ปรากฏตัวขึ้น และเป็นคู่กับบุญขึ้น ทั้งที่มีลูกแล้ว ๒ คน สิงห์วางแผนจะยึดที่ทำกิน โดยอ้างว่าเป็นญาติกับบุญขึ้น จะขอแบ่งที่ แต่ประกอบไม่ให้ สิงห์จึงไปหาพวกมาฉานายประกอบ และหายไปทิ้งในสัม แล้วหนีไป บุญขึ้นกลัวนายสิงห์มาก จึงยอมให้ใช้ชื่อของนายประกอบเรื่อยมา สัมอยากไปจุดเอากระดูกพ่อขึ้นมา ซึ่งบุญขึ้นก็ยินดี

คุณรูจหายสาบสูญไปไม่มีใครรู้ว่าเขาไปไหน เขาหายไปเพื่อรักษาตัวเองและต่อต้านยาที่คุณพลฉีดไว้ให้ สัมเพียรหาเขาจนพบ ขอเรื่องให้เขารับราชการต่อ เพราะรู้ว่าเขารักงานมาก ทั้งสองปรับความเข้าใจกันและทุกอย่างก็ลงเอยด้วยดี..../.

เรื่องย่อ “วนาลี”

“สราญจิตต์”

“วิชาดา วนาลี” เด็กสาวผู้มีนิสัยซุกซน ไม่กลัวใคร เนื่องจากเธอเป็นลูกคนสุดท้ายของครอบครัว บิดามารดาเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเล็ก วิชาดาจึงเติบโตขึ้นมาท่ามกลางการเลี้ยงดูของพี่ๆ ที่เป็นผู้ชาย โดยเฉพาะ พ.ศ.ท. วิชาดีและวิชาดี พี่ชายคนโตและคนกลาง ซึ่งสนิทสนมและมีความไว้วางใจวิชาดามากที่สุด วิชาดีมีเพื่อนสนิทซึ่งเป็นนายตำรวจเช่นเดียวกัน ชื่อ พ.ศ.ท. ไสร์คน ไสร์คนหลงรักวิชาดามาก แต่เนื่องจากเขาเป็นคนที่ขี้อายและไม่เป็น แทนที่จะคืนอกให้วิชาดา วิชาดาจึงมีความขบขันและมีเรื่องล้อเลียน ไสร์คนตลอดมา วิชาดีเองพยายามเชียร์ ไสร์คนให้หึงสาว แต่ก็ไม่เห็นผล... วิชาดาเกลียดกลัวคนดุๆ ซึ่ง เป็นเพื่อนสนิทของเธอ คือนาย ไสร์คนเสียอีก...

“ศยาม พิพรรธ” ถูกพี่ลูกน้องของ ไสร์คนมาเยี่ยมจากต่างจังหวัด ได้พา ไสร์คนไปรู้จักกับสุดถนอม ผู้หญิงที่ศยามหลงรักอยู่ เมื่อสุดถนอมได้พบกับ ไสร์คน กลับรู้สึกถูกชะตาและชอบพอมากกว่าศยามเสียอีก คุณนายมาลัย มารดาของสุดถนอมก็เห็นดีด้วย เพราะ ไสร์คนมียศทางตำรวจมากกว่าศยาม ซึ่งเป็นแค่ร้อยตำรวจเอก...

วิชาดาทนวิชาดีรับเรื่อง ไสร์คนไม่ไหว จึงหนีไปค้างบ้านคุณนายสมสวาท ผู้เป็นป้าที่สวนเมืองนนท์ ที่นั่นเอง วิชาดาได้พบกับศยามที่มาขิงนกเล่น ทั้งคู่เข้ากันได้ดี เพราะศยามเห็นท่าทางแก่นกล้าของวิชาดา เขาจึงหลอกเธอว่าตัวเองเป็นโจรที่คอยดักปล้นอยู่แถวนี้มีชื่อว่า “เสือมิด”...

วิชาดีนึกเสียใจที่บังคับน้องสาวมากไป จึงไปปรับวิชาดาจากบ้านป้าสมสวาท ซึ่งหลังจากนั้นไม่นาน บ้านสมสวาทก็ถูกปล้นจริงๆ วิชาดาโกรธมากที่เสือมิดมาปล้นความเข้าใจผิดของเธอ ศยามเองก็ตกใจมากเช่นกัน เขาคิดบอกความจริงเพื่อวิชาดาจะได้ไม่เข้าใจผิด แต่วิชาดีและ ไสร์คนกลับคิดแผนการบางอย่างได้... สมสวาทเร่งให้วิชาดีรีบแต่งงานกับสองภรรยา คู่รักสาวซึ่งคงจะแต่งงานแล้ว แต่วิชาดีต้องการให้น้องสาวแต่งงานก่อนคิดว่าเขาถึงจะหมดห่วง แล้วค่อยจัดการกับตัวเอง...

ศยามถูกย้ายไปนครสวรรค์ แต่สุดถนอมไม่มีความอาลัยต่อเขาเลย ไสร์คนและวิชาดีวางแผนให้วิชาดาเดินทางไปเยี่ยมวิชาดี พี่ชายคนกลาง ซึ่งเป็นปลัดอำเภออยู่นครสวรรค์เช่นกัน เพื่อให้ศยามปลอมตัวเป็นเสือมิดมาจับวิชาดาไปขังไว้สักสองสามวัน แล้วให้

ไสร์คนไปช่วยออกมา เพื่อเธอจะได้เห็นใจและขอมแต่งงานด้วย วิชาดีอยากจะได้คืนเสียหัวแข็งของวิชาดาด้วย...

ศยามเข้าใจต้องยอมทำตามแผนของวิชาดีทั้งๆ ที่ใจไม่คิดเลย กลัววิชาดาจะรู้ความจริง ศยามให้คนไปปลุกกระท่อมไว้กลางป่า

เปลี่ยว และเพื่อถ่วงเวลาให้นินทาต่อวิชาดา ศยามจึงไปปรับกล้ำ ผู้เป็นแม่ของคนเก่าแก่ของเขามาอยู่ที่กระท่อมด้วย...

วิชาดีเปิดทางให้ศยามจับตัววิชาดามาได้ วิชาดาโกรธมากเมื่อได้พบกับเสือมิดอีก เธอพยายามจะหนีแต่ไม่สำเร็จ เธอพบกับแม่กล้ำ ซึ่งศยามบอกว่าเป็นแม่ของเธอเอง กล้ำเอาใจวิชาดาเป็นอย่างดี จนศยามต้องคอยเตือนให้กล้ำทำตัวให้น่ากลัวหน่อย เพื่อให้สมกับที่ต้องเป็นแม่ของเสือร้าย...

วิชาดีปรับทุกข์กับศยาม ผู้เป็นภรรยา เรื่องแผนการของวิชาดี ศยามจึงคอยส่งของไปให้วิชาดาโดยผ่านทางศยาม วิชาดาพยายามหลอกถามแม่กล้ำต่างๆ นานาเพื่อหาทางหนี กล้ำเข้าใจต้องโกหก ทั้งๆ ที่เป็นคุณตีสลัดตลอดเพื่อเอาตัวรอด วิชาดาจึงต้องอยู่ไปและสาปแช่งศยามไปเพราะเธอหาทางหนีไปหาวิชาดีไม่ได้เลย วิชาดีเองก็คอยมาดูแลน้องอยู่ห่างๆ เสมอเพราะเป็นห่วง ศยามส่งข่าวให้ ไสร์คนมาชิงตัววิชาดาไป แต่ ไสร์คนกลับถูกราชการคว้น ต้องเดินทางไปภาคใต้...

วิชาดีก็ภูมิใจจนคิดจะล้มเลิกแผนการ โดยให้ศยามส่งตัววิชาดากลับบ้าน แต่เมื่อเห็นท่าทางโศกเศร้า ผิดหวังของ ไสร์คนก็นึกสงสาร ศยามจึงต้องรับคำสั่งอย่างฮึดอดที่ต้องกักตัววิชาดาไว้อีกหนึ่งอาทิตย์ เพื่อรอ ไสร์คนมาทำตัวเป็นพระเอก... ศยามได้รับมอบหมายให้จับกุม “เสือสอน” ผู้เป็นเสือร้ายประจำจังหวัดให้ได้ ศยามจึงวิ่งอยู่กับงานจน

ไม่มีเวลาดูแลวิชาดา แต่วิชาดาก็พยายามทำให้สบาย เธอเข้ากันได้ดีกับกล้ำ กล้ำเองก็เอ็นดูเธอมาก จนอยากจะได้แต่งงานกับศยามจริงๆ ...

กล้ำล้มเจ็บเป็นไข้หวัดใหญ่ในขณะที่ศยามไม่อยู่บ้าน วิชาดาได้โอกาสจึงหนีก่อนออกจากกระท่อม เธอพบรูปของสุดถนอมซึ่งอยู่ในห้องของเสือมิด เมื่อถึงกลางทาง วิชาดาคิดหนักอย่างเป็นกังวล เพราะเป็นห่วงอาการของกล้ำ... วิชาดาตัดสินใจกลับไปกระท่อมกลางป่านั้น เธอพบกับศยามกลางทาง ซึ่งเขาได้ช่วยให้เธอรอดพ้นจากภูเขาดาวใหญ่...

วิชาดาซาบซึ่งใจมาก ยอมพูดกับศยามเป็นครั้งแรก ทั้งคู่มีโอกาสได้ใกล้ชิดกัน และเห็นใจกันโดยไม่รู้ตัว วิชาดาพยายามพูดเกลี้ยกล่อมให้เสียมิดเลิกเป็นโจร เพื่อเห็นแก่กลิ่น โดยอาสาช่วยหาที่ทำกินให้ ศยามหรือเสียมิดจึงรับปากว่าจะเลิกเป็นโจร ทั้งๆ ที่ใจจริงแล้วก็นึกขำแทบตาย...ศยามคิดสนใจส่งตัววิชาดาลับ เพราะไม่อยากเห็นเธอต้องอยู่ในสภาพนี้ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือเขาไม่อยากอยู่ในใกล้ชิดกับวิชาดาอีกต่อไป เพราะนึกกลัวใจตัวเอง...

วิชาดาซักถามประวัติของเสียมิดศยามจึงโกหก โดยแต่งเรื่องว่าเขาเกิดในตระกูลเศรษฐี แต่โชคชะดากลับหมกมันให้ต้องมาเป็นอาชีพรบโจร ในขณะที่พี่ชายฝาแฝดของเขากลับเป็นตำรวจ วิชาดาจึงมีแต่ความสงสัยให้กับเสียมิดมากขึ้นอีก...

พิศาล ธนรักษ์ พ่อของสุดถนนอม พากรอบครัวมาเที่ยวที่นครสวรรค์ โดยมีฤทธิ์-รงค์และสุมาน คู่รักเก่าของศยามตามมาด้วย สมานเป็นสาวสวยรวยเสน่ห์ เธอรักกับศยามมาหลายปี แต่เมื่อได้พบคนใหม่ที่รวยกว่า คล่องแคล่วกว่า สุมานก็ทิ้งศยามไปอย่างไร้ที แต่เมื่อทุกวันนี้ไม่มีใครจริงใจกับเธอ เธอจึงคิดกลับมาหาศยามอีก สุมานได้พบกับศยามโดยบังเอิญ และพยายามหว่านเสน่ห์ แต่ศยามกลับไปสนใจสุดถนนอมเสียแล้ว...

โสรัตน์กับวิชาดาเริ่มมาพบศยามก่อนกำหนด ศยามจึงต้องทำตัวให้วิชาดาเกลียดเพื่อจะได้ไปสนใจโสรัตน์ วิชาดาคิดหวังที่เสียมิดบอกว่าจะไปเป็นโจรอีก วิชาดาวางแผนให้โสรัตน์ชิงตัววิชาดาจากเสียมิด เพื่อแสดงตัวเป็นพระเอก...ก่อนที่ทุกคนจะทำตามแผน เสือสอนก็ออกอาละวาดจับปล้นชาวบ้าน ทุกคนจึงต้องหันไปตามล่าเสือสอนที่เป็นเสือจริงๆ แทน เสือสอนหนีตำรวจมาถึงกระท่อมกลางป่า และพบกับกลิ่นพร้อมด้วยวิชาดา เสือสอนจึงจับวิชาดาไปโดยทิ้งแม่กลิ่นไว้ ศยามรู้เรื่องก็รีบติดตามทันที โดยนำวิชาดา วิชาดาและโสรัตน์ตามไปติดๆ เสือสอนจับวิชาดาไปเพื่อเรียกค่าไถ่ วิชาดาขู่ถึงขอเสียมิดเพื่อให้เสือสอนกลัว เสือสอนกลับบอกว่าไม่เคยได้ยินชื่อนี้เลย...

ศยามตามจนพบพวกเสือสอน และแกล้งเข้าเป็นพวกด้วย วิชาดาโกรธมากที่เสียมิดไม่คิดกลับตัว พวกเสือสอนเกิดปะทะกับพวกของวิชาดา ศยามได้มีโอกาสส่งตัววิชาดาให้กับวิชาดาโดยเธอไม่รู้ตัว แล้วเขาได้ทำตัวหายไป วิชาดาหวังแต่เสียมิด โดยไม่สนใจโสรัตน์ และกลับมาอยู่บ้านกรุงเทพฯ

อย่างเศร้าสร้อย...ฤทธิ์รงค์พยายามพาวิชาดาไปเที่ยวบ้าง จนเธอได้พบกับศยามอย่างบังเอิญ วิชาดาตามศยามถึงเรื่องเสียมิด ซึ่งศยามเองก็รับสมอ้างหน้าตาเฉย วิชาดาได้แต่แปลกใจ ที่ทำไมฝาแฝดคู่นี้เหมือนกันมากนัก...ศยามไปพบสุดถนนอม แต่เธอกลับพูดตั้งแต่

โสรัตน์ จนศยามน้อยใจ สุมานสนับสนุนให้สุดถนนอมชอบกับโสรัตน์ เพื่อตัวเองจะกลับไปหาศยามแทน...

ครอบครัวของนายพิศาลและวิชาดา ไปเที่ยวต่างจังหวัดกัน วิชาดาพบกับสุดถนนอม จนเธอรู้สึกคุ้นหน้ามาก แต่จำไม่ได้ว่าเคยพบที่ไหน มาลัยคอยให้สุดถนนอมอยู่ใกล้ๆ โสรัตน์เสมอ ศยามจึงมีโอกาสอยู่ใกล้วิชาดามากขึ้น จนเริ่มไม่แน่ใจตัวเองที่รู้สึกแปลกๆ เมื่อเห็นวิชาดา วิชาดาโกรธที่ศยามแอบหอมแก้มเธอ ทำให้คิดถึงเสียมิดขึ้นมาทันที...

โสรัตน์หมดหวังที่จะให้วิชาดามาสนใจตัวเอง จึงตัดสินใจไปคบกับสุดถนนอมแทนที่ เพื่อหลีกทางให้ศยาม สุมานดีใจที่รู้เรื่อง จึงพยายามจับศยามให้อยู่ ศยามกลับบอกปฏิเสธอย่างเด็ดขาด วิชาดาคิดหนักเรื่องศยาม และนึกถึงเรื่องราวของสุดถนนอมในห้องของเสียมิด จนเธอจำได้ และเริ่มต่อเรื่องได้เกือบหมด...

วิชาดาคาดกันที่ชายทั้งสองคือวิชาดาและวิชาดา จึงรู้ว่าความจริงหมด ศยามมาหาวิชาดา เพื่อสารภาพความจริงและขอแต่งงานด้วย วิชาดาลับหนีไปอย่างเกือบเงิน มากกว่าที่จะโกรธจริงจัง ศยามตามไปขอคืนดี ขอให้เธอแต่งงานกับเสียมิดเพื่อเป็นกำลังใจให้กลับตัวเป็นคนดี...วิชาดาทั้งโกรธและอายที่ถูกหลอกมาตลอด ทั้งคู่ปรับความเข้าใจกันได้ เพราะ...ที่จริงแล้ว ต่างก็หลงรักกันมานาน ตั้งแต่ที่กระท่อมกลางป่านั่นเอง...●

เรื่องย่อละคร “เวลาในขวดแก้ว”

ของ “ประภัสสร เสวิกุล”

“นัต” เด็กหนุ่มวัย ๑๖ ปี เคยเป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส เพื่อนวัยเดียวกันมี ป้อม ชัยเอก ที่เรียนด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก นัตเริ่มแตกกลุ่มออกไปเมื่อมาสนิทกับ “จ้อม” นักเรียนรุ่นพี่ที่ทั้งสวยทั้งรวย นัตจึงถูกเพื่อนๆ แชว โดยเฉพาะ “ป้อม” ที่ลูจะน้อยอกน้อยใจนัตเป็นพิเศษ...ชีวิตของนัตเริ่มผกผันเมื่อพ่อแม่มีเมียใหม่และย้ายออกจากบ้านไป...

นัตกับหนึ่งน้องสาว เผื่อว่าสักวันพ่อคงกลับมา แต่ความหวังก็ถึงหลายเมื่อพ่อกับแม่ขัดแย้งกันอย่างหนัก ในวันครบรอบแต่งงาน หนึ่งเป็นคนนัตพ่อกับแม่ นัตและหนึ่งเริ่มขาดเรียนและไม่อยากกลับบ้านที่มีแม่ อารมณ์เสียอยู่เป็นนิจ และคอยพร่ำบอกว่าพ่อเป็นคนไม่ดี นัตไปกับเพื่อนบ้าง กับจ้อมบ้าง โดยเฉพาะกับจ้อม นัตจะมีที่พิเศษคือ ที่ร้านเหล้าหมาเหม็นหน้าโรงเรียน เพื่อฟังเพลงพิเศษของเขาสองคน...เพลงนั้นคือ “เวลาในขวดแก้ว”...

ป้อม ซึ่งปกติเคยรอนัดเรียนไวโอลินเสร็จแล้วกลับบ้านพร้อมกันสี่คนคือ นัต ป้อม ชัยเอก ก็เริ่มเสียใจ ที่นัตมักจะทิ้งไปกับจ้อมสองคน ปลอ่ยให้ป้อมนั่งรอชัยและเอกคนเดียว...

เมื่อนัตเริ่มกลับบ้านดึก แฉงตัวแก่งขึ้น และมีผู้ชายมาส่ง หนึ่งเป็นคนเห็นและบอกกับนัต นัตปลอบน้อง ทั้งที่ตัวเองเจ็บปวดเช่นกัน วันเกิดนัต เพื่อนๆ เลี้ยงให้ที่โรงอาหารของโรงเรียน ชัยกับเอก ต้องแข่งฟุตบอลโรงเรียน และเย็นวันนั้นเองที่ชัยต้องขากิจการ เพราะเกิดการจิกกันในสนามฟุตบอล ป้อมได้พิสูจน์ความรักที่เธอมีต่อเพื่อน โดยใช้เสาธงเข้าฟาดพินคนที่ทำอันตรายเพื่อนของเธอ จนนัตต้องให้ป้อมไปอยู่ร่วมกับเพื่อนผู้หญิง ป้อมกับเอกถูกจับไปโรงพักพร้อมกับพวกนักเรียนชายที่ดีกัน...นัตได้เห็นน้ำตาของป้อมเป็นครั้งแรก เมื่อป้อมส่งไม้เสาธงให้และวิ่งออกไป...

แม่ หนึ่งมาเยี่ยม แม่พยายามจะประคองตัวนัตแต่ไม่สำเร็จ พ่อตามมาหลังจากที่พยายามคิดค่ออยู่ เพราะวันนี้เป็นวันเกิดนัต พ่อไล่ให้แม่กับหนึ่งกลับไปก่อน เมื่อประคองตัวนัตได้ พ่อพานัตไปฉลองวันเกิดกันสองคนพ่อลูก และพานัตไปบ้าน นัตตกใจเมื่อรู้ว่าพ่อพามาที่ไหน และทำใจไม่ได้ เมื่อเห็นแหวนเมียใหม่ของพ่อกับแม่ออกเอาใจ นัตยื่นคำขาดกับพ่อไม่ให้พามาที่นี่อีก

นัตเริ่มห่างเหินกับจ้อม เพราะมัวไปชุกอยู่กับชัยและเพื่อนๆ ...ชัยเปลี่ยนไปจากคนร่าเริง ช่างเข้าแฮะ เป็นคนที่เอาแต่กันคำโชคชะตาและท้อแท้หมดหวัง...นัตพบจ้อมอีกครั้ง หลังจากนั้นจ้อมไปกับนักเรียนชายรุ่นเดียวกันที่ชื่อโย่ง นัตผิดหวังและรู้สึกคล้ายๆ จะหวงจ้อมเพราะนัตคิดว่าไม่ต้องการให้คนอื่นก้าวเข้ามาในส่วนที่เป็นของนัตและจ้อมสองคนเท่านั้น

แม่เริ่มไม่กลับบ้านหลายวัน และโทรศัพท์เข้ามาบอกว่าอยู่บ้านลุงอมร นัตสูญเสียความมั่นใจที่เคยมีต่อตนเองและต่อแม่ นัตไม่มีกะจิตกะใจจะเรียนหนังสือหรือทำอะไร...ในที่สุดพ่อก็รู้เรื่องแม่กับลุงอมร พ่อมาขึ้นคำขาดกับแม่เพื่อขอหย่า...จะได้ไม่ต้องมาทำอะไรสักอย่าง ล่อๆ กันอีก แม่โกรธหาว่าพ่อต้องการยกย่องผู้หญิงคนใหม่ของพ่อมากกว่าและแห้วจะได้ออกหน้าออกตา แม่บันดาลโทสะถึงขนาดหวิดเอาไวโอลินของนัตฟาดพ่ออย่างเต็มแรง ไวโอลินที่แสนรักของนัตแตกกระจาย...แม่ขู่โทษนัตส่วนพ่อสัญญาว่าจะซื้อให้นัตใหม่ แต่ความรู้สึกของนัตแตกร้างไม่มีชิ้นดีแล้ว โดยเฉพาะเมื่อแม่เอ่ยปากให้นัตไปอยู่กับพ่อสักพัก

นัตไปอยู่บ้านพ่อด้วยความร้าวรานและพยายามโทรศัพท์กลับบ้านหลายครั้ง แต่ไม่มีใครรับสาย...จ้อมมาชวนนัตไปบ้านเพื่อฟังเพลงที่ได้มาใหม่...นัตมองครอบครัวของจ้อมด้วยความรู้สึกเกือบอิจฉาที่เห็นว่าครอบครัวของเธอมีความสุข...

การสอบผ่านมาถึง แต่เพื่อนๆ ของนัตต่างเศร้าหมอง...ชัยได้เปลี่ยนจากคนร่าเริงมาเป็นคนที่ท้อแท้ต่อชีวิต...คนที่อาการหนักกว่าเพื่อนคือป้อม เพราะปีการศึกษาหน้า แม่ของเธอยื่นคำขาดให้ลาออกไปเข้าโรงเรียนสตรีและหวังจะให้ป้อมเป็นผู้หญิงชั้นบ้าง...หลังสอบ พวกเขาและเธอพากันไปเที่ยวเปิดสมอง สำหรับป้อมถือว่าเป็นการเที่ยวแบบสั่งลา แม้นัตจะสัญญาว่าจะไปเยี่ยมป้อมที่โรงเรียนใหม่บ่อยๆ ก็ตาม... ก่อนกลับป้อมไม่สบาย ความกลัวผสมกับพิชใจทำให้ป้อมขอกับนัตว่า อย่าทิ้งให้เธอตาย...นัตสัญญา...

หนึ่งมาบอกนัตว่าแม่พาลุงอมรมาอยู่ที่บ้าน นัตจึงขอพ่อกลับไปอยู่บ้าน พ่อพยายามทัดทานไว้... นัตทะเลาะกับพ่อเป็นครั้งแรก พ่อจึงยอมให้นัตกลับเมื่อสอบเสร็จแล้ว

นัตพบลุงอมรด้วยความรู้สึกแทบทนไม่ได้ และยั้งรู้ว่าลุงอมรมีเมียอยู่แล้วที่หาดใหญ่ นัตมองแม่อย่างสงสารแถมปวดร้าว...อีกไม่นานแม่ก็ยอมหย่ากับพ่อโดยแลกใบหย่ากับ

บ้านที่พ่อสร้างขึ้นมา แม่ปรึกษากับลุงอมรเรื่องไปซื้อตึกแถวเพื่อเปิดร้านอาหาร แม่ตั้งชื่อร้านว่า “สุลัพร” ลุงอมรคืนเค้นใหญ่ ส่วนนัดกับหญิงรู้สึกเหมือนถูกกระชากอดีตที่แสนรักไป... แม่เอาน้ำหอมมาช่วยงานในร้าน นัดและหญิงถูกบังคับให้ช่วยตามหน้าที่ แต่ไม่มีใครมีกำลังใจจะทำอะไรอีกแล้ว...

วันหนึ่ง จ้อมมาหานัดเพื่อบอกว่าเธอต้องไปอังกฤษ เพราะผู้หญิงคนใหม่ของเธอต้องการให้จ้อมไปให้พ้น นัดแทบไม่เชื่อว่าจะครอบครัวยังจ้อมจะกลายเป็นอย่างนี้ได้ ทำทางจ้อมร้าวรานเกินกว่านัดจะปลอบใจเธอ...แล้วจ้อมก็จากไปพร้อมกับวันเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว

หนึ่งทำให้นัดแทบเป็นน้ำ เมื่อมาบอกว่าเธอกำลังจะมีเด็ก นัดชักใจจนได้ความว่าผู้ชายนั้นคือหนึ่งในกลุ่มเพื่อนของป้อม นัด

ตามไปอาละวาด ป้อมตกใจและเสียใจเมื่อรู้เรื่อง พยายามหาทางออกที่เป็นไปได้ แต่ทางเดียวก็คือเอาเด็กออก นัดช็อกอีกครั้งและเกลียดตัวเองที่ไม่สามารถดูแลน้องได้ ทั้งๆ ที่พ่อก็พร่ำบอกฝากให้ดูแลหนึ่งแทนพ่อด้วย เหตุการณ์นี้ทำให้นัดโกรธป้อมอย่างมาก และโทษว่าป้อมเป็นตัวการ ป้อมชี้แจงถึงธาตุแท้ของมนุษย์ว่าเป็นอย่างไร แต่นัดไม่ยอมฟัง...

เอามาส่งข่าวว่าจ้อมกลับมาแล้ว นัดจึงรีบไปพบจ้อม และเห็นว่าเธอเปลี่ยนไปมาก ดูสาวขึ้น...สวยขึ้น และดูแข็งกร้าวขึ้นด้วย เมื่อพูดถึงปัญหาในบ้าน

นัดไปพบพ่ออีกครั้ง และเห็นพ่ออยู่ในสภาพชายช้ำที่ไร้อนาคต...พ่อถูกไล่ออกจากงานด้วยข้อกล่าวหาว่า เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง พ่อได้แต่พร่ำบ่นว่ารักลูกโดยไม่ฟังว่านัดจะมารับรักษาเรื่องคณะที่จะสอบเอ็นทรานซ์...

ในที่สุด...พ่อต้องเข้าโรงพยาบาลเพราะดื่มเหล้าเกินขนาด แม่พร่ำพูดว่ามีเย็บใหม่ของพ่อคงจะดูแลด้วยเหล้าตลอดเวลา แต่แม่ก็ให้นัดรีบไปเยี่ยมพ่อแล้วรีบกลับมาเพื่อไปตามลุงอมรที่หาดใหญ่...

นัดมีโอกาสพูดคุยกับแหวนเย็บใหม่ใหม่ของพ่อ เขาเริ่มเห็นใจและเข้าใจความรักที่แหวนมีต่อพ่อ...แล้วนัดก็ต้องจำใจไปตามลุงอมรกับแม่ที่หาดใหญ่ แม่เผชิญหน้ากับเมียของลุงอมรอย่างไม่ครั้นคร้าม ทั้งๆ ที่แม่ต้องใช้ความกล้าขานเดหนัก นัดอดคิดไม่ได้ว่า ถ้าแม่กล้าช่วงชิงพ่อของนัดกลับคืนมาเหมือนอย่างกรณีลุงอมร บางทีแม่อาจไม่ต้องสูญเสียพ่อตลอดไปอย่างนั้น...ไม่นานพ่อก็ออกจากโรงพยาบาล

และดูดีขึ้น สบายใจมากขึ้น เพราะพอใจกับงานใหม่ แม่จะนั่งโต๊ะทำงานตัวเล็กกว่าเดิม...

นัดไปฟังผลเอ็นทรานซ์ และผิดหวังอย่างมากเมื่อรู้ว่าสอบไม่ติดแม้แต่ศิลปการที่

ฝันไว้ นัดเจอป้อมหนึ่งที่ไม่อยากเจอ ป้อมเตือนสตินัดไม่ให้เสียใจเรื่องสอบไม่ติด เพราะป้อมไม่เห็นด้วยกับการคัดเลือกคนแบบนี้ นัดไม่สนใจ เพราะยังไม่โกรธป้อมเรื่องหนึ่ง

แม้กับลุงอมรพยายามปลอบใจนัดที่สอบไม่ได้ นัดขอเวลาตั้งสติและหมกมุ่นอยู่กับการวาดรูปจ้อม นัดไปหาจ้อมอีกครั้งพร้อมกับเอารูปที่เขียนไปให้ จ้อมชมเชยว่านัดจะต้องเป็นอาร์ตีสต์ผู้ยิ่งใหญ่...นัดรีบลากลับและสวนทางกับผู้ชายคนหนึ่งที่ดูจะสนิทสนมกับจ้อมเป็นอย่างดี...

นัดเหงาจึงไปหาชัย ชัยไม่ได้สอบเอ็นทรานซ์ เพราะมุ่งจะเรียนรามคำแหง ชัยชวนนัดไปเที่ยวที่หนองคาย นัดตกลงไปด้วยทันที...ที่นั่นพวกเขาได้พบกับครูวาทินซึ่งลาออกจากโรงเรียนแล้วมาใช้ชีวิตคู่อยู่กับวิ นัดขลุกอยู่กับครูวาทินนานจึงปล่อยให้ชัยกลับมาก่อน ครูวาทิน

เดาเข้ามาให้นัดดู ป้อมถูกตีบาดเจ็บเพราะไปร่วมประท้วง นัดจะกลับมาเยี่ยมป้อม แต่ครูวาทินทัดทานไว้...ไม่นานนัดก็เจอข่าวที่ทำให้ทนอยู่หนองคายไม่ได้ ข่าวนั้นก็คือ จ้อมกับแม่กิดกึ่งกันขึ้น แต่เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ จ้อมหนีออกจากบ้านไปแล้ว

นัดไปเยี่ยมป้อมซึ่งถูกจับอยู่ที่โรงเรียนพลตำรวจ ป้อมดูบอบช้ำมากแต่ก็ตั้งใจที่นัดหายโกรธเธอ นิยมบอกว่า ต่อให้ป้อมต้องเจ็บกว่านี้แล้วนัดหายโกรธเธอก็ยอมเจ็บ...

แม่หานัดไปเข้าวิทยาลัยเอกชนและบังคับให้ไปเรียนนิติศาสตร์ นัดไปหาพ่อ พ่ออุ้มแม่อีกคามเคย เรื่องที่ชอบบังคับจิตใจคน ทำทางพ่อดูสบายใจและแข็งแรงขึ้นกว่าเก่า

ในที่สุด...ป้อมก็ได้รับการปล่อยตัว เธอตั้งใจแน่วแน่ว่าจะคืนชีวิตให้ป้อม ขอให้นัดพาไปสงบใจในที่เงียบๆ เมื่อฝ่าแดงตะแบกป้อมขอให้นัดเก็บดอกตะแบกให้และพยายามบอกความในใจ แต่นัดไม่เข้าใจ หลังจากนั้นป้อมกลับมาสนิทกับนัดอีกครั้ง ป้อมบอกนัดว่าเจอจ้อมเดินกับโขงแถวรามคำแหง นัดรีบไปรวมๆ เพื่อค้นหาจ้อม เขาได้เจอชัยซึ่งกลายเป็นนักกิจกรรมและติดเหล้า ชัยชวนนัดให้ไปช่วยเขียนโปสเตอร์ นัดไปขลุกกับชัยเพียงเพื่อหวังจะพบจ้อม ป้อมเตือนนัดเรื่องจ้อม...นัดไม่ฟัง แถมไล่ป้อมกลับ

นัตไปตามหาจอมที่บ้านโง่ง และรู้ว่าจอมเคยมาอยู่กับโง่งพักหนึ่ง...ความรู้สึกของนัตแทบแตกสลาย...นัตชมซานกลับบ้านแล้วกลับไปอย่างอ่อนเพลีย แต่ต้องตกใจตื่นเพราะเสียงอะอะไววายของซัย ที่พรวดพราดเข้ามาทักนัตเลือดท่วมหัว นัตบอกว่าป้อมโดนระเบิดระหว่างเดินขบวน ซัยทำทางเสียขวัญและหลบหายไ้ นัตตระเวนหาป้อมตามโรงพยาบาลจน

พบ อาการของป้อมหนักจนน่าตกใจ นัตพยายามปลอบป้อมว่าเธอต้องหาย นัตรีบกลับบ้านวาดรูปป้อมตามที่เราเคยขอร้องแต่นัตปฏิเสธมาตลอด แข่งกับเวลาระหว่างที่ป้อมเข้าผ่าตัด เมื่อวาดเสร็จนัตรีบเอาภาพป้อมมาให้ ป้อมพื้นหลังผ่าตัดให้เอกอำนวยการที่เธอเขียนให้นัตฟัง ป้อมพูดถึงดอกคະแบกที่นัตเคยบอกว่าจะเก็บให้ นัตพยายามจะให้ดูรูป...แต่ป้อมไม่มีโอกาสได้เห็นอีกต่อไปแล้ว นัตเสียใจมากกับการตายของป้อม เขากลับไปดงคະแบก...เก็บดอกคະแบกที่ป้อมอยากได้ให้หูลุดลอยไปกับสายน้ำ...

จอมโทรศัพท์มาถามข่าวป้อม นัตพยายามถามจอมว่าอยู่ที่ไหน แต่เธอไม่อยากจะติดต่อกับใครและอยากมีชีวิตอยู่กับครอบครัวตามลำพัง ทำให้นัตยิ่งเศร้าซึม

หนึ่งกลายเป็นฮิปปีและไม่สนใจกับใคร

แม่พยายามรั้งให้นัตกับหญิงเรียนหนังสือ นัตเจอโง่งอีกครั้งและได้รู้ที่อยู่ของจอม นัตจึงไปหาจอมทันที แต่จอมบอกว่าเธอจะดองมีชีวิตอยู่ให้ได้เพื่อลูก ทุกอย่างได้ผ่านเลยไปแล้ว หลังจากนั้นนัตก็ไม่ได้พบจอมอีกเลย...

นัตจำไม่ได้ว่า ตัวเองเรียนจบจนมารับปริญญาได้อย่างไร รู้แต่ว่าแม่พยายามขอร้องให้เรียน เพราะแม่ทำทุกอย่างก็เพื่อลูกทั้งสอง...

วันรับปริญญา เป็นวันที่นัตได้อยู่พร้อมหน้ากับพ่อและแม่...พ่อบอกกับนัตว่าบางทีแม่อาจจะทำถูกที่บังคับให้นัตเรียนกฎหมายจบได้...แต่ก็ไม่วายสะบัดใส่พ่อเมื่อก่อนแล้วทุกอย่างผ่านเลยมาไกลมากแล้วจะแยกจะกลับไปตั้งถิ่นใหม่ได้ นัตเองก็รู้สึกเช่นนั้น แม้ว่าเขาจะยังจำช่วงเวลาที่ดีๆ ที่เต็มไปด้วยเสียงหัวเราะและความสุข...ถ้าเขาจะเก็บเวลาเหล่านั้นไว้ได้จริงๆ

เรื่องย่อละคร...

“ด้วยเนื้อ...นาบุญ”

บทประพันธ์ของ เนริษา
บทโทรทัศน์ โดย วิลาสิณี

สาวกพุทธองค์ย่อมไม่เคียดร้อนในที่ใด

นครินทร์ จิตรกรหนุ่มได้รับการทาบทามจาก หลวงแม่แสงทอง เศรษฐินิรมย์เจ้าของอาคารเบญจรงค์ สูง ๑๖ ชั้น ให้มาวาดภาพภพภูมิต่างๆ บนฝาผนังอาคารทุกชั้น เพื่อเปิดใช้ประชาชนในบรรพพุทธศาสนาได้เข้าชม ระเบียบแรกของการเข้ามาเริ่มงาน นครินทร์ได้พบกับความคิดแปลกๆ นับแต่ตัวหลวงแม่เองที่มีชั้นเนอร์ สุณัษศีลปลอดควมเห็นอกตามอารักขาตลอดเวลา การทำบุญอย่างเกินขอบเขตของหลวงแม่ การที่หลวงแม่หวาดกลัวคอบ่วง-ชาศออย่างที่สุด และ ครู ที่เข้ามาสอนใครคนหนึ่ง ในสิ่งที่นครินทร์ยังไม่เคยเห็นตัวได้อินแค่เสียงประหลาดที่ชั้น ๑๖ เป็นเสียงผู้หญิง ผสานกับเสียงเหมือนลูกสุนัข ความสงสัยของนครินทร์เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ

ในอาคารเบญจรงค์นี้ ชั้นล่างสุดเป็นสำนักงานดูแลทรัพย์สินของหลวงแม่ มี ลัทธิวรรณ หรือ เล็ก หลานป้าของหลวงแม่เป็นผู้ดูแลกิจการ มี นิคหนึ่ง หรือ รัชนิวรรณ เป็นเลขาของเด็กๆ คุแลงานต่างๆ มีเด็กหญิงไท (สาวรุ่น) และ แหวว เป็นเด็กรับใช้ และมี ป้าป๊อ เป็นแม่ครัวเก่าแก่ มีพนักงานทำงานในสำนักงานดูแลผลประโยชน์หลวงแม่ (ชายหญิงรวม) ๑๐ คน

ระยะเริ่มแรก นครินทร์นำเพื่อนฝูงหลายคนมาช่วยงาน แล้วลดจำนวนลงเหลือเพียง สุชาติ และ สุรัชย์ จิตรกรหนุ่มรุ่นน้อง นครินทร์ ลุยงานร่วมกับนครินทร์เพียงสามคน

การวาดภาพภพภูมิของนครินทร์เริ่มที่การปฏิสนธิของทารก เมื่อเริ่มวาดร่าง ก็มีภาพทารกกำลังกินนมสุนัข เพิ่มเติมขึ้นจากภาพร่างของนครินทร์ จุดนี้เองที่นครินทร์ทบทวนไม่ไหว เนื่องจากก่อนหน้านี้ เขาได้พบกับใครคนหนึ่ง วังด้วยสี่เท้าเหมือนสุนัขผ่านวอบบแวบอยู่เสมอ นครินทร์จึงถามหลวงแม่ ก็ได้รับการเปิดเผยว่าหลวงแม่มีลูกสาวอยู่อีก ๑ คน คือ ภทรธาดาล หรือ ดาดา ซึ่งเป็นลูกแท้ๆ ส่วนนิคหนึ่งเป็นเพียงเด็กที่ขอมมาเลี้ยงและจดทะเบียนเป็นลูกบุญธรรมเท่านั้น หลวงแม่นั้นรักดาดาและตามใจ

มาก เมื่อเล็กดาดากินนมแม่ของเจ้าเบร์และเติบโตมากับเจ้าเบร์ จึงมีกรีธาอาการคล้ายสุนัข ไม่ว่าจะวิ่งหรือเดิน ดิคนั้นเป็นนิสัย หลวงแม่ไม่ห้ามปรามเพราะรักและตามใจดาดาประการหนึ่ง และเพราะความฝังใจเรื่องภพเก่าของตัวหลวงแม่เอง โดยหลวงแม่อ้างว่าคนรำลึกชาติได้ เมื่อชาติก่อนหลวงแม่เป็นธิดากษัตริย์หลงรักนักรบ และหลวงแม่ถูกเขวาคอ ส่วนนายทหารนั้นถูกกษัตริย์สาปให้เป็นหมาห้าร้อยชาติ คอยดูแลปกป้องพาลภัยให้หลวงแม่ และหลวงแม่เชื่อว่า เจ้าเบร์คือนายทหารคนนั้น จึงขอมให้ลูกกินนม นครินทร์ไม่เชื่อแต่ก็ต้องเออออโอบออ่อนน้อมตาม

นิคหนึ่งเมื่อมีนครินทร์เข้ามาเป็นจิตรกรวาดภาพ ก็ให้ความสนใจทั้งในงานของนครินทร์ และตัวนครินทร์เป็นอย่างมาก แต่เมื่อนครินทร์ได้พบดาดา นครินทร์ก็กลับไปทุ่มเทความสนใจดาดา และพยายามช่วยให้ดาดาเดินได้เหมือนคนปกติทั่วไป ดาดาเองก็พยายามที่จะทำให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของนครินทร์ จนเกิดเป็นความสัมพันธ์ทางใจลึกซึ้งขึ้นระหว่างนครินทร์และดาดา ในขณะที่นิคหนึ่งแอบซ่อนความผิดหวังไว้เพียงลำพัง

ในระยะนี้เอง สิงคาร มาสมัครเป็นคนขับรถประจำสำนักงานดูแลทรัพย์สินของหลวงแม่และพา สินไหม น้องสาวคนสวยเข้ามาเป็นผู้ช่วยนิคหนึ่งด้วย สินไหมเกิดสนใจนครินทร์เข้าอีกคน

เล็กหรือลัทธิวรรณนั้น ดิคนั้นอย่างหนัก จนถูกหลวงแม่ควบคุมการใช้เงิน ลัทธิวรรณคืนเงินไปใช้ เสียขเหลียง แจ็กช่องกงที่ลัทธิวรรณเป็นหนี้การพนันอยู่ โดยการหลอกหลวงแม่ว่า รัตติญญ เพื่อนของลัทธิวรรณ ซึ่งไปเรียนปริญญาโทที่อเมริกาและกลับมาลงทุนทำธุรกิจอุตสาหกรรมในเมืองไทย ต้องการขิมเงินหลวงแม่ล้านห้า โดยที่จริงแล้ว รัตติญญต้องการขิมเงินหลวงแม่เพียงห้าแสนเท่านั้น ความที่รัตติญญเป็นคนรักของนิคหนึ่ง มาตั้งแต่ก่อนหน้าจะไปทำโทที่อเมริกา ๓ ปี ทำให้หลวงแม่ยินยอมให้ขิมเงิน แต่ให้เพียงห้าแสนบาท ลัทธิวรรณหรือเล็ก ผิดหวังและกลัวความผิด เพราะตนเองมอบตัวสัญญาใช้เงินให้เหลียงเป็นจำนวนเงิน ๑ ล้านบาท หากไม่ใช้คืน หุ่นของลัทธิวรรณในกิจการของหลวงแม่ที่หลวงแม่มอบให้ จะตกอยู่ในมือของเหลียง ทำให้ลัทธิวรรณคิดสั้น นำตัวดาดาไปเรียกค่าไถ่ โดยขอความร่วมมือจากสิงคาร พี่ชายของสินไหม สิงคารขอมร่วมมือด้วย เพราะสินไหมนั้นกำลังพัวพันอยู่กับลัทธิวรรณในทำนองชู้

สาว และสองพี่น้องมีความหวังว่าจะเป็นทองแผ่นเดียวกับหลวงแม่ได้ไม้ขากในอนาคค

ลัทธิวรรณกับสังการวางแผนลักพาตัวคาคาโดยการโปะยาสลบ ทั้งเจ้าแบร์และหลวงแม่ แล้วลักพาตัวคาคาไปขังไว้ที่บ้านร้างของคาสิน ที่ตำบลกลางคอง อำเภอววกเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยให้เด็กชาย ๒ คน คือ เจ้าแหว และเจ้าปัด คอยดูแลส่งอาหารเช้ากลางวันเห็นจากร้าน ชายแม่นั้น การคิดต่อหน้าคาคาคามาขังไว้ที่บ้านร้างนี้ ได้รับการช่วยเหลือจาก ชะมวง นักเลงชนบทกับเจ้าบ่วง ขี้เมาเมืองกลางคอง ลัทธิวรรณให้สังการคิดเสี่ยงคิดต่อหลวงแม่เรียกเงิน ๑ ล้าน ๑ แสนบาท แต่สังการเรียกสองล้าน ๑ แสนบาท ซึ่งหลวงแม่ก็ยอม และให้มีการโอนเงินเข้าบัญชีเจ้าหญิงที่สวีเซอร์แลนด์ เมื่อการจ่ายโอนเงินผ่านไปเป็นที่เรียบร้อยปรากฏว่าคาคาหลบหนีออกจากที่คุมขังได้ และได้พบกับแม่ชี แม่ของ ตะวัน แม่ชีพาคาคาไปพบตะวัน เด็กสาวรุ่นพี่ของคาคา และเกิดสนิทสนมกัน มะแอ พ่อของตะวัน ซึ่งเป็นหัวหน้าขบวนการมอญอิสระ มีผู้คนในบังคับบัญชามากมายนำตัวคาคาไปหา หลวงพ่อที่วัดป่าอศิณขันธ์ารวช เพื่อรักษาให้หายจากอาการเดินคล้ายสุนัข คาคาก็ยินดีที่จะไปและมีเจตนาธรรมแน่วแน่ที่จะรักษาตัวเองให้หาย เพื่อกลับไปหาทั้งหลวงแม่และนครินทร์ด้วยอาการที่เหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่มะแอกับหลวงพ่อก็เกิดความคิดว่า ก่อนที่คาคาจะกลับกรุงเทพฯ ควรจะตอบแทนทางวัดโดยการรำลึกครหาเงินเข้าที่วัดและทั้งขบวนการมอญอิสระ ซึ่งคาคาก็ยินยอม คาคาดังเจตนาเลยไปถึงว่าหากตนหายขาดจากอาการที่เป็นอยู่ จะบวชเป็นภิกษุณี

หลวงแม่ให้ลัทธิวรรณและสังการไปรับตัวคาคาตามแผนที่ที่โจรเรียกค่าไถ่ (ซึ่งก็คือสังการและลัทธิวรรณ) บอกรวมทางโทรศัพท์ ลัทธิวรรณและสังการตีพิมพ์แผนที่ หลวงแม่จึงมอบแผนที่ให้นครินทร์ไปรับตัวคาคา นครินทร์พาเจ้าแบร์ไปด้วย ลัทธิวรรณและสังการรู้ว่าคาคาหนีไปได้ก็ตกใจกลัวเกรงว่าจะเป็น การลักพาตัวอีกทอดหนึ่งของโจรตัวจริง ฝ่ายนครินทร์ก็สืบข่าวใกล้ตัวคาคาโดยสามารถแน่ใจได้ว่าคนที่รู้เรื่องทั้งหมดคือมะแอ นครินทร์ตามหาเลขเถิดไปถึงเมืองกาญจนบุรี และได้พบกับ ตะขุ คนนำทางและ มะโยห้วง มอญสาวสวย ทั้งหมดพากันเดินทางโดยช้างไปงานรำลึกของพวกมอญเนื่องจากแม่ใจว่าจะต้องได้พบกับมะแอที่ในงานนั้น

ลัทธิวรรณและสังการเผ่นกลับกรุงเทพฯ แต่ไม่กล้าเข้าหน้าหลวงแม่ กลับโทรศัพท์ส่งข่าวถึงหลวงแม่ว่า คนทั้งสองคนถูกโจรเรียกค่าไถ่ชุดเดิมกับตัวไว้จนกว่าเงินที่ย้ายโอนเข้าบัญชีเจ้าหญิงที่สวีเซอร์จะผ่านเรียบร้อย ทำให้หลวงแม่ยิ่งทุกข์หนักเป็นห่วงคาคา

การตามระคุบตัวคาคาของนครินทร์ รุนวายพอสมควร เนื่องจากมีเจ้ามะพูด มอญตัวร้ายคอยดักจับตัวคาคาเพื่อส่งไปขายคณะละครสัตว์ที่พม่า แต่เจ้ามะพูดกลัวผิดไปคว่ำเอามะโยห้วง มอญสาวสวยไปแทน นครินทร์ต้องตามทั้งคาคาและมะโยห้วง โดยความร่วมมือของมะแอและหลวงพ่อกันเอง แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นเอง ตะวันก็ตกคากลับกรุงเทพฯ เพราะเกรงว่าเจ้ามะพูดจะกลับมาแต่งงานคาคาอีก

ลัทธิวรรณเผ่นหนีไปฮ่องกง โดยที่หลวงแม่ยังไม่รู้ว่าลัทธิวรรณเป็นคาวการ กลับเข้าใจไปว่า รัตติญา แฟนของนิคหนึ่ง ซึ่งอยู่ที่ประเทศสวีเซอร์แลนด์ ไปติดต่อธุรกิจเป็นคาวการเรียกค่าไถ่คาคา ส่วนสังการหลบไปซ่อนตัวอยู่แถวววกเหล็ก

คาคากลับถึงกรุงเทพฯ โดยปลอดภัยและรุ่งตะวันไว้ให้อยู่ที่ตึกเบญจรงค์ที่ประยะหนึ่ง

นครินทร์กลับกรุงเทพฯ เมื่อรู้ว่าคาคาปลอดภัยแล้ว และหลังจากส่งมะโยห้วง สาวมอญกลับบ้านที่เมืองกาญจนบุรีได้สำเร็จ

ชะมวงมากรุงเทพฯ และได้พบกับสินไหม เกิดชอบพอสินไหม โดยไม่รู้ว่าสินไหมนั้นท้องอ่อนๆ กับลัทธิวรรณ ชะมวงขอแต่งงานกับสินไหม

หลวงแม่ให้ลัทธิวรรณและสังการให้ลัทธิวรรณทำงานใช้หนี้เงินที่เรียกไปเป็นค่าไถ่คาคา และถอนสิทธิในหุ้นของกิจการหลวงแม่ทั้งหมด ลัทธิวรรณแต่งงานกับตะวัน ตามความต้องการของหลวงแม่ เป็นการเอาใจหลวงแม่

นิคหนึ่งแม่จะไม่ได้รับรัตติญา แต่เมื่อเห็นความรักระหว่างนครินทร์กับคาคา ก็จำต้องลืมนครินทร์หันมาแต่งงานกับรัตติญา

ตาฉานกับนครินทร์ คาคาจะบวชเป็นภิกษุณีจนอายุ ๒๑ ที่ฮ่องกงกับภิกษุณีลีลี จึงจะกลับมามานครินทร์ แต่แล้วคาคาก็กลับมาก่อนที่จะอายุ ๒๑ เนื่องจากทนเสียงเรียกร้องของหัวใจไม่ไหว

แม่หลวงแม่จะทำบุญเพราะความหวาดหวั่นไม่ใช่เพราะมีจิตเมตตาต้องการอุทิศแผ่นดินโดยเนื้อแท้ เนื่องจากหลวงแม่อ้างว่าระลึกชาติได้และกลัวชาติต่อๆ ไปจะลำบาก แต่การทำบุญของหลวงแม่ ก็ได้สร้างกุศลเป็น

กองกลางให้ทั้งตัวเองและลูกหลานหีบฉวย
ไปใช้ได้ เจกเช่นคาคาที่สามารถพบสังกรรม
ที่ว่า ผู้มีธรรมะในใจย่อมไม่เดือดร้อนในใดๆ
ทำให้รอดภัยมาได้เมื่อยามคับขัน อันอาจเป็น
บุญกุศลที่หลวงแม่ได้ทำไว้มากมายก็ได้...และ
แผ่มาถึงคาคา

แม้ในที่สุดคาคาจะไม่สามารถเป็นภิกษุณี
ได้ตั้งใจหวังเนื่องเพราะความรักที่มีต่อก-
กรินทร์มาชั้วขวาง แต่คาคาก็สามารถครองเพศ
ฆราวาสได้อย่างเป็นสุขเนื่องจากศีลและธรรม
ในพุทธศาสนาที่มีอยู่ในใจ ประจุด้วยเนือ
นาบุญ...นั่นเอง

เรื่องย่อละคร "สี่แผ่นดิน"

ของ น.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

"พลอย" บุตรีของพระยาพิทรกับแม่แหม่ม ได้ออกจากบ้านที่อยู่ คลองบางหลวง เนื่องจากแม่แหม่มน้อยใจที่ทูลอ้อน ธิดาคนโตของพระยาพิทร อันเกิดจากคุณหญิงเอี่ยม ผู้เป็นเอกภรรยา คอยรุกราน และคอยกลั่นแกล้งอยู่เสมอ...แม่แหม่มจึงทิ้ง "พ่อเพิ่ม" ลูกชายคนโตไว้กับพระยาพิทร ส่วนลูกสาวคนเล็กคือพลอยนั้น แม่แหม่มพามาถวายตัวให้อยู่ในวังกับเสด็จ ซึ่งเป็นเจ้านายดั้งเดิมของนาง โดยมีคุณชาย นางข้าหลวงเป็นผู้เลี้ยงดูและอบรม...ตัวแม่แหม่มเองออกไปทำมาหากินที่หัวเมืองอยู่กับญาติห่างๆ ที่นั่น และถึงแก่กรรมไปในการกลอดบุตร...

พลอยได้อยู่เป็น "ชาววัง" จนกระทั่งเป็นสาว ได้เรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียมและวิชาการต่างๆ เป็นอย่างดี...ในเวลานั้น "พี่น้อง" ซึ่งเป็นพี่ชายของ "ร้อย" เพื่อนสนิทของพลอยที่ในวัง ได้ส่งเพลงยาวมา และพลอยเองซึ่งรักและนับถือพี่น้องมาตั้งแต่เด็ก ก็เริ่มมองน้องในอีกแง่หนึ่ง เป็นอิทธิพลแห่งความรักครั้งแรกของพลอยที่ยากจะลืมเลือน...แต่ก็เป็นความทุกข์ที่แสนสาหัสครั้งแรกเหมือนกัน เมื่อพลอยได้ทราบข่าวว่า น้องไปได้เมียเป็นหญิงชาวบ้านที่นครสวรรค์ หัวเมืองที่น้องออกไปรับราชการครั้งแรกนั่นเอง...

ในระหว่างนั้น มีชายผู้หนึ่งที่ได้อึดตามดูพลอยอยู่หลายครั้ง...พลอยทราบว่าเขาชื่อ "คุณเปรม" เป็นมหาเด็ก พ่อเพิ่มก็พยายามเป็นพ่อสื่อให้กับน้องสาว...ด้วยความสามารถในการเข้าหาผู้ใหญ่ได้ถูกต้อง และเป็นที่รักเอ็นดูของทั้งคุณชาย เสด็จ และพระยาพิทร พลอยจึงได้แต่งงานกับคุณเปรม ท่ามกลางความยินดี พลอยเริ่มมีความรู้สึกเป็นเจ้าของตลอดความจงรักภักดีต่อคุณเปรมในเวลาแต่งงาน...ตลอดจนไม่นึกถึงเมื่อทราบว่าคุณเปรมแอบมีลูกชายซ่อนไว้แล้วหนึ่งคน คือ "คำอัน" พลอยรักและเลี้ยงดูคำอันอย่างถูกแท้ๆ ส่วนพลอยได้มีลูกของตัวเองสามคน คือ คำอัน คำอ้อด และ ประไพ...

ชีวิตของพลอยได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย...ความรุ่งเรืองและวัฒนธรรมที่ขึ้นสูงสุดเมื่อครั้งเป็นชาววังในสมัยพระพุทธเจ้าหลวง...ความผันแปรไปสู่แนว

นิยมของชาวตะวันตก ตลอดจนสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในครั้งชีวิตราชการของคุณเปรมรุ่งเรืองที่สุด ในสมัยแผ่นดินที่สงบของชีวิตพลอย... จนมาพานพบกับความเปลี่ยนแปลงทางสถานะของสังคม และสถาบันที่พลอยจงรักภักดีอย่างที่สุด...ในยุคของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งลูกของพลอยเองได้มีส่วนในการกระทำอันดูอาจนั้นด้วย คนหนึ่งอยู่ฝ่ายเปลี่ยนแปลงอีกคนอยู่ฝ่ายอนุรักษ์...พลอยมองเห็นถึงความเสื่อมถอยของสังคม ยุคกระเบื้องจะลอยเฟื่องฟู พลอยเริ่มมองโลกและถูกๆ ด้วยสายตาที่ถอยห่างออกไปทุกที...

เมื่อคำอ้อด ลูกชายที่พลอยรักที่สุด ได้เสียดชีวิตจากไปเพราะพิษไข้มาลาเรียในยามแค้นแค้นของมหาภัยสงคราม คำอันซึ่งเป็นนักโทษการเมืองมาเป็นเวลานานจนแทบจะสูญเสียนาคคของครอบครัวไป ได้พ้นโทษกลับมาดูแลพลอย...แต่ก็กลายเป็นที่เหยียดหยามของคำอัน ซึ่งคิดว่าจะเป็นผู้ประสมความสำเร็จในชีวิต ด้วยการมีหน้ามีตาในสังคม แต่หาความสุขในชีวิตส่วนตัวมิได้ เช่นเดียวกับประไพ ลูกสาวคนสุดท้ายที่แต่งงานไปด้วยความเหมาะสม แต่ประไพขาดความรักและความเห็นอกเห็นใจ...

จนเมื่อคุณเปรมจากไป...พลอยได้กลับมายู่ที่บ้านคลองบางหลวงอีกครั้ง เนื่องจากคุณอ้อม ได้มาขอพึ่งพาด้วย เพราะคุณซิค ผู้เป็นน้องชายสุดที่รักของคุณอ้อม ผู้ประพฤติกินในทางเหลวไหลมาตลอดเวลา คุณซิคหมดเงินทองทั้งหมด จนบ้านแทบจะตกไปเป็นของผู้อื่น...และข่าวร้ายข่าวสุดท้ายที่มาถึงพลอยก็คือ...ข่าวพระเจ้าอยู่หัวองค์น้อย ที่พลอยหลงรักนักหนา ทรงเสด็จสวรรคต...หัวใจของพลอยที่ผ่านโลกมาถึงสี่แผ่นดิน...ก็แสนเหม่อลอยอ้อนเกินกว่าจะทำงานได้อีกต่อไป...บ้านคลองบางหลวงจึงเป็นที่อยู่แห่งสุดท้ายของพลอย... ●

เรื่องย่อละคร “แรงรัก”

ของ “กนกเรขา”

สามปีจากเมืองไทย ดูเหมือนว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากมายตามความรู้สึกของอาทิตย์ นับตั้งแต่รั้วไม้ที่กินอาณาเขตระหว่างกันกับสิ่งที่เขายืนอยู่นี้และสิ่งโน้น เนื่องจากต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกครั้งไปหมดจนแทบมองไม่เห็นตัวบ้าน ทั้งๆ ที่พยายามชะเง้อมองเต็มที่...

สุดา พี่สาวของอาทิตย์ ซึ่งมีอาชีพเป็นครูสอนหนังสือและเป็นสาวโสด เรียกอาทิตย์ให้ไปห้องอาหารเพื่อทานข้าว ระหว่างนั้นอาทิตย์พยายามซักถามถึงความเป็นไปของ “นุติ” ภรรยาเก่าที่เขาหย่าขาดก่อนไปเมืองนอกเมื่อสามปีก่อน และเขาได้แบ่งที่ดินในเขตบ้านหลังนี้ให้ ซึ่งนุติก็สร้างบ้านและอยู่มาโดยตลอด แต่สุดท้ายกลับคอบอย่างไม่ใช่ใจ เพราะอาทิตย์เคยขอสัญญาไม่ให้เธอไปยุ่งกับนุติ ซึ่งเธอก็ยอม ฉะนั้น เธอจึงไม่ทราบเรื่องอะไรที่เกี่ยวกับนุติและลูกชายที่คิดท้องของนุติอีกด้วย ในตอนที่ทั้งสองหย่ากัน...

อาทิตย์อยากรู้เรื่องเกี่ยวกับลูก และต่อกับสุดา โดยบอกว่า “นุติใจดำ” รู้ว่าตัวเองท้องก็ไม่ยอมบอก แถมยังบังคับให้เขาเซ็นใบหย่าว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับนุติและทุกสิ่งที่มีสิทธิ์ สุดาถามว่า ถ้านุติบอกว่าท้องแล้วอาทิตย์จะทำยังไง อาทิตย์บอกจะไม่หย่า...สุดาว่า ถ้านุติบอกอาทิตย์ และคัทลียาจะหาว่านุติเอาลูกในท้องมาเป็นข้ออ้าง ทำให้หย่ากันไม่ได้ อาทิตย์ถึงกับอึ้งไป...

นุติกับอาทิตย์ต้องแต่งงานกันเพราะผู้ใหญ่ ไม่ใช่ทั้งสองรักกันเอง แม้ว่าอาทิตย์จะไม่ยอมแต่งงานในตอนแรก เนื่องจากเขามีคัทลียา ลูกสาวมหาเศรษฐีเป็นคู่รักอยู่ แต่เมื่อคัทลียาหนีไปเมืองนอก อาทิตย์จึงยอมแต่งงานกับนุติ และเริ่มที่จะคุ้นเคยต่อกัน จนกระทั่งมีจดหมายคามมาจ้อจากคัทลียา...

ดังนั้น เมื่อมารดาของนุติและอาทิตย์เสียชีวิตลง นุติจึงยอมหย่าขาดจากอาทิตย์ เพื่อให้ไปอยู่กับคัทลียา ซึ่งอาทิตย์เกิดความรู้สึกถึงไลน์คนแรกที่จะหย่า แต่ความใจที่เห็นนุติเฉยเมย จึงทำให้ตัดสินใจได้เด็ดขาด แม้สุดาจะเตือนแล้วก็ตาม อาทิตย์ไปเมืองนอกและทราบจากสุดาว่า นุติคลอดลูก เขารู้สึกเจ็บปวดอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน สุดาพูดเหมือนกับว่า ถ้าเขามีลูกกับคัทลียาแล้ว เขาจะหมดสภาพความเป็นพ่อของลูกที่เกิดกับนุติ

หลังจากนั้น อาทิตย์พยายามเลียบเคียงรั้วรั้วที่กินอาณาเขต เพียงเพื่อจะได้มีโอกาสเห็นเจ้าควีนน้อยหรือแม่แค้ไฉนเสียงก็ยังดี อาทิตย์ถามจากเด็กรับใช้ในบ้านจนรู้ว่าลูกชายของเขาชื่อ “ลูกหมู” และความรู้สึกที่เหมือนหนามที่แทงใจเขาคือเวลาคือ “พ่อของลูกหมูอยู่บนสวรรค์”

วันหนึ่ง ลูกหมูก็มีโอกาสพบกับอาทิตย์ เขาพยายามหาของเล่นแปลกๆ มาล่อให้ลูกหมูสนใจ ซึ่งก็ประสบความสำเร็จ แต่อาทิตย์อยู่ในฐานะเป็นเพียงเงาหน้าของลูกหมูเท่านั้น เขาพยายามทำให้ลูกหมูรักเขาทุกวิถีทาง ลูกหมูก็ดูเหมือนจะชื่นชมคุณน้า โดยมีสุดาอยู่ห่างๆ และนุติ ซึ่งแสดงกริยาให้อาทิตย์เห็นว่า เขาเป็นเพียงคนแปลกหน้าสำหรับนุติเท่านั้น...

อาทิตย์โกรธที่นุติไม่สนใจคน แล้วยังพาลไปถึง “พัฒนา” ชายหนุ่มวัยกลางคน ซึ่งเป็นมหาเศรษฐี เพื่อนของนุติที่ลูกหมูมักจะมาเล่าเรื่องลุงพัฒน์ให้อาทิตย์ฟังบ่อยๆ อาทิตย์จึงถามก่อนแคะนุติถึงพัฒน์เสมอๆ และเขารู้มาอีกอย่างหนึ่งคือ นุติทำงานเป็นเลขานุการบริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง มีเพื่อนของอาทิตย์ทำงานอยู่ด้วย

เวลาผ่านไปไม่นาน คัทลียากลับมาเมืองไทย โดยมีอาทิตย์ไปรับที่สนามบิน ญาติๆ ของคัทลียาแสดงความรังเกียจอาทิตย์ คิดว่าเขาทำตัวเป็นหนูคดดังข่าวสาร อาทิตย์โกรธและไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับครอบครัวของคัทลียา แม้ว่าเธอจะขอร้อง อาทิตย์ถึงยื่นคำขาด และให้คัทลียาไปอยู่ที่บ้านของเขาโดยจะตกแต่งบ้านใหม่ คัทลียาให้สถาปนิกเตรียมตกแต่งบ้านใหม่ทั้งหมด อาทิตย์ให้ค้อยๆ ทำ แต่คัทลียาบอกจะขอเงินจากพ่อ อาทิตย์ไม่พอใจจนทะเลาะกัน เพราะเขาต้องการใช้เงินของตัวเอง ไม่ต้องพึ่งของพ่อแม่คัทลียา คัทลียากับธนู ผู้เป็นสถาปนิกช่วยกันพูดจนอาทิตย์ยอมเสียเงินคนละครึ่งกับพ่อของคัทลียา

ลูกหมูซึ่งคิดใจคุณน้าอาทิตย์มาก ยังคงมุดรั้วมาหาบ่อยๆ จนมีโอกาสพบกับคัทลียา คุณน้าคนสวย ลูกหมูกลับไปเล่าให้แม่นุติฟังถึงคนทั้งสอง นุติไม่แสดงความรู้สึกใดๆ ทั้งสิ้น อาทิตย์พยายามอย่างที่สุด ที่จะขอลูกหมูมาเลี้ยงเอง แต่นุติให้ไว้พูดกันในตลาด อาทิตย์รีบกลับจากงานเพื่อคุยกับนุติเรื่องลูกหมู เขาผิดหวังเมื่อเมื่อบ้านจวนบอกว่า นุติไปรับคุณน้า อากาศที่บ้านสวนมาอยู่ด้วย อาทิตย์ยังไม่โหยหวนขึ้น และคิดว่านุติพาป้าอำภามาเป็นเกราะป้องกันเขา เพราะรู้ว่าเขาออกจะเกรงคุณน้า จนอาจไม่กล้าพูดเรื่องลูกหมู แต่ด้วยความรัก

และสาอสัมพันธ์ของความเป็นพ่อกับลูก ทำให้อาทิตย์ใช้เล่ห์เหลี่ยมเข้าใกล้ และประจบจนได้ป้าอำภาและลูกหมูกเป็นพวกเดียวกันได้ บ้านของอาทิตย์ยังคงมีการซ่อมแซมไปเรื่อยๆ เพื่อเตรียมต้อนรับกัทเลียา แต่ใจของอาทิตย์กลับไม่ได้สนใจเรื่องนี้มากนัก เพราะหมกมุ่นแต่เรื่องลูกหมู ด้วยเหตุที่ลูซี่ เพื่อนของกัทเลียา และโนอคิดเคยเป็นคู่ขาของพัลน์ โทรศัพท์มาขู่ให้เลิกเกี่ยวข้องกับพัลน์ นูดีแก๊งพูดว่าไม่ใช่หน้าที่ของเธอ ลูซี่ควรจะบอกกับพัลน์มากกว่า ให้เลิกยุ่งกับเธอ ลูซี่จึงให้นูดีระวังเรื่องลูกหมูไว้ นูดีจึงปรึกษากับอาทิตย์ เขาจึงให้นูดีย้ายโรงเรียนของลูกหมูทั้งสองไปติดคือโรงเรียนใหม่ อาทิตย์ตามถึงชื่อพ่อของลูกหมูในทะเบียนบ้าน นูดีบอกว่าไม่มี จึงทะเลาะกัน อาทิตย์โมโห ขับรถกลับบ้าน แต่เกิดอุบัติเหตุ ทำให้แขนหักจนเข้าเฝือก กัทเลียามาเยี่ยมอาทิตย์ที่บ้าน และน้อยใจที่เขาไม่ค่อยสนใจเธอเท่าที่ควร อาทิตย์จึงเล่าเรื่องลูซี่ให้รู้ กัทเลียาคงใจ และสัญญาว่าจะช่วยลูซี่กับลูซี่

ในวันหยุด ลูกหมูเข้ามาเล่นในเขตก่อสร้างบ้านอาทิตย์ จนตกลงมาจากนั่งร้านและสลบไป อาทิตย์ตกใจสุดขีด รีบอุ้มลูกทั้งๆ ที่แขนยังเข้าเฝือกอยู่ เขาพาลูกไปโรงพยาบาล โดยมีนูดีขับรถให้ และป้าอำภาตามไป กัทเลียารู้เรื่องก็ตามไป และช่วยอำนวยความสะดวกทุกอย่าง เพราะรู้จักหมอที่โรงพยาบาลนั้น นูดีซาบซึ้งในความดีของกัทเลียามาก

กัทเลียาขอเวลาคุยกับอาทิตย์อย่างเปิดเผย และบอกว่าอาทิตย์ยังคงรักนูดีอยู่ แม้ว่าเขาจะทำตามสัญญาโดยกลับมาแต่งงานกับเธอก็ตาม อาทิตย์มีแต่ร่างกายที่อยู่กับเธอเท่านั้น ส่วนใจทิ้งไว้ที่นูดีตลอดเวลา อาทิตย์พยายามปฏิเสธ แต่กัทเลียาบอกให้เวลาคิดสองอาทิตย์ให้ต่างคนต่างอยู่ แล้วค่อยมาคุยกันใหม่ กัทเลียายังบอกอีกว่าเธอไม่สามารถมีลูกได้ เพราะเคยเหลวแหลกประชดเขา ตอนที่แต่งงานกับนูดี และผ่าตัดทำแท้ง อาทิตย์พูดอย่างสงบว่าเขารู้มานานแล้ว กัทเลียาถึงกับซึ่งใจ...

ลูกหมูมีอาการดีขึ้นเรื่อยๆ ด้วยการเอาใจใส่ของนูดี อาทิตย์ก็ทำหน้าที่ของพ่ออย่างเต็มที่ กัทเลียากลับไปเมืองนอกก่อนพบกับอาทิตย์ เธอเขียนจดหมายบอกเขาไว้ว่า แม่เวลาจะไม่ครบกำหนดสองอาทิตย์ตามที่ตกลงกันไว้ แต่เธอก็รู้ว่าอาทิตย์จะเลือกใคร ฉะนั้นไม่ว่าวันนี้หรือวันไหนก็เหมือนกัน ดังนั้น

เธอจึงขอไปดีกว่า...

อาทิตย์ไปหานูดีเพื่อขอคืนดีอีกครั้ง นูดีบอกว่าเธอกำลังจะหาลูกหมูไปเมืองนอก มีคนจ้างเธอไปทำงานด้วยเงินเดือนสูง คุยป้าอำภายามพูดหวานล้อมก็ไม่สำเร็จ อาทิตย์ก็พยายามช่วยลูซี่ด้วย แต่นูดีก็เงิบเฉย อาทิตย์จึงคิดเข้าข้างตัวเองว่า การเงิบคือการยอมรับ และเริ่มสอนให้ลูกหมูเรียกตัวเองว่า “พ่อ” ลูกหมูยอมเรียกเขา อาทิตย์บอกนูดีว่าเขาจะต้องไปทำงานที่ต่างจังหวัด และสิ้นปีต้องไปทำงานที่อเมริกา คราวนี้เธอจะได้ไปเมืองนอก...ขอเพียงแค่นี้ให้นูดียกโทษให้เขา...

เรื่องย่อละคร "รอยมาร"

ของ - พัดชา

(หมายเหตุ - นามปากกา "พัดชา" ในเรื่อง "รอยมาร" เป็นคนละคนกับ วาสนา กุลประสูต ซึ่งได้ใช้นาม พัดชา ในสกุลไทยมาเป็นเวลากว่า ๑๕ ปีแล้ว)

อุปมา บุญอนันต์ หรือ "มาร์ค" หนุ่มรูปหล่อลูกครึ่งไทย-อาหรับ เดินทางมาประเทศไทยเรื่อยๆ เพื่อมาคุมบริษัทซึ่งเปิดใหม่ และสร้างเรือนไทยราคาหลายสิบล้านเพื่อเตรียมเป็นเรือนหอ ทั้งๆ ที่ยังไม่มีความสัมพันธ์กับมาร์ค...มาร์ค มีคาถากับชาย เป็นชาวอาหรับ เจ้าของบ่อน้ำมัน ฐานะของเขาเข้าขั้นมหาเศรษฐีคนหนึ่ง มาร์คเคยรักผู้หญิงคนหนึ่งชื่ออเมริกา เขาคิดตั้งใจจะแต่งงานกับเธอ แต่เมื่อได้รู้ว่า อเมริกา เป็นแค่ผู้หญิงที่ทะเลาะทะเลาะกันถึงขนาดยอมเป็นเมียเก็บของหัวหน้า เพื่อหวังความก้าวหน้าทางการงาน...มาร์คจึงผิดหวังอย่างมาก และตัดสินใจไม่รักใคร่อีก...ใช้ชีวิตตามสบาย โดยเปลี่ยนคู่วางใจมาใหม่

มาร์ค พบ สไบนาง หรือ "บี"...เด็กสาวจอมแก่น ที่ฉลาดและรู้ทันคน ทั้งคู่มีเรื่องเข้าใจผิดเล็กน้อย แต่เพราะนิสัยนักเลงไม่กลัวใครของบี ทำให้เรื่องบานปลายใหญ่โตจนหวัดที่จะลงไม้ลงมือ คว้าหัตถ์ห้ามทนและบีได้ฝากความอาฆาตไว้...

"สไบนาง อัครราช" หรือ บี เกิดในครอบครัวที่แตกแยกที่มีชื่อเสียง เธอเป็นเด็กกำพร้า เนื่องจากประจักษ์และศรีวิไล ผู้เป็นบิดามารดาเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเด็ก บีจึงเติบโตมาอย่างค่อนข้างลำบาก บีแต่คุณหญิงรุจา ผู้เป็นย่า และ บังอร แม่บ้านเท่านั้น ที่รักและเอาใจใส่อย่างจริงจัง...บีมักถูกนำไปเปรียบเทียบกับ "เมธาวี" ญาติผู้พี่ที่เป็นลูกสาวของประมุข ลูกของเธอเอง เมธาวี เรียนจบปริญญาโท และทำงานในกระทรวงต่างประเทศ ทุกคนที่รู้จัก ต่างอดไม่ได้ที่จะพูดชมเชยถึงรูปสมบัติและคุณสมบัติที่เพียบพร้อมของเมธาวี คุณหญิงรุจา พยายามที่จะให้พี่น้องรักกัน แต่เมธาวีจะรำคาญในความชื่นชมและไม่กลัวใครของบี ส่วนบีเองก็ทนสังคมที่ฟังเพื่อและเห็นแก่ตัวของพวกเธอไม่ไหว...ทั้งคู่จึงมีแต่ความขัดแย้งและห่างเหินกัน...

บีมีเพื่อนที่สนิทชื่อ หยาตผลน ซึ่งเป็นเด็กที่น่าสงสาร อาศัยอยู่กับสายทิพย์ที่สาวคนโต สายทิพย์มีชีวิตครอบครัวที่ไม่เป็นสุข เพราะ

สามีคือธนู ไปหลงไหลลูกน้องที่ทำงาน ซึ่งก็คือ วิมาดา...สาวสวยที่เคยจับมาร์คนั่นเอง ธนูขอหย่าเพื่อไปเริ่มต้นใหม่กับวิมาดา ซึ่งสายทิพย์ก็ยอมหย่าให้...

มาร์คได้รับคำสั่งจาก "บารมี" บิดาให้ไปทำความรู้จักกับตระกูลอัครราช โดยเฉพาะกับเมธาวี มาร์คได้พบกับอาทิตย์ คู่หมั้นของเธอที่ผู้ใหญ่หวังจะให้แต่งงานกัน เมื่อนึกถึงในตัวมาร์คไม่น้อย เพียงแต่ไม่กล้าแสดงออกเพราะกลัวเสียฟอร์ม...

บิดาเจอมาร์คอยู่ที่บ้าน ก็โกรธมาก ถึงกับอาละวาดทันที มาร์คก็แสร้งไม่น้อย กลับดื้ออย่างไม่เกรงใจใคร คุณหญิงห้ามไว้ได้... บีจึงจะขอร้องมาร์ค เป็นการแก้แค้นให้...

ชั้นชา เพื่อนบ้านที่สนิทของบี หาเรื่องไปเที่ยวหัวหิน โดยหวังว่าเมธาวีจะไปด้วย...แต่เมธาวีตอบปฏิเสธอย่างขบขัน เมื่อนึกถึงที่ชั้นชาชอบทำตัวเป็นเพื่อนเล่นกับบี ทั้งที่โตแล้ว บีส่งสารชั้นชา จึงอาสาไปเที่ยวด้วย พร้อมกับหยาตผลน คุณหญิงให้บังอรตามไปคุมด้วย... ทั้งหมัดได้พบมาร์คกับหัตถ์ ซึ่งบังอรผูกพันรัก...บีกับหยาตผลนช่วยกันคิดหาทางสังสอนมาร์ค แต่เขาไหวตัวทัน ทั้งคู่ต่อสู้กัน จนบีเป็นฝ่ายแพ้ เพราะตัวเล็กกว่ามาก... วิมาดาเมื่อรู้ว่ามาร์คกลับมา ก็ตามติดถึงที่...พยายามใช้เสน่ห์ล่อเพื่อชิงมาร์คไปหาเธออีก บีได้พบทั้งสองอยู่ด้วยกัน จึงคอยพูดล้อเลียนทุกครั้งที่เห็นหน้ามาร์ค เขารู้สึกอายเด็กและคิดว่า ไม่ควรไปอีกเป็นครั้งที่สอง วิมาดาผิดหวังมากที่มาร์คปฏิเสธอย่างนุ่มนวลแต่เด็ดขาด...

เมธาวีหาเรื่องมาเที่ยวบ้านสวน เพื่อจะได้เห็นบ้านเรือนไทยของมาร์ค ซึ่งอยู่ติดกัน เธอพบมาร์คเสมอ จึงสนิทกันอย่างรวดเร็ว... แต่เมธาวีวางฟอร์มดี ไม่ให้มาร์คดูถูกเธอได้ วิจิตราผู้เป็นแม่เร่งรัดให้เมธาวีแต่งงานกับอาทิตย์ แต่เมธาวีไม่สนใจ เพราะเธอตั้งความหวังไว้ว่าจะต้องแต่งงานกับคนที่ดีกว่าอาทิตย์ คนๆ นั้นควรจะเป็นมาร์ค...อาทิตย์เองยังคบกับเมธาวียังไม่คิดใจ เขารู้สึกว่า เมธาวีและจิตติงเด่นกันน้อยมากไป เลยหันไปสงสารและเห็นใจสไบนางโดยไม่รู้ตัว...

บารมีพ่อของมาร์คเดินทางกลับจากอเมริกาพร้อมประมุขพ่อของเม...คุณหญิงรุจาตกใจมาก ที่รู้ว่าประมุขเสียพนันจนหมดตัวหน้าชาซึ่งเอาบ้านอัครราชจันองไว้กับบารมีด้วย...บารมีตามคุณหญิงถึงอดีต เรื่องที่มีคนใส่ร้าย

ว่าเขามีส่วนร่วมในคดีการเมือง จนต้องหนีออกนอกประเทศ ทั้งภรรยาที่กำลังตั้งท้อง... ทั้งศรีอำไพ น้องสาวคนเดียวและพ่อแม่ก็ถูกฆ่าตาย... คุณหญิงปฏิเสธไม่รับรู้ ทั้งที่ความจริงก็รู้แก่ใจว่า ประมุขอยู่เบื้องหลัง... ประมุขเสนอให้แม่แต่งงานกับมาร์ค เพื่อเป็นการไถ่หนี้... บารมีอนุญาต แต่หนี้สินยังคงมีอยู่ เมธาวีจะเป็นแค่ดอกเบี๊ยเท่านั้น ประมุขโกรธที่บารมีแก้แค้นอย่างเจ็บแสบ แต่เขาไม่มีทางเลือก...

บารมีคิดใจที่ได้พบสไบนางหลานสาว พยายามให้บับกับมาร์คมีความรู้สึกที่คล้ายกัน... แต่ไม่ได้ผล ทั้งสองยังเป็นอริกันเหมือนเดิม ทศวรรตถูกชายคนแรกๆของบารมี ที่เกิดจากภรรยาคนแรกซึ่งตายไปแล้ว เดินทางกลับจากต่างประเทศ... เมื่อพบลูก บารมีขี้ใจโกรธประมุข ที่ทำให้เขากับทศวรรตต้องพลัดจากกัน ทศวรรตขอร้องให้บารมียกโทษกับประมุข เพราะสงสารคุณหญิง บารมีทำใจไม่ได้...

ก่อนวันแต่งงานของมาร์คกับเม... จันทนา กินเหล้าขมใจ แล้วแอบเข้าไปลุมปล้ำแม่ แล้วบังคับพาตัวหนี เมื่อถึงรุ่งเช้าจึงขึงเหยียง บารมีหันมามองบับ และเห็นว่าเหมาะๆกับมาร์คมากกว่า จึงขอร้องให้บับเป็นเจ้าสาวแทน เพราะพิธีการทุกอย่างเตรียมพร้อมไว้หมดแล้ว... บับแสดงฤทธิ์เพราะความโกรธ มาร์คก็ไม่พอใจ แต่ไม่กล้าขัดพ่อ... ประมุขหันมาบังคับหลานเพื่อเอาใจบารมี บับจะหนี คุณหญิงต้องขอร้องบับให้ทำเพื่ออัครราช บับเข้าพิธีอย่างจำใจโดยกระแทกกระทั้นใส่มาร์ค...

อาทิตย์พบรถชนชาติกลัวว่าอยู่นอกเมือง... จันทนาเสียชีวิต ส่วนเมษาคเจ็บสาหัส มาร์คไปคอยดูแลเมออย่างเห็นใจ โดยไม่ฟังคำค้านจากพ่อ บารมีโกรธลูกที่ไม่เข้าใจและเข้าข้างลูกศัตรู จึงสั่งยึดบ้านอัครราชเป็นการตอบแทน มาร์คเห็นท่าทีของบับไม่สบายใจ ก็ส่งสารแต่พอบีทำอวดดีได้ ก็เริ่มเป็นอริกันอีก เพียงแค่คราวนี้มาร์คเริ่มเห็นว่า บับไม่น่าหมั่นไส้เหมือนแต่ก่อน กลับดูน่ารำกึ้น...

อาทิตย์ยังคงแวงมาเยี่ยมบับบ่อยๆ ทั้งที่รู้ว่าผิด บักสนิทสนมด้วย เพราะความบริสุทธิ์ใจ ทั้งคู่ไม่รู้วามาร์คคอยติดตามความเคลื่อนไหวตลอดเวลา มาร์คสั่งห้ามบับไม่ให้ไปไหนมาไหนกับอาทิตย์ แต่บับไม่สนใจ... ด้วยความรู้สึกที่อยู่ไนใจ มาร์คตามไปหาบับที่บ้านสวน... ทั้งสองจึงได้เป็นสามมิตรจริงๆ... บารมีคิดใจเมื่อรู้เรื่องนี้...

ประมุขคิดมากจนล้มเจ็บ ขอให้บารมียกโทษให้ เพราะเห็นกับบับ... บารมีจึงให้อภัย ประมุขสิ้นใจอย่างหมดหวัง... เมธาวีผิดหวังมากที่เธอไม่เหลืออะไรเลย (แม่แค้นมาร์ค... คิดกับบับซึ่งเคยเป็นผู้ดีดีกว่าเธอทุกอย่าง... กลับได้สิ่งที่เป็นของเธอไป... บารมียกบ้านคืนให้คุณหญิง เมไปขอพักที่นั่นกับมาร์คที่เรือนไทย ชิคบ้านทำตัวเหมือนเป็นเจ้าของ มาร์คอดคิดแต่ก็พูดไม่ออก บับน้อยใจสามใจหนีออกจากบ้าน แต่ถูกอาทิตย์พาตัวส่งกลับ... วิจิตราขอร้องแกมบังคับให้บับหย่ากับมาร์ค เพราะเมต่างหากที่ควรเป็นภรรยาอย่างแท้จริง...

มาร์คถูกบับมากจนตัดสินใจไม่ถูก... เขารู้ว่าควรรับผิดชอบต่อเม เพราะเธอไม่ผิด แต่เขาก็รักบับซึ่งเป็นภรรยา... บารมีหมั่นไส้ถูกขายที่ท่าอาช ไม่ยอมรับความจริงว่ารักเด็ก... บับขอร้องให้มาร์คหย่าเพื่อเห็นแก่เม แต่มาร์คไม่ยอม... บารมีจึงพาบับไปต่างประเทศชั่วคราว เพื่อทิ้งปัญหาให้มาร์คตัดสินใจ...

วิจิตราแนะนำให้เมหาทางบับรักมาร์คให้ได้ก่อนที่บับจะกลับ ซึ่งเมก็เห็นด้วย... แต่เมอมาร์คแสดงกิริยาแหยงหนาย ไม่อ่อนคยยื่นรับ เมก็นึกละอายใจและทนไม่ได้ที่จะถลศึกศรั

ไปจับผู้ชายซึ่งไม่ได้รักเธอ... ทศวรรตให้กำลังใจเมทำสิ่งที่ถูกต้อง อย่างน้อยก็ควรเป็นสิ่งที่ดีกับบารมีและมาร์ค กับเพื่อเป็นการชดใช้แทนประมุข... เมขอร้องให้มาร์คแต่งงานกับเธอ...

มาร์คจำใจเตรียมพิธีอย่างตกกระไดพลอยโจน เมธาวีขอให้สไบนางกลับมาร่วมวันสำคัญของเธอ... ก่อนพิธีไม่นาน เมก็เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ที่ยุโรป... ทั้งให้บับรับหน้าเป็นเจ้าสาวสำรองอีกครั้ง... บับจึงแสดงฤทธิ์อย่างเต็มที่ เพราะน้อยใจมาร์คไม่หาย... แต่มาร์คขอร้องให้บับแต่งงานด้วย และสัญญาว่า... จะเป็นการแต่งงานครั้งสุดท้ายของทั้งสองด้วย... ทุกอย่างจึงลงเอยด้วยความสุข... ●

เรื่องย่อ

ละครโทรทัศน์ "บมิ่งกับปุ่น"

จากบทประพันธ์ ของ จุลลดา ภักดีภูมินทร์
บทโทรทัศน์ โดย วิลาฉณ์

ครอบครัว "ธรรมคุณ" กับ "จิตร-การ" ละครคู่เก่าแก่สองตระกูลที่อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกัน มีเรื่องบาดหมางกันมาสิบๆ ปี เนื่องจากภรรยาของประมุขธรรมคุณ เคยหนีตามผู้ชายซึ่งเป็นคนในตระกูลจิตรการ กระทั่งอิงรุ่นพระยาอภิบาลบำรุง กับ พระวิจิตรศิลปการในยุคสงครามโลก ครั้งที่ ๒

ในอดีต ฝ่ายพระยาอภิบาลฯ มีความรุ่งเรืองกว่าฝ่ายพระวิจิตรศิลปการ แต่ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง สกุลอำนาจซัดค้ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ไม่ยอมปรับตัวเข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปอย่างพระยาภิบาล ยิ่งเมื่อปุ่นเข้ายึดเมืองไทยในช่วงสงคราม พระยาอภิบาลพบปัญหาเศรษฐกิจครั้งใหญ่ ส่วนฝ่ายพระวิจิตรมีแค่รุ่งเรืองขึ้นเพราะทำการค้ากับพวกญี่ปุ่นและพ่อค้าวานิชต่างๆ

พระยาภิบาลมีบุตรชายคนเดียวคือ พระนิลลักษณ์ (ปรุง) และลูกสาว ๓ ใบเตา คือ คุณปริก คุณป๊อบ และคุณจำปา ทั้งสามเป็นสาวโสด เพราะการเลี้ยงลูกแบบโบราณของบิดา พระนิลลักษณ์มีลูกสาว ๓ ใบเตาเช่นกัน คือ ปัทมา ปวีณา และปารมี เด็กสาวทั้งสามถูกห้ามไม่ให้คบหาอยู่กับคนในบ้านพระวิจิตรไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม

ฝ่ายพระยาวิจิตรมีบุตรชายจากภรรยาหลวง คือ ท่านุ และท่านอง และจากภรณาน้อยคือ ธนา ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกับสองพี่น้องลูกชายของท่านุ คือ แทนพงศ์ และ ทันทันท์

ท่านองเคยชอบพอกับคุณป๊อบ โดยต่างไม่รู้ว่ามีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นใคร พอคุณป๊อบได้รู้ความจริงว่าท่านองเป็นลูกพระวิจิตร เธอก็ห่างเหินจากเขาตามคำสั่งของบิดา ทำให้ท่านองอกหัก และเดินทางไปต่างประเทศ แม้ได้แต่งงานกับหญิงอื่นไปแล้ว เขาก็ยังอาวรณ์ต่อความรักที่เคยมีกับคุณป๊อบเสมอ

ปัทมาเรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนเดียวกับทานตะวัน เด็กสาวที่นับถือธนาเป็นน้ำ ทำให้ธนาได้มีโอกาสรู้จักกับปัทมา และรักใคร่กัน โดยมีทานตะวันเป็นสื่อ ธนาเขียนจดหมายรักถึงปัทมา ขณะที่ปัทมากำลังคบ ปวีณาที่เข้าไปเห็น ปวีณาฟ้องคุณปู้ เรื่องจึงบานปลาย เจ้าคุณอภิบาลจัดการพาปัทมาไปบวชอยู่กับแม่ชีที่ชลบุรี ทำให้ปัทมามีความสุขทุกขเวทนามาก เมื่อท่านองกลับจากต่างประเทศ ทานตะวันจึง

ได้ชวนท่านองไปแอบพาปัทมาออกจากวัด เพื่อจะได้แต่งงานอยู่กินกับธนาต่อไป พระยาอภิบาลบำรุงโกรธจัด และประกาศตัดปัทมาออกจากสกุลธรรมคุณ

ชีวิตภายหลังการแต่งงาน ๒-๓ ปี ปัทมาพบว่าไม่มีความสุขเท่าที่ควร ในเมื่อธนานักใช้เวลาส่วนใหญ่ไปพบญาติพี่น้องของเขาที่บ้านจิตรการ ซึ่งต่างก็ถือคนเป็นศัตรูกับบ้านธรรมคุณ การอยู่คนเดียวมากเกินไป ทำให้เธอคิดมากและวิตกหนักขึ้น เมื่อธนาบอกว่าจะหาทางไปเรียนต่อต่างประเทศ ในระหว่างนั้นแทนพงศ์สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกจากฝรั่งเศส ส่วนทันทันท์กำลังทำปริญญาโทในอเมริกา แทนพงศ์กลับมาเมืองไทยและได้เป็นอาจารย์พิเศษในมหาวิทยาลัย บังเอิญได้สอนปวีณา ปวีณาก้าวร้าวใส่แทนพงศ์ และต้องการรู้ว่าปัทมาอยู่ที่ไหน แทนพงศ์จึงบอกที่อยู่ของปัทมาให้ ปวีณาไปพบปัทมาและเห็นว่าเธอไม่มีความสุข จึงโกรธแค้นพวกจิตรการมาก ปวีณาบอกให้พระนิลลักษณ์ไปปรับที่สาวกลับบ้าน ช่วงนั้นมีข่าวจับไปถึงความสัมพันธ์ของธนาที่ทานตะวัน ทำให้ปัทมาแทบคลั่ง แทนพงศ์รู้สึกผิดที่เป็นคนบอกที่อยู่ของปัทมาให้ปวีณา เขาจึงพยายามจะหาทางไปตามปัทมากลับ แต่ถูกพระยาภิบาลไล่ตะเพิดอย่างไม่ไว้หน้า

เมื่อทันทันท์สำเร็จการศึกษากลับมา เขาได้ทำงานในบริษัทฝรั่งตามคำแนะนำของท่านอง ทันทันท์เห็นว่าการบาดหมางระหว่างตระกูล โดยที่คนรุ่นหลังไม่รู้โอ้อ้อเห็นด้วยนั้น เป็นเรื่องเหลวไหลและควรจะยุติเสียที เขาจึงหาทางไปผูกสมรักับบ้านธรรมคุณ

ปัทมาซึ่งเศร้าหมองอยู่แล้วกับชีวิตรักที่ล้มเหลว เมื่อได้ข่าวว่าธนาไปต่างประเทศแล้ว เธอเชื่อใจตนเองเพื่อมาค้าขาย แต่ปารมีช่วยเอาไว้ได้ทัน ทันทันท์ แทนพงศ์ และ ท่านอง ไปเยี่ยมเยียนปัทมาด้วยความเห็นใจ ทันทันท์ได้พบกับปารมีหลายครั้ง เขาสนใจในตัวปารมีมาก จึงหาทางเข้าไปใกล้ชิดกับคนในครอบครัวธรรมคุณมากขึ้น

เมื่อคุณปริก คุณป๊อบ และคุณจำปา สามพี่น้องเปิดร้านอาหารเพื่อช่วยกันกอบกู้ฐานะของครอบครัวให้กลับคืนมา ทันทันท์ไปที่นั่นเป็นประจำ และได้พบกับพระยาภิบาลเข้า พระยาภิบาลคุยกับชายหนุ่มอย่างถูกต้อง จนเมื่อรู้ว่าเป็นหลานชายพระวิจิตร พระยาภิบาลจึงมีนตงตั้งต่อทันทันท์ แต่ทันทันท์ก็ไม่ละความพยายาม

ข่าวคราวที่สร้างความสะเทือนใจสุดขีดแก่ปัทมาต่อมาก็คือธนาจะแต่งงานกับทาน-

ตะวัน ข่าวนี้นำให้ปัญหาเสียสติ สร้างความ
ระทมให้แก่พระยาภิบาล ถึงกับหกล้มเป็น
อัมพาต แต่ทันหันก็ยังมีขึ้นยืนกับทุกคนว่า
เขาจะแต่งงานกับปารมี เขาขอให้หม่อมเจ้าที่
พระยาภิบาลนับถือไปสู้อขอ พระยาภิบาลจึง
ยื่นข้อเสนอสองข้อคือ หนึ่ง ภายหลังแต่งงาน
ทันหันจะต้องเปลี่ยนนามสกุลเป็นธรรมคุณ
และ สอง ผู้ที่รดน้ำสังข์ให้ จะต้องเป็นคนเดียว
คือพระยาภิบาลเองเท่านั้น ทันหันก็ยอมรับ
ข้อเสนอทั้งสอง

ธนาเดินทางกลับมาเงียบๆ ด้วยมโน-
ธรรมที่ป้ากลายเป็นคนเสียสติ และทานตะวัน
ขอเลิกสมการแต่งงาน ทั้งที่เธอรักเขามาก
และรักมานานแล้ว

การแต่งงานระหว่างทันหันกับปารมี
เกิดขึ้นอย่างสมเกียรติ ทุกคนของทั้งสองสกุล
เริ่มเห็นแล้วว่า การบาดหมางกันที่มีมาตลอด
นั้น ไม่ส่งผลดีแต่อย่างใด นอกจากสร้างความ
ทุกข์ให้ต่างๆ กันออกไป จึงได้แต่หวังว่า การ
แต่งงานของทันหันกับปารมี น่าจะเป็นจุดเริ่ม
ต้นที่ดีที่จะนำความสุขมาให้แก่ทั้งธรรมคุณ
และจิตรการ

- จบ -

เรื่องย่อละครโทรทัศน์ เรื่องกะลาถิ่นครัว

กcula หรือ กุลา หรือ กุศลา เป็นเด็กกำพร้าที่คุณนายแดงหวานซื้อมาเลี้ยงไว้ใช้งานในราคาถูกลง จากชาย คั้งแต่อายุ ๖ ขวบ กุศลาเป็นเด็กหน้าตาบึ้งเบี้ยวน่ารักเฉลียวฉลาด แต่ผิวคล้ำจืด เป็นเด็กบ้านๆ ใจถึง ปากไว ไม่กลัวใคร เธอจึงเป็นคนเดียวที่กล้าต่อปากต่อคำกับคุณนายแดงหวาน และเป็นคู่ปะทะคารมคนเดียวที่ คุณนายครั้นคร้าม

คุณนายแดงหวานมีอาชีพเป็นนายหน้าขายทุกอย่าง มีงานอดิเรกเล่นไพ่ และมีรายได้ประจำจากการประมูลทำอาหารกลางวันเลี้ยงใน ร.ร. ระดับประถมแห่งหนึ่ง โดยเอาเปรียบผู้บริโภครายอย่างรุนแรง ใช้แค่ของถูกลงๆ เลวๆ ทำกำไรกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยจ่ายสินบนตอนแทนครูแม่บ้านถึงสี่ปีค่าละ ๕,๐๐๐ บาท

กุศลาเป็นแม่ครัวใหญ่ของคุณนาย มีฝีมือดี และรักเด็กๆ โคนคุณนายสับใจและกดขี่แรงงานดุจทาสโดยไม่มีเงินเดือนให้ เมื่อมีเวลารว่างกุศลาจะแอบไปเรียนหนังสือกับ อจ. อนุธรรม ครูใหญ่ของร.ร.แห่งนี้ และมีบ้านสวนในซอยไม่ไกลบ้านคุณนายนัก มี อกัญญา หม่อมน้อยลูกชาย อจ. เป็นผู้ช่วยอธิบายแบบฝึกหัด คอยให้กำลังใจ และปลุกฝังทัศนคติที่ถึงงามแก่เธอเสมอ

ส่วนคนในบ้านเดียวกันที่ให้ความยุติธรรมและเมตตาปรานีกุศลาอยู่บ้าง ก็คือ คุณกฤษณ์ สามีกุณนายผู้ไม่เคยมีสิทธิมีเสียงในบ้าน แม้จะรับราชการเป็นถึงหัวหน้ากอง วันๆ ก็เอาแต่ปลุกต้นไม้ เพาะต้นไม้ แต่ก็เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายภายในบ้านทั้งหมด กับคนรดน้ำ รดน้ำ รดน้ำ ส่วน คุณตะวัน และ คุณดวงทิพย์ ลูกติดคุณนาย แม้จะไม่มาหาเรื่องอะไรกุศลา แต่ก็ใช้ถ้อยคำดูถูกเหยียดหยามอยู่เนือง แลเมขังไว้ น้ำใจ เห็นแก่ตัว เห็นแก่เงิน ซึ่งดิฉันเห็นตัวเอง ข้างขอรบไถเงินแม่ทั้งๆ ที่ทำงานมีเงินเดือนแล้ว ทั้งคู่ และไม่เคยช่วยค่าใช้จ่ายในบ้านนอกจากผลาญไปวันๆ แต่คุณนายก็รักตามใจลูกๆ อย่างซุนห่วยทุกเกล้า

คุณกฤษณ์เองก็เป็นม่าย มีลูกคิด ๒ คน เป็นเด็กสาวสวยน่ารัก ชื่อเพลงพิน กำลังเรียนเลขานุการปีสุดท้าย กับกลิ้งแก้ว เด็กมัธยมจอมแก่นที่ถูกชะตาไปกับกุศลาอย่างยิ่ง ๒ สาวอาศัยกับชายไม่มาพุงที่บ้านนี้

นอกจากนั้น ในบ้านนี้ก็ยังมีสาวใช้สิบสอง เลว สองพี่น้อง เดือนดาว ที่คอยอิจฉาริษยา และหาเรื่องกุศลาเสมอ

คุณกฤษณ์รักและห่วงลูกสาวทั้งสองมาก เมื่อคุณชายของลูกๆ ตาย คุณกฤษณ์จึงออกจากบ้านเมียไปดูแลลูกๆ คุณนายตามไปอาละวาดโวยวายโดยเอากุศลาไปเป็นพวก แต่พอไม่สำเร็จก็พาลคำต่อทูปตีกุศลา กุศลาสู้ก็เลยโดนไล่ลงจากรถกลางทางนั่นเอง

กุศลาไปไหนไม่ถูก จึงเดินกลับทางเก่าไปขออาศัยกับคุณกฤษณ์กับลูกๆ ที่แฟลต

เมื่อขาดกุศลา คุณนายก็ลำบาก เพราะไม่มีใครจะรุ่งงาน และทำทุกอย่างได้คั้งใจเลย ส่วนกุศลาเองเมื่อไม่มีคุณนายคอยจิกค้ำก็หงอยเหมาเศร้าใจนัก เพราะถึงอย่างไรคุณนายก็เลี้ยงดูเธอมาแต่เล็ก ให้ออนหน้าเตียงมาก่อน คุณนายจะแต่งงานใหม่กับคุณกฤษณ์เสียอีก วิชาอาหารการเรือนที่กุศลาเก่งมาก ก็เพราะคุณนายเป็นผู้จับมือสอนหัดมาทุกอย่าง

ในที่สุดคุณนายก็เลยต้องไปเอาตัวกุศลาคืนมาโดยกุศลาเองก็สมยอมเพราะความกตัญญู และรักหน้าที่ คราวนี้ทาง ร.ร.พาเด็กๆ ไปออกค่ายที่ชายทะเลเพื่อหาเรื่องเก็บเงินเล็กๆ และผู้ปกครองมาๆ หากำไร กุศลา ก็ไปเป็นแม่ครัวใหญ่ตามเคย ได้เห็นภาพความอนาถาที่ ร.ร. ทำกับเด็กๆ และผู้ปกครองอย่างแบบขล และไปคราวนี้กุศลา ก็ได้พบกับชายของค.ช. อ้อคือแม่ของอ้อ ชายรักและสนิทสนมในตัวกุศลา มาก จึงชวนกุศลาไปอยู่ด้วยเพราะถูกใจในฝีมือและอุปนิสัย แต่กุศลา ก็ปฏิเสธ

การริคไถเอาเรียดเอาเปรียบเด็กๆ ของ ผจก.ร.ร.นี้เอง เป็นสาเหตุให้ อจ.อนุธรรมทนไม่ไหว ลาออกโดยอภัยคุณกฤษณ์สนับสนุนต่อ และเริ่มวางแผนจะทำอาชีพขายต้นไม้และสิ่งประดิษฐ์จากกะลาและคั้งมะพร้าว มีกุศลาคอยเอาใจช่วยตลอดเวลา

คุณนายขมอ้อนขอร้องอนให้คุณกฤษณ์พาลูกๆ มาอยู่บ้านเดียวกันได้เพราะกลัวคนจะดูถูกว่าคั้งคั้ง และที่สำคัญต้องการให้คุณกฤษณ์กลับมาออกค่าใช้จ่ายในบ้านตามเดิม

ห้องนอนกุศลาที่อยู่บนตึกกับห้องเก็บของที่อยู่ติดก่อนถูกคุณผู้ชายปรับปรุงคั้งคั้งให้เป็นห้องนอนและห้องทำการบินของสองสาว กุศลาต้องสละมานอนที่เรือนคนใช้ แลคั้งคั้งนิสัยประณีต กุศลาจึงลงทาสีห้องและซ่อมแซมคั้งคั้งแปลงเฟอร์นิเจอร์เก่า ที่คุณนายทิ้งแล้วมาไว้ใช้ เดือนดาวอิจฉาใจใส่ไฟ จนคุณนายเกิดหวงหวางของคั้ง กุศลานั้นน้อยใจมาก

แต่ก็ได้ให้คุณผู้ชายมาช่วยคิดสินค้าและลงทุน
แต่งห้องให้เธอใหม่เพื่อความยุติธรรม

ดวงทิพย์ไม่พอใจนักที่มีเพลงพิณกลืน
แก้วมาอยู่ร่วมบ้าน แต่ก็ไม่ได้แสดงออกอย่าง
โจ่งแจ้ง ส่วนคะวันนั้นมองเพลงพิณคาเป็นมัน
คิดรวบหัวรวหาง คุณนายก็เห็นคือ เพราะรู้
ว่า ๒ สาวน้อยได้รับมรดกจากชายไม่บ่อย

วันหนึ่งกุศลาพา ๒ สาวไปตลาด พบกับ
อภิญญาโดยบังเอิญ ทำให้อภิญญาเกิดพิณ
เกิดสนใจกันขึ้น คุณกฤษณ์รู้เข้าเกิดความห่วง
ลูกสาวจึงตามไปทำควมรู้จักอาจารย์อนรรฆ
ปรากฏว่าสุภาพบุรุษทั้งคู่เกิดชอบอภิญญา
กันถึงขนาดจับมือกันเข้าหุ้นทำร้านขายต้นไม้
ใกล้สวนจตุจักร

กุศลาลงแรงช่วยคุณผู้ชายเต็มที่ทั้ง
บำรุงต้นไม้ขายพันธุ์ ฆ่าปลุกปิดคุณนาย กิจการ
ร้านต้นไม้รุ่งเรืองมาก แต่ทั้งหมดนั้นก็ทำให้
อาจารย์ไม่มีเวลาสอนกุศลาอีกต่อไป แต่ที่ร้าย
ที่สุดก็คืออภิญญาพิณได้มีโอกาสใกล้ชิด
จิตจนพัฒนาเป็นความชอบพอกัน ทำให้กุศลา
รู้ตัวเป็นครั้งแรกว่าเธอออกหักเพราะอภิญญา
คือพระเอกในดวงใจของเธอมาโดยตลอดโดยที่
เธอไม่รู้สัก

ส่วนคุณนายรู้ว่าสามีแอบไปมีรายได้อีก
แล้วไม่บอก (เพราะถ้าบอก คุณนายอาจเข้ายึด
กิจการได้) จึงอาละวาดค่างๆ นานา กุศลาต้อง
เป็นที่รองรับอารมณ์ต่างๆ ที่ตนเองก็จิตใจไม่ปกติ
คุณนายไม่ยอมให้เงินจ่ายค่ากับข้าวประจำวัน
จนกุศลาต้องเก็บผักบุ้งมาผัดเสียดูทุกคน แต่
คุณนายก็ไม่แคร์เพราะหงุดหงิดอยู่เป็นทุนเดิม

ในช่วงปิดเทอมที่ขายรายได้จากการทำงาน
เลี้ยง น.ร. ไป

ระยะนี้เองที่ดวงทิพย์เริ่มมีกิจการ
ขายที่ดินกับแม่ ทำให้ได้พบกับนายนิพัทธ์ น้อง
นายนิพัทธ์ เจ้าของ ร.ร. วันหนึ่งเธอก็จับรถ
ใหม่เอี่ยมมาจนของจากบ้านไปเป็นเมียเก็บ
ของนายนิพัทธ์ ทำให้คุณนายเสียใจมาก

คิดกับเพลงพิณลูกสาวคุณผู้ชายที่เรียน
จบด้วยคะแนนดี และได้งานทำโดยมีอภิญญาซึ่ง
เพิ่งจบกฎหมาย เรียนเนช อยู่และฝึกงานที่นาย
ความไปด้วย เป็นผู้ฝากงานให้เป็นเลขาน ศ.น.ง.
ทนายความเดี๋ยวก็นั่นเอง

เรื่องนี้ทำให้คะวันลูกชายคุณนายหึง
หวงและคิดหวังมาก จึงวางแผนกับคุณนายจะ
รวบหัวรวหางเพลงพิณให้ได้ พอติกุศลาได้
ยินเข้าจึงตั้งใจจะช่วยป้องกันเพลงพิณเดิมที่ แม
ว่าจะเป็นศัตรูหัวใจของเธอก็ตาม

เป็นวันหนึ่งเพลงพิณกลับบ้านค่ำ กลิ่น
แก้วกับกุศลาเป็นห่วง ชวนกันไปตามข่าวที่
บ้าน อจ.อนรรฆ เหลือแค่คะวันกินเหล้ามาอยู่
ตามลำพัง พอติจันทร์งามหญิงชั้นค่าที่ตั้งท้อง
กับคะวันเข้ามาหาคะวัน เกิดทะเลาะต่อสู้กัน
กุศลากับกลิ่นแก้วกลับมาถึงเห็นคะวันกำลังกอด
ปล้ำพันคู่กับผู้หญิงในความมืด กุศลารู้สึกว่า
เป็นเพลงพิณ จึงประเคนหัวคะวันด้วยไฟฉาย
จนสลบเป็นผลให้คุณนายแค้นมาก ให้ ดร.จับ
กุศลาไปขังคุก

กุศลานั้นอยู่ของคุณนายอย่างถึงที่สุด คุณ
กฤษณ์และครอบครัว อจ.อนรรฆ มาช่วยประกัน
ตัว กุศลาจึงไปอาศัยอยู่ห้องใต้ดินบ้าน อจ.เป็น
การชั่วคราว และออกหางานทำจนได้งานแม่ครัว
ใหญ่ที่ร้านของเฒ่าผู้เป็นน้าของน้องอ้อนนั่นเอง
โดยที่ไปช่วยกุศลานะของคนที่กำลังจะเจ๊ง เพราะ
แม่ครัววันสับข้าวไว้ได้ทันเวลา

ชีวิตกุศลาเริ่มมีความสุข คุณชายรัก
เมตตาให้เกียรติกุศลา แม้แต่เอ็งก็ต้องยอมรับ
นับถือกุศลามากขึ้น น้องอ้อรักกุศลา มีลูกมือ
ก็อยู่ในปกครองดี กุศลาพักในบ้านนั้น ได้เรียน
หนังสือการศึกษาผู้ใหญ่ ได้เงินเดือน ๕ พัน
บาท โดยเฒ่าช่วยพาไปฝากธนาคารให้ มีงานดี-
แรกคือ ดูแลต้นไม้ที่ประดับร้าน กุศลาทำให้ร้าน
อาหารขายดีจนต้องขยาย แต่ถึงลงไปกุศลาที่ยัง
เป็นห่วงคุณนายเสมอ ระยะนี้เองที่เอ็งประทับใจ
ตัวกุศลามากขึ้น

หลังเกิดเรื่อง จันทร์งาม ก็เข้ามาประ-
กาศตัวว่าห้องกับคะวัน บังคับขู่ขู่เจิญ จนคะวัน
ต้องยอมให้อยู่ในบ้าน สร้างความเจ็บแค้นกับ
คุณนายมาก เดือนดาวสาวใช้ก็เข้ากับจันทร์งาม
ได้ดีเพราะมีสันดานเหมือนกัน จันทร์งามของ
ค่าเพลงพิณว่าจะมาแย่งหัว คุณนายกลับซ้ำ
เดิมว่าเพลงพิณพิณที่ไม่ยอมเป็นเมียคะวัน ทำให้
คะวันต้องไปคว่ำไพรมาเป็นเมีย คุณกฤษณ์และ
ลูกๆ ได้รับความคิดนี้ไม่ได้จึงชวนกันกลับไปอยู่
แฟลตตามเดิม

คุณนายเสียใจมาก ดวงทิพย์ก็ถูกเมีย หลวงอาละวาดจะขีดย่าน พี่สาวเมียหลวงคือ ครูแม่บ้านก็จะไม่ให้คุณนายทำอาหาร น.ร.อีกต่อไป ตะวันก็หนีไปไม่กลับบ้าน เพราะไม่ ยากเห็นหน้าเมีย

กุศลารับข่าวทั้งหมดจากลุงแก้ว เธอ ห่วงใยสงสารคุณนาย แต่ไม่กล้าเจอคุณนาย

คุณนายกลายเป็นคนหัวเดียวกระเทียมลีบ จันทรงามชนแม่กับป้ามาหวังครองบ้าน คุณนาย ไปแจ้ง คร.มาจับว่า ๓ คนนี้มาบุกรุก ทำให้ ครอบครัวของจันทรงามซึ่งเป็นพวกนักเลง เกิดเคียดแค้นคุณนายมาก โทร.มาขู่ต่างๆ

คุณนายกลัวไปตามลูกสาวกลับบ้าน ดวง-ทิพย์ก็กลับไปให้แม่ขายบ้านและสมบัติทั้งหมด เอาเงินเข้าแบงก์ แล้วมาอยู่กับตน ซึ่งคุณนายรับ ไม่ได้ ส่วนตะวันก็สาบสูญไปไร้ร่องรอย

เมื่อคุณนายไม่เหลือใคร จึงวิ่งหนีถึงกุศลา ตามไปคุกคามคุณกฤษณ์ และสืบหากุศลาจนพบ

คุณนายเข้าไปดูครุฑระชากรจิกหัวคนตี กุศลาจากในครัว อ้างสิทธิ์เป็นผู้ปกครองกุศลา ซึ่งอายุ ๑๘ ยังไม่บรรลุนิติภาวะ คุณนายสะอึก ไม่ยอม เร่งถึงโรงพัก ผลสรุปคือ กุศลาขอมิ กลับไปอยู่กับคุณนายตามเดิม แต่จะขอเก็บ ของตามไปวันรุ่งขึ้น

คุณกฤษณ์พาเมียกลับบ้าน พบว่าบ้านถูก ขกแก้ว คุณนายช็อกหมดสติ ต้องเข้าโรงพยาบาล แม่กุศลามาปรากฏตัวพร้อมสูติบัตร ประกาศให้กุศลาเป็นอิสระจากคุณนาย

คุณนายได้สติ ดวงทิพย์เข้ามาซ้ำเติม สมน้ำหน้า หนักขึ้น ตะวันส่ง จ.ม.มาว่าหนีปัญหา ไปอยู่ต่างประเทศแล้ว จะไม่กลับมาอีก ทั้งนี้ ลินไว้ให้คุณนายชดใช้ ๒ แสนกว่าบาท เท่านั้นเอง คุณนายก็ถึงกับเสียสติไปโดยฉิว

บ้านปลายของคุณนายคือ โรงพยาบาล โรคจิต มีบุคคล ๒ คน ที่หมั่นมาเยี่ยม คือ คุณ กฤษณ์ และกุศลา

ในที่สุดคุณเอื้อกับกุศลาก็เห็นใจกัน บทสรุปชีวิตของกุศลาก็คือ การเป็นเจ้าของร้านอาหาร “พาสูข” อันใหญ่โตนั่นเอง

เรื่องย่อละคร “แม่เปี้ย”

บทประพันธ์ของ วาณิช จรุงกิจอนันต์

เมขลา พลับพลา ลูกสาวของเจ้าสัว และโกสุม แห่งจังหวัดสุพรรณฯ เมื่อเด็กได้เห็นภาพของความเหลื่อมล้ำระหว่างโกสุมแม่แท้ๆ ที่เป็นเบี้ยล่างของบรรดาเมียหลวงคือแม่เรือ แม่นิ่ง แม่สาข โดยเจ้าสัวไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมแก่บรรดาเมียๆ โดยเฉพาะเมียเล็กคือโกสุม ได้ทำให้เด็กหญิงเมขลาและโกสุม ได้รับความทุกข์ทรมานใจ และในท่ามกลางความทุกข์ทรมานนั้นเอง เด็กหญิงเมขลาและโกสุม ก็มีเพื่อนคือ เจ้า ซึ่งเป็นเจ้าที่วันเวียงอยู่แถวศาลเจ้าไม่ไกลจากเรือนไทยของท่านเจ้าสัว คนที่เห็นใจโกสุมและเด็กหญิงเมขลามาโดยตลอดคือคนคือ ดุงทิม คนรับใช้ของโกสุม และอาเต้า คนขายก๊วยเคี้ยวประจำแพ แม่บ้านสุพรรณ ที่รู้เรื่องราวความเป็นมาเป็นไปของเมขลาเป็นอย่างดี

เมื่อเมขลาเติบโตขึ้น ก็พหพาเอานิสัยที่ขาดศรัทธาในผู้ชาย ไม่ยอมรับสถาบันการแต่งงานมาด้วย เมขลาไม่คิดจะแต่งงานกับชายใดเลยจะมีคนมาขอหมอมากมายก็ตาม เมขลาดำรงตนเป็นโสดอยู่โดยที่ตัวเมขลาเองนั้นจบปริญญาโทและทำตัวร่วร่วมกับเพื่อนที่รื้อนุญา

ในการดำรงคนเป็นโสด ทั้งที่มีผู้ชายมาขอพบหลายรายนี้ สร้างความเป็นห่วงเป็นใยให้คนใกล้ตัวของเมขลาเป็นอันมาก เช่น ดุงทิม ป้าทับ รวมทั้งอาเต้า คนขายก๊วยเคี้ยว และนอกจากคนแล้ว เมขลายังคิดว่ามีเจ้าสัวนั้นที่คอยเป็นห่วงเป็นใยเธอ

ในบรรดาชายหนุ่มทั้งหลายที่มาขอพบเมขลา นั้น มีเสียพจน์ที่ดูจะคลั่งไคล้เมขลาอย่างมาก แต่เมขลา ก็บอกปัดไป เพราะความกังวลในเรื่องที่พ่อคือเจ้าสัว สร้างความยุติธรรมให้บรรดาเมียๆ โดยเฉพาะกับโกสุมแม่เมขลา ดูยังจะวนเวียนหลอกหลอนเมขลาอยู่เสมอ

แล้วในที่สุดเมขลาก็ได้พบกับชนะเลิศ นักธุรกิจที่มีภรรยาแล้วชื่อใหม่แก้ว และมีลูก ๒ คน ชายหญิง เมขลาพยายามที่จะลนภาพในอดีตที่รังเกียจการแต่งงาน เพื่อชอบพอกับ

ชนะเลิศให้ได้อย่างสนิทใจ ครั้นเมื่อลนภาพเก่าๆ ออกได้แล้ว และเมขลา ก็รักชนะเลิศอย่างสุดหัวใจ การณ์กลับกลายเป็นว่า ชนะเลิศมีครอบครัวแล้ว ทำให้เมขลาพยายามหักใจคิดถึงชนะเลิศอย่างเต็มกำลังความสามารถ

พจน์คนรักเก่าของเมขลาพยายามมาชวนเวียนเพื่อขอแต่งงานกับเมขลา แต่ในที่สุดพจน์ก็ประสบอุบัติเหตุถูกงูเห่าเจ้าในเรือนไทย เมขลาก็คลาย เมขลาหลบหนีชนะเลิศไปต่างประเทศ ชนะเลิศก็พยายามคิดคามเมขลาที่บ้านเรือนไทย ไม่ฟังคำทัดทานของดุงทิมว่า ชนะเลิศอาจจะประสบอุบัติเหตุถูกงูเห่ากัดตาย เช่นเดียวกับพจน์ แล้วในที่สุด ชนะเลิศก็ถูกงูเห่าเจ้ากัดตายไปจริงๆ

เมขลาซึ่งหนีชนะเลิศไปเมืองนอกกลับมาเมื่อรู้งาน ก็ไม่สามารถเป็นญาติกับงูเห่าเจ้า ที่คอยเฝ้าวนเวียนอยู่ในเรือนไทยอีกต่อไป เมขลาจัดการขับไล่เจ้าไป

และพยายามที่จะลนภาพในอดีตที่ท่านเจ้าสัวทำไว้ ไม่ให้บทบาทของท่านเจ้าสัวเข้ามามีอำนาจเหนือชีวิตเธออย่างผิดๆ ได้อีกต่อไป

เรื่องย่อ ละครเรื่อง

“นาคราช”

ฉากบทประพันธ์ของ “แก้วแก้ว”

“แพงเมือง” ถูกเรียกตัวกลับจากอังกฤษอย่างกะทันหัน เพราะเจ้าฟ้าเมืองมายผู้เป็นพ่อได้เสียชีวิต “เมืองอินทร์” คู่หมั้นของเธอตามประเพณีก็ถูกเรียกตัวกลับจากอเมริกาเช่นกัน เพื่อมารับตำแหน่งเจ้าฟ้าเมืองมายคนใหม่... เมืองอินทร์พาบัวหอมเมียสาวของเขากลับมาด้วยพร้อมกับ“ลำฟ้า” เจ้านายผู้พลัดถิ่น ที่บัวหอมแนะนำให้รู้จัก เมืองอินทร์ต้องการขายเมืองมายริสอร์ท สถานพักตากอากาศในเมืองเชียงใหม่ที่เจ้าเมืองมายองค์ก่อนสร้างไว้ โดยมีบรรยากาศคล้ายกับเมืองมายเดิมที่ล่มไปเพราะสงคราม และส่วนหนึ่งก็เป็นของประเทศพม่าไปแล้ว... “เจ้าแก้วเกสร” แม่ของแพงเมืองคัดค้านเพราะต้องการรักษาริสอร์ทไว้ ไม่ให้ตกเป็นของคนอื่น โดยอ้างสิทธิ์ในสิบลสมรสของสามี ทำให้เมืองอินทร์ไม่พอใจมาก...

“ทรงศรี” หนุ่มผู้เดินทางมาพร้อมกับแพงเมือง พาเธอไปรู้จักกับ ม.ร.ว.รังสี ลูกของเจ้า ม.ร.ว.รังสีเล่าว่าเขาเคยไปเที่ยวเมืองมายเดิมหลายครั้งและรู้จักเจ้านายบางคน... พุดถึงนาคราชมรดกและพิธีกรรมที่ชาวเมืองมายจัดขึ้นทุกๆ ปีมะโรง... แพงเมืองไม่เคยเห็นและพิธีกรรมนั้นก็ได้เลิกมานานแล้ว นับแต่ชาวมายอพยพมาเมืองไทย....

เมื่อถึงเมืองมายริสอร์ท...แพงเมืองไปหาเจ้าละองค์ ผู้มีศักดิ์เป็นย่าเธอ...เล่าความฝันถึงนาคราชและล้างสังขรณ์ประหลาดให้ฟัง เจ้าละองค์จึงบอกเรื่องพิธีบูชานาคราชว่า... ทุกๆ ปีมะโรง ธิดาของเจ้าฟ้าเมืองมายจะต้องทำพิธีบูชาและถือตัวเป็นพรหมจรรย์ตลอดชีวิต...แต่ต่อมา เจ้าเมืองมายก็เลิกปฏิบัติแล้ว ขายนาคราชมรดก ซึ่งเป็นของสำคัญของเมืองมายให้แก่ฝรั่ง จึงมีคำสาปแช่งจากนาคราชสืบต่อมาว่า...เมืองมายต้องล่มสลายและเจ้านายทุกองค์จะต้องตายด้วยน้ำมือหรือ...เจ้าละองค์ให้แพงเมืองไปอยู่ให้ไกลจากเมืองมาย โดยไม่บอกเหตุผล แพงเมืองไปหา “เผ่าเส้น” ข้าเก่าแก่ของมาย ก็พบว่าเผ่าเส้นนั้นพ่ร้ายแต่ดีว่า เมืองมายจะล่ม...ทุกคนจะตายกันหมดเพราะงู เผ่าเส้นขอร้องให้แพงเมืองไปให้ไกลเหมือนเจ้าละองค์บอกกับเธอเช่นกัน...

แพงเมืองพบกับลำฟ้าบ่อยครั้ง...การมาและไปอย่างไร้ร่องรอยของเขา ทำให้แพงเมืองสงสัย ทรงศรกับม.ร.ว.รังสีมาพักที่มายริสอร์ท ม.ร.ว.รังสีไปเยี่ยมเจ้าละองค์ คิดค้นรักเก่า เจ้าละองค์ขอร้องให้ม.ร.ว.รังสีพูดกับแพงเมืองเรื่องไปอยู่ไกลๆ จากเมืองมาย เพื่อให้พ้นคำสาปของนาคราช...

คืนนั้น...ลำฟ้ามาเยี่ยม เจ้าละองค์จำได้ว่า เขาคือแสนผา สามีที่หายสาบสูญไปหลายปีแล้ว ลำฟ้าไม่มีวันแก่เฒ่า เพราะเขาไม่ใช่คนธรรมดา มีเพียงเจ้าละองค์เท่านั้นที่รู้ความลับนั้น...เธอขอร้องลำฟ้าไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับแพงเมือง แต่เขาปฏิเสธและบอกว่า...เวลาที่เป็นของเขาอยู่กับแพงเมืองเท่านั้น เวลาของเจ้าละองค์หมดแล้ว...รุ่งเช้า เจ้าละองค์ก็สิ้นลม เมืองอินทร์ทราบข่าวก็มาทักท้วงเพื่อครองสมบัติตามสิทธิ์ของเจ้าฟ้า แต่เขาต้องผิดหวังเมื่อพิธีกรรมระบุให้เขาได้รับเพียงส่วนเดียว...ลำฟ้าแนะนำเมืองอินทร์ขายหุ้นริสอร์ทให้กับเขา...เมืองอินทร์ตกลง...

ทรงศรพบเผ่าเส้นบาดเจ็บสาหัสเพราะถูกกัดที่ขาขวา...ก่อนตาย เผ่าเส้นพูดถึงงูมากมายบนเขา ทรงศรเก็บมิดของเผ่าเส้นมาให้ม.ร.ว.รังสีและเล่าเรื่องให้ฟัง...สิ่วงลูกชาย เผ่าเส้น มาขอรับมิดคืน พร้อมบอกเรื่องงู ลำฟ้าได้บอกรักกับแพงเมือง และสัญญาว่าจะอยู่กับเธอเพียงสองคน...สิ่วงมาเล่าเรื่องงูมากมายในถ้ำได้นำคอก ลำฟ้าตัดบทว่าเหลวไหล...แพงเมืองตัดสินใจแต่งงานกับลำฟ้า ไม่ฟังคำกำชับของเจ้าแก้วเกสรกับทรงศรี...

ลำฟ้ามาหาแพงเมือง แต่เมื่อเขาแตะถูกตัวเธอ ก็ร้อนจนทนไม่ได้ ลำฟ้าจึงถ่ายทอดพลังนาคราชและมานอนกับแพงเมือง...แพงเมืองกับม.ร.ว.รังสีพบภาพวาดของแสนผา สามีของเจ้าละองค์ ซึ่งเหมือนลำฟ้ามาก แพงเมืองถามลำฟ้า ซึ่งเขาขอรับว่า แสนผากับลำฟ้าคือคนเดียวกัน และไม่ได้เป็นคนธรรมดาเหมือนคนอื่น ลำฟ้าให้แพงเมืองปิดเมืองมายริสอร์ท เพื่อเขากับเธอจะได้อยู่ตามลำพัง...

งูเริ่มลงมาแถวบ้านพักจนเขกพากันกินห้องเกือบหมด...สิ่วงต้องการไปล่างู แต่แพงเมืองสั่งห้าม และให้สิ่วงไปอยู่บ้านในกรุงเทพฯ เขาจำใจต้องรับคัมภีร์สั่งเจ้านาย...เมืองอินทร์ถูกบัวหอมซึ่งแท้จริงเป็นบริวารของลำฟ้ากดดันงานตาย แพงเมืองถือว่าลำฟ้า เขากลับว่าใครทำกรรมใดต้องใช้กรรมนั้น ถ้าสาปแช่งจะสำเร็จลงก็คือเมื่อไม่มีทายาทจะสืบต่อเพื่อเป็นเจ้าฟ้าเมืองมายอีก...

เจ้าแก้วเกสร...ม.ร.ว.รังสีและทรงศรี
มาเมืองมายรีสอร์ท บอกเพงเมืองว่าล่าฟ้าไม่ได้
เป็นเจ้าของ และเป็นคนเดียวกับสามีของเจ้า
ละอองคำ...เพงเมืองบอกว่าเธอรู้เรื่องเกี่ยวกับ
ล่าฟ้าแล้ว และเธอจำเป็นต้องอยู่กับเขาเพื่อความ
สงบสุขของเมืองมาย...เจ้าแก้วเกสรขอเพง-
เมืองคืนจากล่าฟ้า แต่เขาบอกว่าเธออยู่กับเขา
ด้วยความสมัครใจ...ทั้งหมดจึงกลับกรุงเทพฯ
คนงานในรีสอร์ทพากันออกหมด เหลือแต่เพง-
เมืองกับล่าฟ้าและบริวารของเขาเท่านั้น...

จุกา ชายหนุ่มผู้หลงรักเพงเมืองมาจาก
อังกฤษ ไปเยี่ยมเพงเมืองที่รีสอร์ท ซึ่งกลายเป็น
เขตหวงห้ามสำหรับบุคคลภายนอกไปแล้ว
เมื่อไปถึงก็ถูกขวางโดยงู และล่าฟ้าที่ห้ามไม่ให้
เขามาอีก...ทรงศรีจึงบอกให้จุการู้ เขาตัด
สินใจช่วยเพงเมือง...ด้วยความใจร้อนของเขา
จึงถูกบิวหอมกับพวกงูหลอกจนสิ้นสติ...เพง-
เมืองมาพบจึงพาไปส่งที่พัก โดยไม่ฟังคำค-
ทานของบิวหอม...

ม.ร.ว.รังสีและเจ้าแก้วเกสรวางแผน
ดึงเพงเมืองมาจากรีสอร์ท เพื่อกำจัดล่าฟ้าได้
สะดวก...เพงเมืองถูกขอร้องให้พักกับแม่
ที่กรุงเทพฯ เธอจึงบอกล่าฟ้า...เขาสั่งห้ามไม่ให้
เธอไป และบอกว่าเธอจะไม่ได้กลับมาอีก...
เพงเมืองสัญญาว่าจะรีบกลับ...

ทรงศรี ม.ร.ว.รังสี จุกา และสืวงเข้า
ไปในรีสอร์ท...ทรงศรีใส่สารพิษลงในน้ำเพื่อ
ให้พวกงูออกมา และเข้ากองไฟที่สืวงก่อเอา
ไว้...งูเลื้อยเข้ากองไฟที่ละตัว แต่ไฟกลับ
ถูกลามไหม้บ้านพักของเมืองมายรีสอร์ท...ล่า
ฟ้าปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับเขาเขี้ยวพวกของ
สืวง...เมืองมายต้องล่มสลายด้วยน้ำมือของ
ชาวมายเอง งูที่เลื้อยเข้ากองไฟได้กลายเป็นเชื้อ
ไฟอย่างดี...เพงเมืองวิ่งเข้าไปหาล่าฟ้าโดยไม่มี
ใครรู้ตัว...จุกาพยายามดึงเธอออกมากลับถูก
ไฟครอกตาย...

ล่าฟ้าให้เพงเมืองตัดสินใจเลือก ระ-
หว่างดินแดนใหม่ที่มีแต่เขากับเธอ หรือการ
กลับไปอยู่พร้อมกับญาติพี่น้องแต่ไม่มีล่าฟ้า...
เพงเมืองตัดสินใจเลือกอย่างแรก...ทั้งสอง
กอดกันแน่นท่ามกลางกองไฟที่ลุกโชน เหา
ผลาญเมืองมายให้ล่มสลายไปอีกครั้งหนึ่ง...

เรื่องย่อละคร "กำแพงบุญ"

บทประพันธ์ของ - สุภาวดี เทวกุลฯ

ไว จิตตะเสรี เป็นลูกชายคนเดียวของ คุณหญิงวัลลี บิดาของไวประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เสียชีวิตพร้อมกับผู้หญิง ทำให้คุณหญิงวัลลีแค้นใจ คิดว่าสามีแอบไปมีเมียน้อย หลังจากที่บิดาเสียชีวิตไปแล้ว ไวจึงได้ทราบว่าคุณหญิงที่เสียชีวิตพร้อมกับบิดาของเขานั้นไม่ใช่เมียน้อยของบิดา แต่บิดาของเขาได้แอบไปมีลูกกับผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ไวได้ช่วยเหลือและอุปถัมภ์ครอบครัวเมียน้อยของบิดาอย่างยุติธรรม ทำให้คุณหญิงวัลลีโกรธตึงกับคุณแม่ตักตักและเที่ยวประกาศว่าไวล้างผลาญสมบัติของบิดาจนหมด จนตัวเองต้องหันหน้าเข้าวัด ไวออกจากบ้านมาอยู่ตามลำพังและพยายามสร้างตัวด้วยการทำธุรกิจทัวร์ โดยมี พินิจ ผู้จัดการมรดกและลูกชาย คือ ไพล คอยช่วยเหลืออยู่ห่างๆ ไพลสนิทสนมกับไวมาตั้งแต่เด็ก และรักไวเหมือนเป็นน้องชายของเขา

ไวหาลูกค้าไปพักที่โรงแรมคอนซูล่า จึงได้รู้จักกับบัวบุญ ซึ่งเป็นประสาสัมพันธ์ที่นั้น บัวบุญเป็นลูกสาวคนสุดท้ายของอธิบดีบุญประกอบและคุณบังอร คุณบุญประกอบนั้นรักลูกสาวทั้งสอง คือ บัวบุญและโอบบุญมาก ในขณะที่คุณบังอรรักอุ้มบุญ ลูกชายคนโต อุ้มบุญสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ จึงไปเรียนต่อที่ต่างประเทศและได้แต่งงานมีลูกกับอัญญา เมื่อกุณ บุญประกอบสิ้นชีวิตลง บัวบุญ และโอบบุญก็ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงภายในบ้าน เพราะอุ้มบุญพาอัญญาและอีฟ ลูกสาวของเขากลับมาเมืองไทย อุ้มบุญเป็นคนเห็นแก่ตัวและไม่มีความเกรงใจผู้อื่น โอบบุญซึ่งทำงานเป็นอาจารย์ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง พยายามอดทนและหลีกเลี่ยงปัญหาจุกจิกในบ้าน แต่บัวบุญ ซึ่งเป็นคนโง่เขลาและไม่ยอมใคร ทนไม่ได้ และเป็นปากเสียงกับมารดาเรื่องอุ้มบุญเสมอ

โอบบุญได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนที่เธอจบการศึกษา ทำให้เธอรู้สึกภูมิใจ และคิดว่าอาจารย์ใหญ่ไว้วางใจเธอ ต่อมาครูขวัญดา ซึ่งเป็นครูชั้นมัธยมเกิดป่วยต้องเข้าโรงพยาบาล อาจารย์ใหญ่ได้ให้ลูกสะใภ้ของตนเข้ามาสอนแทน ทั้งๆที่ไม่เหมาะสมและไม่มีความสามารถจะสอนให้นักเรียนเข้าใจได้ โอบบุญได้ทำเรื่องนี้ไปปรึกษากับ

อาจารย์ใหญ่ ซึ่งอาจารย์อุพัน (อาจารย์ใหญ่) ก็ได้อนุญาตให้เธอตัดสินใจ แต่เมื่อโอบบุญย้ายลูกสะใภ้ของอาจารย์อุพันไปสอนชั้นประถม และให้ครูขวัญดากลับมาสอนชั้นเดิม กลับถูกอาจารย์ใหญ่กลับแกล้ง จนเธอทนไม่ได้ต้องลาออก

ส่วนไว เมื่อได้รู้จักกับบัวบุญ ก็รู้สึกชอบอ๊อซายและแหวะเวียนไปหาบ่อยๆ จึงได้มีโอกาสช่วยเหลือบัวบุญและโอบบุญหลายอย่าง เมื่อโอบบุญออกจากงาน ไวก็ได้แนะนำโอบบุญให้รู้จักกับไพล และไพลก็ช่วยหางานใหม่ให้โอบบุญ ช่างอุ้มบุญ เมื่อกลับมาจากเมืองนอกก็เที่ยวหางานทำ ผิดใจเขา หุ่นส่วนของไวเคยรู้จักกับอุ้มบุญที่เมืองนอก ได้ไปเจออุ้มบุญ จึงชวนให้มาทำงานด้วยกัน แต่ไวปฏิเสธ ทำให้อุ้มบุญโกรธมาก ในที่สุดอุ้มบุญก็ได้งาน ทำที่บริษัทค้ามันเท็งแห่งหนึ่ง โดยมีหน้าที่ดูแลนักเรียนสาวในสังกัดชื่อ บุชิตา

บุชิตาได้รู้จักกับไวโดยไพล ซึ่งเคยทำคดีให้บุชิตาเป็นผู้แนะนำ บุชิตาสนใจไวมาก และพยายามจะเข้ามาสนิทสนมกับไว ไพลหุดปากเล่าเรื่องบุชิตาคือหน้าบัวบุญ ทำให้บัวบุญแค้นใจในตัวของไว บัวบุญทะเลาะกับอุ้มบุญและมารดา คุณบังอรคบหน้าบัวบุญ บัวบุญเลขออกจากบ้านมาอยู่พาร์ตเมนท์ โดยมีไวเป็นคนช่วยเหลือจัดการ อุ้มบุญได้ทราบประวัติของไวมา ก็มาเล่าให้คุณบังอรฟังให้คุณบังอรไม่ชอบหน้าไวมากขึ้น

บุชิตาคิดว่า ที่ไวไม่ยอมสนิทสนมกับเธอนั้นเพราะว่าไวชอบบัวบุญ ก็เกิดความรู้สึกอยากจะทำอะไรบางอย่าง จึงไปหาบัวบุญที่ทำงาน บัวบุญก็เข้าใจไวผิดและบอกตัดความสัมพันธ์กับไว ทำให้ไวน้อยใจ บุชิตาหันไปมีความสัมพันธ์กับอุ้มบุญ เมื่อรู้ว่าอุ้มบุญเป็นพี่ชายบัวบุญ เพราะต้องการจะแก้แค้นที่บัวบุญทำให้ไวไม่สนใจตน อุ้มบุญหลงเสน่ห์บุชิตาจนไม่กลับบ้านกลับช่อง และเกิดเรื่องทะเลาะกับอัญญาอย่างรุนแรง ถึงขนาดทำร้ายร่างกายกัน ต้องขึ้นสถานีตำรวจ โอบบุญและคุณบังอรต้องไปช่วยอุ้มบุญที่โรงพักและถูกพี่น้องของอัญญารังแกอย่างหนักเลง อัญญาชวนของไปจากบ้านอุ้มบุญ และเป็นปากเสียงกับคุณบังอรจนคุณบังอรไม่สบาย โอบบุญขอให้อุ้มบุญพามารดาไปหาหมอ แต่กลับได้รับคำปฏิเสธ คุณบังอรเสียใจมากเมื่อเห็นความไม่มีใจของบุตรชาย และเริ่มคิดว่า ตนเองไม่ได้ให้ความรักความยุติธรรมกับบัวบุญ

บัวบุญน้อยใจที่ไวหายหน้าไป แลด้วย
 ทีวี เธอก็ไม่ยอมคิดต่อไปถึงไวก่อน บังเอิญ
 ทางโรงแรมที่บัวบุญทำงานอยู่ ได้คัดเลือกให้
 เธอไปร่วมงานที่ต่างประเทศ บัวบุญจึงตัดสินใจ
 ไปเพื่อจะลืมไว คุณบังอรขอให้โอบบุญชวนบัว
 บุญกลับมาอยู่ที่บ้านเหมือนเดิม บัวบุญกลับมา
 รกมารดาที่บ้าน บังเอิญเกิดเรื่อง อุ้มบุญถูกยุทธ-
 การ เพื่อนร่วมงานที่มีความสัมพันธ์กับบิดา ยัง
 ต้องเข้าโรงพยาบาล

ไวทราบจากโอบบุญและไหลว่า บัวบุญ
 จะไปต่างประเทศ จึงไปหาคุณบังอรที่บ้าน เพื่อ
 จะเรียนให้คุณบังอรทราบถึงความรู้สึกของเธอ
 ต่อบัวบุญ เมื่อถึงวันเดินทาง ไวก็ไปดักบัวบุญ
 ที่สนามบินและปรับความเข้าใจกันได้โมที่สุด

เรื่องย่อ “วิษยา” ของ จุลลดา ภักดีภูมิทร

ซูลี กับ ขวนซัน เป็นพี่น้องเชื้อสายผู้ดีเก่า ซูลีเป็นคนมีอารมณ์แรงและภาคภูมิใจในสายเลือด “ผู้ดี” ของตนมาก ชนิดที่ไม่ยอมให้แปดเปื้อน หรือปะปนกับผู้ที่เธอจัดว่าเป็นคนละชั้นกับเธอเป็นอันขาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพวก “เช็ก” ดังนั้น เมื่อขวนซัน น้องสาวคนเดียวของเธอไปแต่งงานกับพ่อค้าเชื้อสายจีน ซูลีจึงเคียดแค้นมากที่น้องสาวไม่รักษาเกียรติของวงศ์ตระกูล จนถึงขนาดคิดเป็นคดีตายกัน

ซูลีได้แต่งงานกับท่านราชวงศ์ราม เจ้าของวังโยธยา มีลูกชายกัน ๑ คน คือ คุณชายหริพันธ์ ความกร้าวกระด้างของหม่อมซูลี ได้ผลักดันให้ท่านราชวงศ์รามแอบมีความสัมพันธ์กับสาวใช้ในวังและมีลูกสาวด้วยกันคนหนึ่ง คือ คุณหญิงวรรณา เมื่อหม่อมซูลีทราบเรื่องก็โกรธแค้นมาก ไม่ยอมให้อภัยท่านชาย และบีบบังคับท่านชายต่างๆ นานา จนกระทั่งท่านราชวงศ์รามตัดสินใจผูกคอตาย ตั้งแต่ถูกทิ้ง ๒ ข้างเด็กอยู่

หม่อมซูลีได้นำญาติห่างๆ ชื่อ ออบ-สวาท มาเลี้ยง ออบสวาทได้ลึกลับมีความสัมพันธ์กับคุณชายหริพันธ์ ต่อมา หม่อมซูลีก็ส่งคุณชายไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ส่วนคุณหญิงวรรณานั้น ได้รับการเลี้ยงดูอย่างทิ้งๆ ขว้างๆ เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยมแล้ว หม่อมซูลีก็ไม่ให้เรียนต่อ

ส่วนขวนซัน น้องสาวของหม่อมซูลี ได้แต่งงานกับนพไปนั้น ก็มีลูก ๒ คน คือ ชนก กับ ชนนิ วันหนึ่ง ชนกไปเล่นเรือ ได้พบกับวรรณา โดยบังเอิญ เมื่อกลับมาเล่าให้ขวนซันฟัง จึงได้รู้ว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ที่วังโยธยานั้นเป็นญาติของตน

เมื่อคุณชายหริพันธ์เรียนสำเร็จกลับมา ก็ได้เป็นอาจารย์สอนวรรณคดี ที่คณะอักษรศาสตร์ และได้รู้จักและชอบพอกับชนนิ ลูกศิษย์สาวสวย โดยที่ไม่รู้ว่าเธอเป็นญาติและเป็นลูกสาวของน้า ที่มารดาของคนชิงชัง

ต่อมา หริพันธ์ก็ได้ขอให้ท่านหญิงนวล

ผู้มีศักดิ์เป็นยายไปสู่ขอชนนิให้ ขวนซันก็เห็นด้วยเพราะคิดว่า อาจจะเป็นหนทางให้เธอและหม่อมซูลีกลับมาดีกันได้ ข้างหม่อมซูลี ตอนแรกก็ไม่ค่อยพอใจนัก แต่เมื่อคิดได้ว่า การแต่งงานนี้จะทำให้ครอบครัวของขวนซันหมดความสุข เนื่องจากหริพันธ์ยังมีความสัมพันธ์อยู่กับออบสวาท ก็ยินยอม ชนนิเองก็ตกลงแต่งงานกับหริพันธ์โดยที่ไม่รู้เรื่องออบสวาท การแต่งงานของชนนิ ทำให้เจดีย์ เพื่อนสนิทของชนก พี่ชายของชนนิเสียใจและเสียใจมาก เพราะเจดีย์แอบชอบชนนิอยู่ เมื่อชนนิแต่งงานไปจึงได้รู้ความจริง ชนนิเสียใจมาก มีแต่่วรรณิกาคอยปลอบใจและให้กำลังใจ

ชนนิอยากให้วรรณิกามีโอกาสสัมผัสโลกภายนอก จึงชวนวรรณิกาออกไปเที่ยว โดยมีชนกมารับ วรรณิกาได้ไปรู้จักกับครอบครัวของชนนิ ก็รู้สึกอบอุ่น และมีความสุข ชนนิไม่อยากกลับวังโยธยาอีก ระหว่างที่ชนกพาชนนิและวรรณิกาไปส่งที่วัง ก็ได้เกิดอุบัติเหตุเรือล่ม ชนนิล้มป๋วยลง ทำให้หริพันธ์เริ่มรู้ว่า รักชนนิ ชนนิยังไม่หายเจ็บ หริพันธ์ก็ต้องเดินทางไปราชการที่เชียงใหม่ หม่อมซูลีไม่ได้สนใจอาการป่วยของชนนิเลย จนกระทั่งเธอเจ็บหนัก ชนกจึงมารับตัวเธอไปหาหมอ และพบว่าชนนิเป็นปอดบวม

เมื่อหริพันธ์กลับมา ไม่มีใครบอกให้เขาทราบว่าชนนิไม่สบายมาก จนกระทั่งวรรณิกายื่นขึ้น หริพันธ์จึงไปถามหม่อมซูลี แต่หม่อมซูลีกลับหาว่าชนนิเป็นโรคคอเอชเชา ฝ่ายชนนิกี้ก็เล่าว่า เมื่อไรหริพันธ์จะมาเยี่ยมตน ด้วยความน้อยใจ ท่านหญิงนวลผู้เป็นยายได้พยายามจะไกลเกลี่ยเรื่องราว แต่หม่อมซูลีก็ไม่ยอมลดทิว ท่านหญิงนวลได้เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้หริพันธ์ฟัง หริพันธ์จึงได้ไปเยี่ยมชนนิ แต่ก็ถูกครอบครัวของเชอขัดขวาง ชนกให้หริพันธ์เลือกระหว่างวังโยธยาและออบสวาท กับชนนิ น้องสาวของเขา

ข้างวรรณิกา เมื่อทนการรังแกจากหม่อมซูลีไม่ไหว จึงตัดสินใจหนีออกจากวังมาขออยู่กับชนนิ หม่อมซูลีส่งออบสวาทมาตามวรรณิกากลับ แต่เธอไม่ยอมกลับ ออบสวาทเริ่มรู้สึกว่หม่อมซูลีกำลังจะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ เพราะใครๆ ก็พากันหนีจากหม่อมซูลีไปหมด แม้

แต่คุณชายหริพันธุ์ถูกชายของหม่อมเอง แต่
 กระนั้น หม่อมจุลก็ไม่ยอมลดทิวติง วรศีกา
 พยายามหาทางให้ชนนี้คิดกับหริพันธุ์ โดยมี
 เจตน์คอยช่วยเหลือ หริพันธุ์ไปหาชนนี้อีก แต่
 ก็ถูกนพ พ้อของชนนี้ขัดขวางไว้ เพราะไม่ต้อง
 การให้ลูกสาวของคนต้องมารับทุกข์ที่วังโยธยา
 อีก

หม่อมจุลโกรธที่หริพันธุ์ไปจ้อชนนี้
 ถึงขั้นคิดแม่ด้ดลูก แล้วเลยยกทรัพย์สมบัติทั้ง
 หมดให้แก่อบสาวาท ในที่สุด ไฟแห่งความริษยา
 อาฆาตที่เผาผลาญหม่อมจุลมาตลอดชีวิต ก็ได้
 เผาผลาญชีวิตของหม่อมจุลเอง เมื่อสิ้นหม่อม
 จุลี อบสาวาทก็พยายามชักชวนให้หริพันธุ์กลับ
 มาอยู่วังโยธยากับคน แต่หริพันธุ์ไม่สนใจ
 กลับไปขอคืนดีกับชนนี้ โดยให้สัญญาว่า เขา
 จะพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เธอมีความสุข ชนนี้
 เองก็ยอมคืนดีด้วย เพราะเธอยังรักหริพันธุ์อยู่

วรศีกาได้สารภาพกับชนกว่า เธอรัก
 ชนมานานแล้ว แต่เธอไม่ได้หวังอะไร เพราะ
 ชนนั้นมีคนรักอยู่แล้ว และเธอก็ไม่มีคุณสมบัติ
 อะไรให้ชนรักด้วย หริพันธุ์และชนนี้
 พาวรศีกาไปศึกษาต่อต่างประเทศ

เรื่องย่อ ตะวันชิงพลบ ของ "โบตัน"

จินดาหรา และ มุกระวี เป็นบุตรสาวของระพีและมุกดา สองคนพี่น้องมีนิสัยแตกต่างกันยามเป็นเด็ก ทูตจากซัดคอกันเสมอ แต่ก็รักกัน มุกระวีชอบธรรมชาติและป่าเขาลำเนาไพร จึงได้พบกับ ฎริภพ ผู้ชอบป่าเขาเหมือนกัน สองคนคุยเข้าแฮ่ แต่ถูกกอดกัน จนวันหนึ่งฎริภพพบจินดาหราที่สาว ที่เคยๆ นึกชอบมุกระวี ก็เปลี่ยนมารักจินดาหรา เพราะจินดาหราสวยกว่ามุกระวี

มุกดาแม่ของมุกระวีรับเลี้ยงน้องชายคนเล็กชื่อ ประสบลาภ เพราะไม่มีลูกผู้ชาย มุคดารักประสบลาภยิ่งกว่าลูก เลี้ยงดูอย่างดี กินหน้าลูก เด็กทั้ง ๓ เป็นไม้เบื่อไม้เมากัน เพราะประสบลาภนิสัยไม่ดี ขี้โกง เห็นแก่ตัว เรียนหนังสือไม่เก่ง มุคดาตั้งใจจะส่งไปเมืองนอก จินดาหราอยากไปบ้าง แต่แม่ไม่ส่ง มุกระวีจึงต่อสู้จนจินดาหราได้ไปเรียนต่อฝรั่งเศส

ฎริภพตามจินดาหราไปฝรั่งเศสด้วย แต่มุกระวีไม่ต้องการไปเรียนต่างประเทศ จึงขอโรงงานทำเซรามิกโรงเก่าของพ่อที่ราชบุรี พ่อยกให้ตามที่มุกระวีขอ ส่วนจินดาหราได้โรงงาน

ใหม่ที่เชียงใหม่ มีมูลค่ามากกว่ากันหลายเท่าตัว มุกระวีสนุกกับงาน พาเพื่อนมาช่วยกัน ออกแบบสินค้าแปลกๆ และนำไปขายที่จัตุจักร

มุกดามีน้องสาวอีกคนหนึ่งชื่อ ลิลาวดี เป็นสาวสวยโก้เก๋ แต่ไปมีความสัมพันธ์ลับๆ กับน้ำเชยของฎริภพ

ส่วนฎริภพมีพี่สาวคนหนึ่งชื่อ อรุจิ ซึ่งไปมีความสัมพันธ์กับประสบลาภที่ต่างประเทศ เมื่อประสบลาภกลับเมืองไทยก็ตามมากด้วย ประสบลาภขึ้นไปทำงานโรงงานเซรามิกที่เชียงใหม่ เพราะมุกดาให้เป็นหุ้นส่วนด้วย

นายระพีพ่อของมุกระวีมีหลานชายคนหนึ่งชื่อ รัชตะ ซึ่งมาช่วยทำงานโรงงานด้วย นายระพีส่งไปเป็นหัวหน้าคนงานที่เชียงใหม่ รัชตะได้ภรรยาเป็นเทพีชาวเหนือ ชื่อ คำแก้ว คำแก้วนิสัยไม่ดี สำรวย ขี้เกียจ สกปรก ภายหลังไปเป็นคู่กับประสบลาภ จนรัชตะหึงหวงมีเรื่องชกต่อยกันใหญ่โต มุกระวีต้องไปจัดการให้เรื่องเรียบร้อย พาตัวรัชตะและคำแก้วไปอยู่ราชบุรี แต่คำแก้วก็ยังไปก่อเรื่อง โดยไปขั้วขอมฉัตร ผู้เป็นลูกชายของ ฉวี หัวหน้าพนักงานปั้นเซรามิก จนมีเรื่องมีราวกัน

ฎริภพกลับจากต่างประเทศก่อนจินดาหรา มาพบกับมุกระวี ซึ่งเปลี่ยนแปงไปจากเด็กผู้หญิงผอมๆ ท่าทางเสียในสมัยก่อน ฎริภพพูดคุยถูกคอบ้างขัดคอบ้างกับมุกระวี เพราะมีบางอย่างที่ซอซมเหมือนกันคือธรรมชาติ และป่าเขา แต่ในที่สุด จินดาหราก็กลับมา ฎริภพกลับไปหาจินดาหราตามเดิม ทั้งๆ ที่ทั้งสองไม่มีอะไรเหมือนกันเลย จินดาหราหัวสูงและชอบความหรูหรา ส่วนฎริภพรักธรรมชาติ

โรงงานที่เชียงใหม่ของนายระพีกิจการไม่ค่อยดี เป็นหนี้ธนาคารถึงสามแห่ง เพราะต้องกู้เงินมาลงทุน ปรากฏว่ามีคู่แข่ง ซึ่งเป็นโรงงานของนายประพนธ์ พ่อของฎริภพ น้ำเองพ่อเป็นศัตรูกับทางธุรกิจ แต่สู้รักกัน กิจการของนายระพีทรุดลงลาคมลำดับ หุ้นส่วนคนหนึ่งชื่อ ป้าเดือน ผู้เป็นแม่ของรัชตะ เป็นพี่สาวของระพี โกรธที่รัชตะไม่ได้ทำงานที่เชียงใหม่แล้ว จึงขายหุ้น ผู้ที่มาซื้อหุ้นปรากฏว่าเป็น ประพีร์พรรณ ลูกสาวของนายประพนธ์ พ่อของฎริภพ แต่เป็นลูกเมียขี้ขี้ จินดาหราเองก็ไม่ต้องการช่วยพ่อทำงานที่เชียงใหม่ คิดแต่จะไปอยู่กรุงเทพฯ ระพีที่ทอดถอนใจมาก ถึงแม้จะมีฉัตรผู้ซึ่งขยันและเก่งขึ้นไปช่วยทำงาน ก็ยังช่วยอะไรไม่ได้มาก

ในที่สุดคนทำงานก็ค่อยๆ ทิ้งโรงงานไปทีละคน ประสบลาภไปทำงานที่โรงงานเซรามิกของนายประพนธ์ที่สามพราน ด้วยแรงขู่ของอรุจิ หุ้นส่วนอีกคนชื่อ รุ่ง ขายหุ้น ประพีร์พรรณซื้อไว้ตามเคย

ฉัตรพยายามแก้ไขสถานการณ์ที่กำลังทรุดหนักด้วยการขนย้ายเครื่องจักรใหญ่ราคาแพงกลับมาที่ราชบุรี มุกระวีร้อนใจว่าพ่อกำลังมีปัญหา จึงทำงานขึ้นไปเชียงใหม่ เมื่อทราบเรื่อง จึงไปต่อว่าฎริภพว่า ครอบครัวของเขาเป็นตัวอย่างที่ทำให้ครอบครัวของมุกระวีต้องเดือดร้อน อรุจิพี่สาวตั้งประสบลาภไป ประพีร์พรรณน้องสาวต่างมารดาตามบ้านซื้อหุ้นจนแทบจะหมดตัว ฎริภพเองก็ดึงจินดาหราให้มาอยู่กรุงเทพฯ

ฎริภพตัดสินใจว่าจะต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อครอบครัวของคนรัก เขาไปหามารดา ซึ่งแยกทางกับพ่อและไปอยู่ฮ่องกง นางมณีแม่ของฎริภพเป็นสตรีเจ้าคิดเจ้าแค้น เกลียดขัง ประพีร์พรรณมาก เพราะเห็นว่าสามียังเอาใจใส่เลี้ยงดูและให้เงินทองอยู่ สุดท้ายถึงขนาดมาลงทุนซื้อกิจการโรงงานให้ นางมณีจึงช่วยฎริภพโดยการยกสมบัติที่มีอยู่มากมาย ส่วนใหญ่เป็นที่ดินให้ฎริภพขาย

ภุริกพจัดการขายสมบัติหลายอย่าง เอาเงินให้ภุกระวีดูโดยไม่เสียดอกเบี้ย ภุกระวีค่อยๆ เอาเงินไปใช้หนี้ให้พ่อทีละเล็กทีละน้อย การคิดคือช่วยเหลือกัน ทำให้ภุริกพสนิทสนมกับภุกระวีมากขึ้น จนจินดาหาที่หาง ในที่สุดจินดาหาราก็ไปมีคนรักใหม่ชื่อ สิบสกุล และเดินทางไปอยู่กับสิบสกุลที่ฝรั่งเศส

ส่วนประสบลาก ซึ่งทำงานที่โรงงานเซรามิกของนายประพจน์ที่สามพราน นายประพจน์ส่งประพิร์พรรณไปดูแลโรงงานที่สามพราน ประพิร์พรรณไปสนิทสนมและมีความสัมพันธ์กับประสบลาก จึงกลายเป็นน้องกับพี่(อรุณี)มีสามคนเดียวกัน อรุณีที่หางอาละวาดใหญ่โต แต่ประสบลากก็ยังไม่นำพายังคงไปไหนมาไหนกับประพิร์พรรณอยู่เสมอ

และวันที่ประสบลากก็ไปพบกับกำแก้ว ผู้เก่า กำแก้วแยกกันอยู่กับรัชตะและมีอาชีพถ่ายแบบเปลือย รัชตะถึงแม้จะแยกกันอยู่ แต่ก็พยายามมาหากำแก้วอยู่เสมอ กำแก้วเมื่อพบประสบลากก็ลืกลบไปเที่ยวไปนอนด้วยกันอยู่เรื่อยๆ รัชตะโกรธแค้นจึงไปยิงประสบลาก จนพิการ รัชตะถูกจำคุก ๑๒ ปี

นับว่าครอบครัวของนายระพี พ่อของภุกระวีนั้นถึงเวลาอันจบสิ้นหนทาง รัชตะเป็นหลานของนายระพี และประสบลากเป็นน้องของนางมุกดา นอกจากนี้ โอกาสที่โรงงานจะรอดพ้นจากการล้มละลายก็หมดไป เพราะภุกระวีกับภุริกพไม่สามารถหาเงินมาใช้หนี้ได้พอ โรงงานจึงตกเป็นของนายประพจน์ ในที่สุด นายระพีก็ฆ่าตัวตาย ภุกระวีทรุดฮวบเมื่อรู้ว่าหมดสติไประยะหนึ่ง แต่ในที่สุด ด้วยพลังใจอันเข้มแข็ง ภุกระวีก็จัดการกับทรัพย์สินทุกอย่างทุกอย่างเรียบร้อย แล้วกลับราชบุรี

ที่ราชบุรี ภุกระวีมีชีวิตเรียบง่ายกับงานกับการคิดประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้เซรามิก ในราคาถูกให้คนจนได้ใช้กันทั่วถึง มีชีวิตอยู่กับธรรมชาติป่าเขาลำเนาไพร

แล้ววันหนึ่งภุริกพก็มา

เรื่องย่อละคร “วนิดา”

ของ - “วรรณศิริ”

“นายดาว วงษ์วิบูลย์” มหาเศรษฐีที่ร่ำรวยจากการปล่อยเงินกู้ ถูกหนีของดาวมีอยู่ทั่วทุกแห่ง แต่คนที่มาติดสกลและความรู้มากที่สุดเห็นจะได้แก่ พันตรีประจวบ มหศักดิ์ นายทหารหนุ่ม เพราะเขาเป็นคนใจกว้าง มีเพื่อนมาก ชอบเล่นการพนัน อีกทั้งครอบครัวของเขาก็ไม่ได้ร่ำรวยเหมือนแต่ก่อน...ทำให้ประจวบต้องมาพึ่งนายดาว จนกลายเป็นลูกหนี้รายใหญ่ นายดาวมาเร่งรัดเรื่องหนี้สิน ประจวบพยายามขอผ่อนผัน แต่ไม่ได้ผล นายดาวยื่นข้อเสนอให้สองทางคือ ใช้น้ำให้หมดภายในเจ็ดวัน หรือยอมแต่งงานกับ“วนิดา” ผู้เป็นลูกสาวของเขา ประจวบโกรธมากที่นายดาวบีบบังคับเขามากเกินไป ทั้งๆ ที่รู้ว่า เขากำลังจะแต่งงานกับ“ปราวณี” สาวสวยแห่งวงสังกมอยู่แล้ว

ประจวบกลัวใจมาก เพราะไม่รู้ว่าจะตัดสินใจอย่างไรดี จึงไปปรึกษาพี่ชายคือ พันตรี ประจักษ์ ประจักษ์แนะนำให้ประจวบหนีไปอยู่ทางใต้ โดยฝากให้ทำงานกับเพื่อน ซึ่งมีกิจการเหมืองแร่ เพื่อจะได้มีเงินมาใช้หนี้...ประจวบจำใจไปท่ามกลางความเสียใจของภรรยา น้อมมารดาและปราวณีคนรัก คุณนายน้อมซึ่งมีความเกลียดชัง“มณฑา”ญาติสนิทของนายดาวโดยเฉพาะมานานแล้ว

ประจักษ์ไปพบดาวเพื่อขอผ่อนผันแทนน้องชาย นายดาวกลับยื่นข้อเสนอที่ไม่มีทางเลือก คือให้ประจักษ์แต่งงานแทนประจวบไม่อย่างนั้นจะฟ้องร้อง ประจักษ์จึงจำต้องรับปากเพื่อเห็นแก่วงศ์ตระกูล แต่มีข้อแม้ว่า วันใดที่ประจวบนำเงินมาใช้หนี้ เขาจะขอหย่ากับวนิดา

ประจักษ์ได้บอกกับพิศมัยคู่รักของเขา ซึ่งเธอเสียใจมาก แต่ก็ต้องยอมด้วยเหตุผล พิศมัยให้ประจักษ์สัญญาว่าจะแต่งงานกับวนิดา ในนามเท่านั้น เขาตกลงและขอให้เธอรอ คุณนายน้อมโกรธมาก ที่ต้องไปเกี่ยวข้องกับนายดาว จึงขอไปอยู่บางปะอินเพื่อไม่ต้องไปงานแต่งงาน ดาวดีใจที่จะได้ลูกเขยเป็นนายทหารมาจากตระกูลดี เตรียมจัดงานอย่างใหญ่โตและบอกข่าวลี้กับลูกสาว วนิดาแปลกใจมาก พยายามหาข้ออ้างเพื่อจะได้ไม่ต้องแต่ง แต่ดาวไม่ยอม เพราะรู้ว่าลูกเขยคือๆ นั้นหาขาย

วนิดากลุ่มใจมากจนมณฑาคงใจและนึกกลัวแทน มณฑารู้ถึงความร้ายกาจของน้อม มาตลอดเวลา แต่เธอก็ห้ามดาวไม่ได้ ได้แต่เป็นห่วงหลาน จนครอมีใจและล้มเจ็บลง สุขภาพของมณฑาที่ออกแอดอยู่แล้ว จนก่อนวันแต่งงานของวนิดาไม่เท่าไร มณฑาก็เสียชีวิต โดยได้บอกความลับถึงที่ซ่อนเครื่องเพชรประจำตระกูลของมหศักดิ์ให้วนิดารับรู้

ในวันแต่งงาน คู่บ่าวสาวคู่เจียบขรึม จนทุกคนรู้สึก วนิดาคือขี้อายไปอยู่บ้านมหศักดิ์ เธอไม่พบกับเจ้าบ่าวอีกเลย มีแต่ป้าทองคนรับใช้เก่าแก่มาคอยดูแล ป้าทองเองก็ดูไม่มีความเป็นมิตรเลย วนิดาเริ่มสงสัยที่ประจักษ์คอยหลบหน้า เธอคาดคั้นจนได้รู้ความจริง ซึ่งผิดหวังมากที่พ่อของเธอถึงได้ตัวเองจนไม่มีคุณธรรม วนิดาเก็บของจะกลับบ้าน แต่ประจักษ์ไม่ยอม เพราะเวลานี้เท่ากับเธอเป็นภรรยาของเขาแล้ว...วนิดาสัญญาว่าจะอยู่กับเขา จนกว่าประจวบจะกลับมา...

นับแต่นั้น วนิดาทำตัวห่างเหินกับประจักษ์ แม้แต่อาหารหรือเครื่องใช้ก็ซื้อหามาเอง จนประจักษ์รู้สึกอึดอัด เขาจึงไปบางปะอิน ซึ่งก็ทำให้วนิดามีความสุขมาก ป้าทองลี้บววยอย่างกะทันหัน วนิดาคอยดูแลอย่างใกล้ชิด จนป้าทองเปลี่ยนความรู้สึกในทางที่ดีขึ้น เมื่อประจักษ์กลับมากลางกรุงเทพฯ ก็พบว่าบ้านเปลี่ยนแปลงไป คนรับใช้ทุกคนพากันรักใคร่รับถือนิเวศวนิดา เขานึกถอยใจที่เท่ากับเธอไว้มาก จึงพยายามทำดี แต่วนิดากลับไม่สนใจ น้อมส่งข่าวว่าจะกลับมา ประจักษ์จึงพาวนิดาไปอยู่บ้านในกรมทหาร ป้าทองและจวงคำมไปด้วย

น้อมพยายามทำทุกอย่างเพื่อแยกวนิดากับประจักษ์ ให้พิศมัยมาอยู่ด้วย และบังคับให้ประจักษ์กลับมาคืนหัวทุกวัน วนิดาไม่ร้อนใจเลย กลับมีความสุขที่แยกอยู่ตามลำพัง เธอจัดบ้านและปลูกต้นไม้อย่างสวยงาม จนเป็นที่ชมเชยแก่คนทั่วไป ประจักษ์ภูมิใจในตัวภรรยา และเริ่มห่างจากพิศมัย น้อมจึงพาพิศมัยมาที่บ้านต่อว่าวนิดาต่างๆ นานา จนประจักษ์ออกมารับแทน พิศมัยเริ่มรู้สึกว่าการรักเปลี่ยนไป จึงหาทางแก้แค้นโดยไปชวนปราวณี ทั้งคู่ช่วยกันทำลายสวนดอกไม้และสวนผักของวนิดา ประจักษ์โกรธมาก จนทุกคนรู้สึก ขณะเดียวกัน เขาเริ่มนึกถึงความรู้สึกของภรรยา

ปราณีคิดถึงใจแต่งงานกับพระยาภักดี ราชชา ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีฐานะร่ำรวย น้อมโกรธมาก แต่ประจบสอส่งว่าไม่ต้อง เป็นห่วง เพราะเขาทำใจได้ ประจักษ์ถูกย้าย ประจำเข้ากรม จึงต้องคืนบ้าน เขาพานิศา มา บ้านมหศักดิ์ น้อมกับพิศมัยทำทำรังเกียจ จน เธอแทบไม่ยอมออกจากห้อง ประจักษ์คอยให้ กำลังใจอย่างเงียบๆ

วนิดาได้พบกับอำพันและอำไพสองที่ น้อง ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณบ้านมหศักดิ์ อำไพ พุดถึงคุณยายน้อมอย่างเกลียดชัง วนิดาจึงมา หาสองพี่น้องบ่อยๆ เพราะเห็นว่าทั้งคู่รัก และหวังดีกับเธออย่างจริงใจ

ประจบสอส่งว่ามาว่าจะกลับ เพราะรวบรวมเงินจวนครบแล้ว น้อมกับพิศมัยดีใจมาก ในขณะที่ประจักษ์นึกเศร้าใจอย่างไม่รู้สาเหตุ พระยาภักดีราชาเสียชีวิต ปราณีจึงกลายเป็น แม่ม่ายทรงเครื่อง เธอหันกลับมาสนิทกับ น้อมและพิศมัยอีก ที่แรกน้อมนึกรังเกียจ แต่ เมื่อเห็นฐานะของปราณี ความรู้สึกก็เปลี่ยน

ไป ปราณีจึงเป็นคนโปรดของน้อมจนพิศมัย ชักนึนน้อยใจ น้อมสั่งให้ปลดรูของพระยา มหศักดิ์เจ้าของบ้านคนเก่า ประจักษ์ไม่พอใจที่ มารดาทำเหมือนไม่ให้ความเคารพลงของเขา เขาพยายามดิ้นรนไปไว้ที่เดิม แต่รูปหนักมาก จึงคลิสาวนิศาโดยบังเอิญ น้อมนึกสังหรณ์ใจ ที่เห็นประจักษ์ดูเป็นห่วงวนิดามากเหลือเกิน

วนิดาดีใจอยู่เงียบๆ ที่เห็นสามห่วงใย ทั้งคู่เริ่มเข้าใจและสนิทกันมากยิ่งขึ้น วนิดาได้ รู้จักอำไพถึงประวัติของมณฑาซึ่งถูกน้อม กล่าวหาว่ามีชู้ ถูกพระยามหศักดิ์ไล่ออกจาก บ้าน พ่อแม่ของอำไพเป็นคนสนิทของพระยาฯ และมณฑาเป็นภรรยาที่พระยามหศักดิ์รักมาก จนนางน้อมผู้เป็นแค่น้องสะใภ้อัจฉา จึง ใส่ความว่ามณฑามีชู้ มณฑาต้องมาอาศัยอยู่ กับนายควาผู้เป็นญาติ หลังจากนั้น พระยามห- ศักดิ์ก็ล้มเจ็บหนัก เพราะโรคหัวใจกำเริบ ก่อน สิ้นใจก็ได้รู้ความจริง แต่น้อมคอยกีดกันไม่ให้ ได้พบมณฑา จนพ่อแม่ของอำไพช่วยให้พบกัน หลังการตายของพระยามหศักดิ์ น้อมพบว่า เครื่องเพชรประจำตระกูลสูญหาย ทุกคนคิดว่า มณฑาต้องเอาไปแน่ วนิดาเข้าใจในความลับ ที่มณฑาบอกเธอไว้ แต่ไม่รู้ว่าจะหวางในน้ำที่ บอกนั้นอยู่ที่ไหน

น้อมจัดงานวันเกิดของตัวเอง ปราณี กับพิศมัยช่วยเป็นแม่งาน ทุกคนอุ้งงงวนิดา เข้าช่วยในครัว ประจักษ์หลงรักภรรยามากโดย ไม่รู้ตัว น้อมแสดงอำนาจโดยเรียกวนิดามาไว้ ทำให้ประจักษ์โกรธจนเป็นเรื่องกลางงาน น้อม อาละวาดที่ลูกชายไม่อยู่ในโอวาทเหมือนเดิม วนิดาเองนึกไม่ถึงว่า สามีจะปกป้องเธอมากจน ขนาดนี้

ครอบครัวของประจักษ์เตรียมไปพัก ผ่อนประจักษ์ วนิดารู้ว่ามีวิหารกลางน้ำที่นั่น ประจักษ์แปลกใจที่วนิดาขอไปด้วย พิศมัยทำ ตัวเป็นเจ้าของประจักษ์เสมอ แต่วนิดาไม่สนใจ เพราะนึกถึงจะไปวิหารให้ได้ จนเมื่อไม่มีใคร อยู่บ้าน วนิดาแอบเอาเรือออก ประจักษ์กับพิศ- มัยมาพบจึงตามไปด้วย เมื่อถึงวิหาร พิศมัย ไม่ยอมเข้าไป เพราะรู้ว่าเป็นที่เก็บกระดูกของ ตระกูลมหศักดิ์ วนิดากับประจักษ์จึงไปด้วย กัน เมื่อค้นที่เก็บกระดูกของพระยามหศักดิ์ วนิดาพบเครื่องเพชรและจดหมายแสดงความ บริสุทธิ์ของมณฑา ประจักษ์ละอายใจมากที่รู้ ว่าแม่ของตนเป็นคนใส่ร้าย

พิศมัยเห็นวนิดากับประจักษ์เข้าไป นานจึงตาม ด้วยความรีบร้อนทำให้ประจู่ทาง

เข้าปิด...ทุกคนออกไปไม่ได้ เพราะเป็นประตูกล ประจักษ์จะปีนออกทางหน้าต่างก็ไม่ได้ เพราะ ตัวใหญ่ พิศมัยก็ไม่ยอม วนิดารับอาสา แต่เกิด ผันคอกและมีพายุ จึงต้องค้างในวิหาร พิศมัยบ่น ว่าจนประจักษ์เห็นจิตใจที่แท้จริง เมื่อฟ้าสว่าง วนิดารับปีนออกมาเปิดประตู จนได้รับบาดเจ็บ ประจักษ์เพิ่งได้รู้ว่า เขารักภรรยามากเหลือเกิน

ประจักษ์หาทางประกาศให้ทุกคนได้รู้ ถึงความบริสุทธิ์ของมณฑา พร้อมกับขอกเครื่อง เพชรทั้งหมดให้วนิดา วนิดาเริ่มไม่ยอมให้ ประจบนำเงินมาใช้หนี้พ่อ แต่เธอต้องคิดหวัง เพราะประจบจะกลับมาแล้ว น้อมดีใจมาก และ หาทางกีดกันวนิดา ปราณีปลุกบ้านใหม่ใกล้ กับบ้านน้อม เพื่อหวังจะกินดีกับประจบ พร้อมกับ จัดงานขึ้นบ้านใหม่ด้วย พิศมัยนึกเสีย หน้าที่ด้อยกว่าปราณีมาก จึงบากหน้าไปขอ ยืมเครื่องเพชรจากวนิดา ซึ่งเธอก็ให้ ประจบ กลับมาในวันงานนั่นเอง

ประจวบพบวนิดาโดยบังเอิญ เมื่อเห็นท่าทีของพี่ชาย เขาก็แน่ใจว่า ประจักษ์รักภรรยา จำเป็นอย่างเต็มที่แล้ว น้อมรับนำไปประจวบ กลับมารักปราณีอีก แต่ประจวบเห็นใจคิดถึงคนรักแล้ว และเขาจะกลับไปแต่งงานกับจุมศิริ น้องสาวของนายชวนเพื่อนรักของเขาที่อยู่ทางใต้ จุมศิริเป็นผู้หญิงที่รักและจริงใจกับเขาที่สุด ในเวลาที่เขาลำบาก ปราณีทั้งผิดหวังและอายมาก ประจวบนำเงินไปใช้คืน นายควาจึงมารับวนิดาไป แต่ทุกคนต้องตกใจที่ประจักษ์ประกาศกลางบ้านว่า ไม่ยอมคืนให้ นายควาจึงที่ลูกสาวจะมีความสุขจริงๆ น้อมโกรธลูกชายมาก ประจักษ์จึงพาวนิดาไปอยู่ที่อื่น

คุณนายน้อมผิดหวังกับลูกชายทั้งสอง อับอายเรื่องมณฑาถูกเปิดเผย ต้องอยู่กับพิศมัยอย่างอับเฉา เวลาผ่านไป ประจักษ์กับวนิดาอยู่อย่างมีความสุข และมีลูกด้วยกัน น้อมได้ข่าวลูกกับหลานอย่างทรงมานใจ อัมพันธ์แก่ถึงพาลูกของวนิดามาให้เห็น น้อมแอบหลงรักหลาน เมื่อได้ข่าวว่า หลานไม่สบาย ก็ละทิ้งทั้งหมดมาหาวนิดา วนิดาก็ดีกับน้อมทุกอย่าง เพื่อเห็นแก่สามี ประจักษ์ภูมิใจในความดีของภรรยามาก เขาเขียนไปเล่าเรื่องให้ประจวบซึ่งไปอยู่ทางใต้ได้รู้...นับจากนั้น วนิดาอยู่ที่บ้านมหศักดิ์คืออย่างเป็นทางการ

เรื่องย่อ "สุสานคนเป็น"

บทประพันธ์ ของ ประดิษฐ์ กัลย์จาฤก
บทโทรทัศน์ โดย วิลาสิณี...
กำกับโดย - นพดล มงคลพันธ์

สันทม เศรษฐินวัยกลางคน ประสบอุบัติเหตุรถคว่ำจากการเดินทาง ร่างกายไม่มีบาดแผลฉกรรจ์ แต่แน่นิ่งไม่เคลื่อนไหวใดๆ และไม่มีลมหายใจ หมอลงความเห็นว่าเขาตายแล้ว แต่อุษา หลานสาวรู้สึกว่ามีมือของสันทมพยายามจับมือเธอ ขณะที่เธอเข้าไปกราบศพ และจับมือสันทมไว้ เธอยืนยันว่าสันทมยังไม่ตาย แต่ไม่มีใครเชื่อ รวมทั้งชีพ สามีที่อ่อนวัยกว่าของสันทม ชีพยินดีด้วยเข้าไปที่สันทมตาย เพราะเขาจะได้อยู่กับ รสสุคนธ์ เมียกลับอย่างเปิดเผยสักที อีกทั้งยังจะได้เป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติสันทมด้วย ชีพจึงกุสัจจอจัดการศพ แต่อุษาและธานินทร์แอบเจาะโลงศพให้มีอากาศหายใจ

สันทมเคยแต่งงานครั้งแรกกับสุทธิ เศรษฐินี่ ซึ่งเป็นลุงแท้ๆ ของอุษา ภายหลังสุทธิตาย สันทมได้พบรักและแต่งงานใหม่กับชีพ ชีพแสร้งแสดกว่ารักสันทม ความจริงแล้วเพราะหวังปกอลอกทรัพย์สินสมบัติของสันทม ในระหว่างอยู่ในโลงศพ สันทมมีความรู้สึกทุกอย่าง แต่เธอกระตือกระเตี้ยตัวเองไม่ได้ ประสาทไม่ทำงาน และไม่มีลมหายใจ

เมื่อทุกคนคิดว่าสันทมตาย รสสุคนธ์ก็เข้ามาทำที่ช่วยงานศพ และใช้อำนาจกับคนในบ้าน รวมทั้งกับอุษา เพราะกลัวว่าอุษาจะมา ร่วมเป็นเจ้าของสมบัติ และชีพจะปันใจให้อุษา จนทำให้หลายคนแปลกใจ

อุษามีความเชื่อแน่ว่าสันทมยังไม่ตาย จึงไปขอความช่วยเหลือจากหมอผี ซึ่งเป็นพ่อของธานินทร์คนรัก...เป็นหมอแผนโบราณ ให้ร่วมช่วยกันขโมยศพสันทม หลังจากพิธีเก็บศพที่ป่าช้าแล้ว มาไว้ที่โรงนา และให้หมอผีรักษาตามแผนโบราณ หมอผีรักษา

จนฟื้นขึ้นมาได้ สันทมเล่าว่าขณะที่ทุกคนเข้าใจว่าเขาตายนั้น เธอรู้สึกทุกอย่าง แต่ไม่สามารถเคลื่อนไหว สื่อให้ใครรู้ว่าเธอยังไม่ตายได้

ด้วยความกลัวว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย สันทมจึงสั่งให้คนสร้างห้องเก็บศพไว้ในบ้าน เพื่อว่าจะได้ให้เธอนอนอยู่ในห้องนี้ เมื่อเธอตาย แทนที่จะต้องไปนอนที่วัดหรือป่าช้า ซึ่งน่ากลัวมาก และภายในโลงศพและห้องเก็บศพก็ให้มีเครื่องใช้อำนวยความสะดวกสบายทุกอย่าง มีสัญญาณไฟฟ้าจากโลงศพ ติดต่อกับห้องต่างๆ ในบ้าน เพราะสันทมคิดว่าเธออาจจะฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง เช่นคราวแรก

รสสุคนธ์โกรธมากที่เหตุการณ์กลับตาลปัตร เธอทำเป็นขอความช่วยเหลือจากอุษา และธานินทร์ เป็นที่ว่าธานินทร์ชอบพอกับเธอ เพื่อจะเสียสละชีพ อุษากับธานินทร์ยอมช่วยเพื่อหวังจะให้ชีพเลิกติดต่อกับรสสุคนธ์ แต่ชีพกลับยังต้องการได้รสสุคนธ์กลับคืนมาตามแผนการของรสสุคนธ์ ชีพจึงยอมสมคบกับรสสุคนธ์ วางแผนฆ่าสันทม เพราะกลัวจะสูญเสียรสสุคนธ์

ชีพใช้วิธีกลายเบรกรถเพื่อให้เกิดอุบัติเหตุ (หรือหลอกพาลสันทมไปล้มเรือให้ตายในน้ำ) ผลเป็นไปตามที่ชีพและรสสุคนธ์หวัง คือสันทมเสียชีวิตจริง ชีพจะไม่ยอมให้อาศพสันทมไว้ในบ้าน แต่ไกรทนายผู้รักษาผลประโยชน์ของสันทม ไม่ยอมเพราะถ้าชีพไม่ให้เอาศพไว้ ตามคำสั่งของสันทม ชีพก็จะไม่มีสิทธิ์ได้รับมรดกตามที่ได้ระบุไว้ในพินัยกรรมของสันทม

คืนหนึ่ง ชีพอยู่กับรสสุคนธ์ในห้องนอน เขาได้ยื่นเสียงสัญญาณจากสุสานของสันทม แต่รสสุคนธ์ไม่ได้ยิน ชีพพยายามจะปลอบใจว่าเป็นเพราะตัวเองเมา คืนนั้นชีพนอนไม่หลับทั้งคืนด้วยเสียงรบกวนจากสัญญาณของสันทม ชีพเริ่มเสียตายนูนา เพราะคิดว่าหากเขาได้อุษา ซึ่งเป็นหลานที่สันทมรัก ทุกอย่างจะง่ายเข้า แต่รสสุคนธ์ก็มองออก รสสุคนธ์จึงคิดจะกำจัดอุษา รสสุคนธ์ให้

เรวัต พี่ชายเข้ามาอยู่ในบ้านด้วย และหาทาง
ปลูกปล้ำอุษา ขณะเมื่ออุษาไปเช่นไหว้ล้นทม
ที่สุสาน เรวัตตามไป และหาทางทำลายอุษา
แต่มีคนมาช่วยไว้ทัน เช้าวันรุ่งขึ้น ก็มีผู้พบ
ศพเรวัตนอนตายที่หน้าห้องเก็บศพ (สุสาน
ล้นทม)

ต่อมา อุทิศ หลานของนายฉำคนใช้
ในบ้านซึ่งเข้ามาอยู่ใหม่ก็ถูกจ้างให้กำจัดอุษา
อีก แต่รุ่งเช้า ก็มีคนมาพบศพอุทิศนอนตายใน
โลงศพของล้นทมในสุสานอย่างน่าอัศจรรย์
โดยศพของล้นทมกลับหายไป

ชีพเองก็ถูกอำนาจของล้นทมสะกดให้
เข้าไปนอนในโลงศพ ทั้งๆ ที่ยังมีลมหายใจ
แต่ก็ช่วยตัวเองไม่ได้ ทุกคนคามหาตัว แต่ไม่มี
ใครพบ แม้จะเข้าไปคามในสุสานและในโลง
ศพก็ไม่เห็นตัว เพราะวิญญาณล้นทมพรางคา
ไว้ ชีพได้รับความทุกข์ทรมานมาก และ
แล้ว ล้นทมก็บันดาลให้รสสุคนธ์เห็นชีพเพียง
คนเดียว รสสุคนธ์เข้าไปช่วยชีพออกมาได้
โดยนำพระเข้าไปด้วย เมื่อออกมาจากสุสาน
ได้ ทั้งสองก็พยายามจะหนีไปอยู่ในที่ไกลๆ
แต่แล้วรดก็ไปประสบอุบัติเหตุ ณ ที่ล้นทม
ประสบอุบัติเหตุจนเสียชีวิต (หรือเรือ) ทั้งสอง
จึงต้องกลับมาอยู่ในบ้านคามเดิมด้วยความ
หวาดกลัวอยู่ตลอดเวลา เพราะมีเหตุการณ์
น่าสยองเกิดขึ้นแก่สาขาคาของคนทั้งสอง
เสมอ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่คับขัน ทั้งชีพ
และรสสุคนธ์ต่างก็คิดจะเอาตัวรอดไว้ก่อน
แต่เมื่อไม่สามารถหนีไปได้ ต่างฝ่ายต่างก็โทษ
ว่าเป็นความผิดของอีกฝ่ายหนึ่ง รสสุคนธ์
บอกว่า จะบอกตำรวจเรื่องที่ชีพฆ่าล้นทม
ชีพบันดาลโทสะ บีบคอรสสุคนธ์จนตายคามือ
ในขณะที่อุษากับชานินทร์มาพบเข้า แต่ก็
ช่วยอะไรไม่ทัน ชีพเองก็ต้องรับผลจาณากรรม
ชั่วที่ตนได้ก่อเอาไว้ ●

ประวัติผู้เขียน

นางสาวศลทิพย์ จารุกุมิ เกิดวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2506 ที่
จังหวัดนนทบุรี สำเร็จการศึกษานิเทศศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
การศึกษา 2529 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชนใน
พ.ศ. 2530

